

εργατική αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1361, 13 Φεβράριος 2019 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

Εμπρός για απεργιακή 8 Μάρτη
Εμπρός για αντιφασιστική
και αντιρατσιστική 16 Μάρτη

ΕΙΡΗΝΗ, ΦΙΛΙΑ και ΑΝΟΙΧΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

**Αντιφασίστες
συντονισμένοι σε
Ελλάδα και Τουρκία**

10 Φεβράριος,
Συγκεντρώσεις αλληλεγγύης
στους πρόσφυγες
στα ελληνοτουρκικά σύνορα του Έβρου.
Φωτό πάνω: Κίπιο Έβρου.
Κάτω: Ύψαλα, Τουρκία.
Περισσότερα στις σελίδες 6, 7, 10, 11.

**Απεργία
8 ΜΑΡΤΗ**

Παγκόσμια Μέρα Γυναικών

**Συγκέντρωση
2μμ πλ. Κλαυθμώνος**

Προτεινόμενα συμμετέχοντες από Νοσοκομεία, Εκπαίδευση, Δήμους, Υπουργεία,
ΕΝΙΘ, ΠΟΛΕΙΑΝ, ΠΟΣΠΕΡΤ, ΔΕΔΥ
Φασιστικοί σύλλογοι, Ομάδες ΑΣΑΤΗ, Κινήσεις Γυναικών
ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ 8 ΜΑΡΤΗ
Εκδόσεις: 210 5241104, 0966 244811

**Οι Γυναίκες
στην πρώτη γραμμή**

Γυρίστε στις σελίδες 3, 8, 9

**Απεργίες στα
Νοσοκομεία,
Ασφαλιστικά
Ταμεία**

σελ. 4, 5

**Πριν 40 χρόνια
Η επανάσταση που
γκρέμισε τον Σάχη**

σελ. 17

Όχι άλλα δώρα στους τραπεζίτες

Σαράντα έξι δισεκατομμύρια έχει στοιχίσει από το 2008 μέχρι σήμερα στο ελληνικό δημόσιο η διάσωση του τραπεζικού συστήματος. Ή η απόπειρα διάσωσης θα έπρεπε να πούμε καλύτερα. Γιατί παρά το θηριώδες αυτό ποσό, που αντιστοιχεί στο 25% του σημερινού ΑΕΠ, οι τράπεζες εξακολουθούν να είναι ζόμπι -νεκροζώντανα παράσιτα που τρέφονται από τις σάρκες της κοινωνίας- χωρίς να προσθέτουν ούτε μια δεκάρα στην οικονομία.

Οι τράπεζες ήταν ο βασικός πρωταγωνιστής της κρίσης που χτύπησε την ελληνική οικονομία πριν από δέκα περίπου χρόνια. Στα “χρυσά χρόνια” που προηγήθηκαν του “κραχ” του 2008 οι τράπεζες κατασπατάλησαν τα χρήματα που τους είχαν εμπιστευθεί οι καταθέτες (τις οικονομίες των νοικοκυριών, τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων, τα κεφάλαια κίνησης των επιχειρήσεων) σε διάφορες φιλόδοξες, κερδοσκοπικές “επενδύσεις” - υποκαταστήματα στις χώρες των Βαλκανίων, εξαγορές τραπεζών στην Τουρκία, στήριξη φανταχτερών σχεδίων στηλ Folli-Follie, χρηματοδότηση της Ολυμπιάδας της Αθήνας και διάφορων αντίστοιχων φαραωνικών σχεδίων. Αυτά τα σχέδια ναυάγησαν παταγωδώς: από τα 135 δισεκατομμύρια που είχαν δανείσει “τα καλά χρόνια” οι τράπεζες στις επιχειρήσεις το 45% (60 δις) έχει χαθεί οριστικά.

Οι μνημονιακές κυβερνήσεις που αντιμετώπισαν με τόση σκληρότητα τους εργαζόμενους και τους φτωχούς (που δεν είχαν την παραμικρή ευθύνη για την κρίση που χτύπησε την οικονομία) αντιμετώπισαν με εξαιρετική απλοχεριά και τις τράπεζες και τους τραπεζίτες. Ο **Μιχάλης Σάλλας**, ο ιδρυτής της Τράπεζας Πειραιώς (της πιο προβληματικής από τις τέσσερις μεγάλες τράπεζες σήμερα) παρέμεινε Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της τράπεζάς “του” μέχρι τον Ιούλη του 2016 – παρόλο που στο μεταξύ η πλειοψηφία των μετοχών της Πειραιώς (όπως και των τριών άλλων μεγάλων τραπεζών) είχε περάσει χάρη στις ανακεφαλαιοποιήσεις στο δημόσιο. Ο **Γιάννης Κωστόπουλος**, ο γιος του ιδρυτή της Alpha Bank παρέδωσε το “τιμόνι” τον Δεκέμβρη του 2014. Τυπικά μόνο: ο **Δημήτρης Ματζούνης** (πρώτος του ξάδελφος) παρέμεινε στη θέση του Διευθύνοντος Συμβούλου μέχρι πέρσι. Ο **Σπύρος Φιλάρετος** (επίσης πρώτος του ξάδελφος) είναι μέχρι και σήμερα ένας από τους αναπληρωτές Διευθύνοντες Συμβούλους της Alpha Bank. Ακόμα πιο προκλητική ήταν η πορεία του **Σπύρου Λάτση**, του ιδρυτή της Eurobank: το 2012, επί κυβέρνησης Σαμαρά κατάφερε μέσα από μια συμφωνία με την (κρατική) διοίκηση της Εθνικής Τράπεζας να βρεθεί από τη μια μέρα στην άλλη, από μεγαλομέτοχος της Euro-

bank μεγαλομέτοχος της Εθνικής.

Παρά την κρατική υποστήριξη και τα 46 δις οι τράπεζες εξακολουθούν να είναι ο “μεγάλος ασθενής” της ελληνικής οικονομίας. Και οι τέσσερις συστημικές τράπεζες περνούν (υποτίθεται “με άνεση”) τα stress test της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας: τα “καλά κεφάλαια” που διαθέτουν είναι αρκετά, σύμφωνα με τις εποπτικές αρχές, για να καλύψουν και τα πιο “άγρια σενάρια” των “προσομοιώσεων αντοχής”. Στα χαρτιά όμως μόνο. “Ένα από τα ταμπού στην εγχώρια οικονομική φιλολογία”, έγραφε η Καθημερινή τον περασμένο Οκτώβρη, “είναι ότι οι τράπεζες δεν έχουν πραγματικά κεφάλαια. Το μεγαλύτερο μέρος τους προέρχεται από μια εφεύρεση που ονομάζεται αναβαλλόμενος φόρος... Σήμερα, ποσοστό 40% έως και 81% των κεφαλαίων των τεσσάρων συστημικών τραπεζών είναι από αναβαλλόμενο φόρο”. Συνολικά το άρθρο υπολόγιζε ότι από τα 27,8 δις των τραπεζικών κεφαλαίων, τα 20 δις είναι εικονικά, προέρχονται από το “κόλπο” του αναβαλλόμενου φόρου.

Φοροαπαλλαγές

Ο αναβαλλόμενος φόρος νομοθετήθηκε από την κυβέρνηση Σαμαρά το 2014 και “επικαιροποιήθηκε” το 2017 από την κυβέρνηση του Τσίπρα. Η ιδέα είναι πολύ απλή και πολύ προκλητική: πρώτον, οι τράπεζες απαλλάχτηκαν από κάθε φόρο για τα κέρδη τους της επόμενης εικοσαετίας. Η Τρόικα που πίεζε για τη μείωση του αφορολόγητου για τους εργαζόμενους ακόμη και κάτω από τα 450 Ευρώ το μήνα έδωσε εύκολα τη συγκατάθεσή της σε αυτό το σχέδιο. Δεύτερον, στις τράπεζες δόθηκε το δικαίωμα να περάσουν τα χρήματα που θα γλυτώσουν από αυτή την φοροαπαλλαγή (της επόμενης εικοσαετίας) από τώρα στα βιβλία τους σαν

πραγματικά χρήματα που βρίσκονται στα ταμεία τους. Αυτά είναι τα 20 δις που υπολογίζει η Καθημερινή.

Τώρα η κυβέρνηση, οι τραπεζίτες και η Τράπεζα της Ελλάδας ψάχνουν εναγωνίως για το επόμενο “μεγάλο κόλπο” που θα δώσει μια ακόμα παράταση ζωής στις τράπεζες ζόμπι. Και οι τρεις προτάσεις που έχουν κατατεθεί στο τραπέζι έχουν μεγάλη προβλήματα.

Η πιο απλή λύση είναι μια ακόμα ανακεφαλαιοποίηση -οι εφημερίδες κάνουν λόγο για ένα ποσό της τάξης των 5 δις. Η λύση αυτή, όμως, θα έχει, λόγω των νέων ευρωπαϊκών κανονισμών, σαν αποτέλεσμα την κρατικοποίηση (ουσιαστικά) των τραπεζών – κάτι που δεν μπορούν να δεχτούν οι τραπεζίτες.

Ο **Γιάννης Στουρνάρας**, ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας πρότεινε τη δημιουργία μιας “κακίας τράπεζας” στην οποία θα μεταφέρονταν τα πιο “κόκκινα” από τα κόκκινα δάνεια – απαλλάσσοντας έτσι τις συστημικές τράπεζες από ένα μεγάλο κομμάτι του παθητικού τους. Η λύση αυτή, όμως, θα ανάγκαζε τις τράπεζες να διαγράψουν μαζί με τις ζημιές και τον αναβαλλόμενο φόρο που αντιστοιχεί σε αυτές τις ζημιές: δηλαδή να διαγράψουν τα (εικονικά) τους κεφάλαια. Φυσικά ούτε αυτό μπορούν να το δεχτούν.

Μια τρίτη ιδέα (που προέρχεται από την κυβέρνηση και τους δανειστές) είναι η τιτλοποίηση των κόκκινων δανείων και η πώλησή τους σε κερδοσκοπούς με την εγγύηση του κράτους. Φυσικά αυτό θα επιβαρύνει τα κρατικά ταμεία – αλλά οι οικονομολόγοι υπολογίζουν ότι το όφελος των τραπεζών θα είναι περίπου τρεις φορές μεγαλύτερο από αυτά που θα πληρώσει τελικά το δημόσιο. Ένα μεγάλο δώρο ξανά για τους τραπεζίτες. Μαντέψτε ποιος θα πληρώσει τον λογαριασμό.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Απεργιακή απάντηση

Χωρίς συμφωνία έκλεισε την Δευτέρα η προγραμματισμένη συνάντηση ανάμεσα στον Αλέξη Τσίπρα και τους συστημικούς τραπεζίτες για την αναθεώρηση του Νόμου Κατσέλη. Οι τραπεζίτες τα θέλουν όλα. Πρώτον θέλουν πλέον να καταργηθεί κάθε είδους προστασίας απέναντι στην πρώτη κατοικία. Και αν δεν είναι εφικτό να καταργηθεί κάθε προστασία, τουλάχιστον να πέσουν τα όρια όσο πιο χαμηλά γίνεται. Η κυβέρνηση διατεινόταν αρχικά ότι θα έθετε το όριο στις 250 χιλιάδες ευρώ. Τώρα το κατέβασε στις 150 χιλιάδες. Αλλά ούτε αυτό μπορούν να το δεχτούν οι τραπεζίτες. Το 90% των κόκκινων στεγαστικών δανείων, λένε, ανήκει σε αυτή την κατηγορία.

Τα στεγαστικά δάνεια αποτελούν ένα σχετικά μικρό ποσοστό (κάτω από το 30%) των κόκκινων δανείων, αλλά η χρηματοπιστηριακή τους αξία είναι πολύ μεγαλύτερη. Σε αντίθεση με τα επιχειρηματικά ή τα καταναλωτικά, τα στεγαστικά διαθέτουν εγγυήσεις (το ακίνητο). Η προστασία της “πρώτης κατοικίας” (που εφάρμοσαν στην πράξη όλες πρακτικά οι μνημονιακές κυβερνήσεις) δεν είχε σαν βασικό στόχο την προστασία της “λαϊκής στέγης”, αλλά την προστασία της τιμής ακινήτων (που θα καταβαραθρώνονταν από ένα μαζικό κύμα κατασχέσεων και πωλήσεων). Αλλά τώρα που οι τιμές έχουν αρχίσει να ανεβαίνουν οι τραπεζίτες επιδιώκουν να απαλλαγούν από κάθε μέτρο που περιορίζει την “ελευθερία της αγοράς”.

Οι δανειολήπτες δεν είναι οι μόνοι που βρίσκονται αυτή τη στιγμή στο στόχαστρο των τραπεζιτών. Είναι και οι ίδιοι οι τραπεζοϋπάλληλοι. Την περασμένη εβδομάδα κατέβηκαν σε απεργία εργαζόμενοι της Τράπεζας Πειραιώς που παλεύουν ενάντια στα σχέδια της εργοδοσίας για μειώσεις του προσωπικού, κλείσιμο υποκαταστημάτων, μεταφορά αρμοδιοτήτων σε άλλες (θυγατρικές τους ή μη) εταιρίες και λειτουργία τμημάτων με ενοικιαζόμενο προσωπικό.

Το περασμένο καλοκαίρι η Πειραιώς πούλησε μια θυγατρική της, την Piraeus Direct Services μαζί με τους 300 εργαζόμενους στην Icap Outsourcing Solutions. Πριν από ένα περίπου χρόνο η Πειραιώς και πάλι είχε σπρώξει εκατοντάδες υπαλλήλους σε παραίτηση μέσα από ένα πρόγραμμα “εθελούσιας” εξόδου. Και οι τέσσερις συστημικές τράπεζες έχουν παρόμοια σχέδια. Αν περάσουν τα σχέδιά τους αυτά χιλιάδες εργαζόμενοι (πολλοί από αυτούς ύστερα από μια θητεία 10, 20 ή και 30 χρόνων στην ίδια τράπεζα) θα βρεθούν από τη μια μέρα στην άλλη στο δρόμο. Η μάχη δεν θα είναι όμως εύκολη – και οι τραπεζίτες το ξέρουν αυτό πολύ καλά. Οι τραπεζοϋπάλληλοι έχουν μια μεγάλη ιστορία αγώνων πίσω τους. Και οι μνήμες και οι εμπειρίες δεν έχουν ξεχαστεί.

Συσκέψεις

Τράνταξε την διοίκηση της Πειραιώς η μεγάλη απεργία στις 4/2 που έβγαλε στο δρόμο πάνω από 1.000 εργαζόμενους. Η διοίκηση της Πειραιώς αναγκάστηκε προς το παρόν να φρενάρε το σχέδιο δημιουργίας νέας εταιρίας για την διαχείριση των κόκκινων δανείων με την ταυτόχρονη μεταφορά 1.200 εργαζόμενων στο νέο τραπεζικό φορέα.

Ωστόσο, παρά τις διαβεβαιώσεις, τα σωματεία που οργάνωσαν την απεργία καλούν την Πέμπτη 14/2 στις 10πμ σε σύσκεψη συντονισμού στα γραφεία του Σύλλογου Εργαζομένων στις Υπηρεσίες της Τράπεζας Πειραιώς (ΣΕΥΤΠΕ), Όθωνος 8.

Χρειάζεται από τώρα να προετοιμαστούμε για τις επόμενες κινήσεις μας, όποτε και αν η διοίκηση αποφασίσει να κάνει οποιοδήποτε βήμα απολύσεων”, ανέφερε στην ΕΑ ο **Βασίλης Θεοφανόπουλος**, μέλος του Συλλόγου Εργαζομένων Τράπεζας Αγροτικής-Πειραιώς (ΣΕΤΑΠ).

“Οι τελευταίες εξελίξεις στην τράπεζα Πειραιώς «χτυπάνε το καμπανάκι» για όλους τους τραπεζοϋπάλληλους, χρειάζεται συντονισμένη απάντηση”, αναφέρει σε ανακοίνωσή του ο **Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια** που καλεί κάθε τραπεζοϋπάλληλο αλλά και συνταξιούχο των τραπεζών σε **ανοιχτή σύσκεψη – συζήτηση το Σάββατο 16 Φλεβάρη στις 11.30πμ στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας**.

Οι Γυναίκες στην πρώτη γραμμή

(Πάνω):
Μιλάνο 1945
(Κάτω):
Λονδίνο 2018

ενάντια στη φασιστική απειλή

Οι Γυναίκες πάντα βρίσκονταν και βρίσκονται στο στόχαστρο της φασιστικής απειλής. Και γι' αυτό έχουν μια πλούσια παράδοση αγώνων ενάντια στον φασισμό που συνεχίζεται και σήμερα.

Ο φασισμός έχει στόχο να τσακίσει κάθε οργανωμένη συλλογικότητα της εργατικής τάξης, να την εξατομικοποιήσει και να την παραδώσει ανήμπορη στην εκμετάλλευση από τους καπιταλιστές. Σε αυτό το πλαίσιο κηρύσσει ότι οι γυναίκες πρέπει να είναι φυλετικά καθαρές για να υπηρετούν το τρίπτυχο "Παιδιά-Κουζίνα-Εκκλησία" (Kinder-Kuche-Kirche, το τριπλό ΚΚΚ των Ναζί όπως και της Ku-Klux-Klan).

Εκατομμύρια γυναίκες μαρτύρησαν στο βωμό αυτών των στόχων από την άνοδο του Μουσολίνι στην εξουσία μέχρι την ήττα του Άξονα στο δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Εβραιοπούλες, Ρομά, συνδικαλίστριες, ανάπηρες, λεσβίες, αγωνίστριες της Αριστεράς και της Αντίστασης υπέστησαν τα πάνδεινα: βιασμούς, ακρωτηριασμούς, μαστεκτομές, στείρωση, φριχτά πειράματα ευγονικής στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, εκτελέσεις και δολοφονίες. Στην Κορέα, τα ιαπωνικά στρατεύματα κατοχής τις μετέτρεψαν κατά χιλιάδες σε δούλες του σεξ για τους στρατιωτικούς.

Αλλά ταυτόχρονα οι γυναίκες έδωσαν φανταστικά παραδείγματα συμβολής στην πάλη του αντιφασιστικού κινήματος. Στην Ισπανία του

1936, στο Λονδίνο στη μάχη της Κέμπλ Στριτ, στην Ελλάδα, στη Γαλλία, στην Ιταλία μέσα από τις γραμμές της Αντίστασης. Στο Μιλάνο που απελευθερώθηκε και κρέμασε τον Μουσολίνι ανάποδα χάρη στον παρτιζάνικο αγώνα των εργατών και των εργατριών του, οι γυναίκες περιπολούσαν στους δρόμους με το όπλο στο χέρι.

"Στη θέση τους"

Σήμερα, οι νοσταλγοί του φασισμού απειλούν ξανά να φέρουν τον τρόμο του Μεσοπολέμου. Στη Γερμανία, νεοναζί του AfD υμνούν προκλητικά τα κατορθώματα του στρατού του Χίτλερ. Στη Γαλλία, νοσταλγοί του Πετέν οργανώνουν επιθέσεις σε αριστερούς διαδηλωτές των Κίτρινων Γιλέκων. Παντού η ακροδεξιά απειλή ξεκινάει απαιτώντας να μπουν οι γυναίκες "στη θέση τους"- από τον βασανιστή Μπολσονάρο μέχρι τη Χρυσή Αυγή εδώ που δηλώνει ανοιχτά: "Εμείς οι Ελληνίδες, μέλη του Λαϊκού Συνδέσμου, έχοντας βαθύτατη συναίσθηση της καταστροφής που επιφέρει το φεμινιστικό πνεύμα της εποχής μας, είμαστε ενάντια σε κάθε λογής διακηρύξεις για την ισότητα των δύο φύλων".

Αλλά και σήμερα όπως στο παρελθόν, οι νεοναζί βρίσκουν απέναντί τους τις γυναίκες στην πρώτη γραμμή. Στην Αμερική του Τραμπ, η πρώτη νεκρή στην αντιφασιστική κινητοποίηση

στην Σάρλοτσβιλ ήταν η Χέδερ Χάγιερ, ακτιβίστρια του αντιρατσιστικού κινήματος. Οι προσπάθειες του Στιβ Μπάνον, ακροδεξιού συμβούλου του Τραμπ να εξαγάγει το μοντέλο στην Ευρώπη σκόνταψαν στο Λονδίνο πάνω σε διαδηλώσεις που είχαν στην πρώτη σειρά τις γυναίκες. Στην Ισπανία οι κινητοποιήσεις για τις 8 Μάρτη και ενάντια στην είσοδο των νοσταλγών του Φράνκο στη βουλή της Ανδαλουσίας πάνε χέρι με χέρι.

Το ίδιο ισχύει και εδώ. Για πρώτη φορά πηγαίνουμε για απεργιακή 8 Μάρτη και μια βδομάδα μετά κατεβαίνουμε στους δρόμους στις 16 Μάρτη μαζί με τους/τις αντιφασίστες/ριες όλου του κόσμου. Αυτός είναι ένας εξαιρετικός συνδυασμός που δείχνει τη δύναμη με την οποία μπορούμε να πάμε μπροστά, να τσακίσουμε τον σεξισμό και τον φασισμό, να ανοίξουμε την προοπτική για μια κοινωνία ισότητας, χωρίς εκμετάλλευση και διακρίσεις με βάση το φύλο ή την καταγωγή.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

ΠΣΟ ΑΝΤΑΡΣΥΑ την Κυριακή 17/2

Με θέμα "Η πολιτική συγκυρία και τα καθήκοντα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπροστά στις κινηματικές και πολιτικές μάχες της περιόδου" συνεδριάζει την Κυριακή 17 Φλεβάρη το Πανελλαδικό Συντονιστικό Όργανο (ΠΣΟ) της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Η συζήτηση στο ΠΣΟ και οι αποφάσεις του μπορούν να γίνουν αφετηρία για μια μεγάλη πολιτική εξόρμηση του μετώπου ενόψει και των κρίσιμων εκλογικών αναμετρήσεων του Μάη. Για να διεκδικήσει ότι και τα εκλογικά αποτελέσματα θα καταγράψουν ενίσχυση της αριστερής αντιπολίτευσης στην κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και την ενίσχυση της αντικαπιταλιστικής, επαναστατικής αριστεράς. Δέκα χρόνια μετά την ίδρυση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, οι εξελίξεις δικαιώνουν την επιλογή της να επιμένει στο δρόμο του αντικαπιταλισμού.

Χιλιάδες αγωνιστές και αγωνίστριες αναζητούν μια γνήσια εναλλακτική προοπτική ενάντια στη κατράκυλα του ΣΥΡΙΖΑ και για να φράξουμε το δρόμο στη δεξιά και τους φασίστες. Το καθήκον της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι να μπει μπροστά στην οργάνωση των μαχών, στις απεργίες όπως της 8 Μάρτη, στις αντιφασιστικές και αντιρατσιστικές διαδηλώσεις με κορύφωση τη διεθνή κινητοποίηση της 16 Μάρτη. Αλλά και να συζητήσει για την επικαιρότητα της αντικαπιταλιστικής ανατροπής.

Το ανοιχτό κάλεσμα στις δυνάμεις της μαχόμενης αριστεράς που έχει επεξεργαστεί η ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και θα συζητηθεί στη συνεδρίαση του ΠΣΟ αποτυπώνει τους άξονες για μια πλατιά συσπείρωση αντικαπιταλιστικών, αντιιμπεριαλιστικών αντι-ΕΕ δυνάμεων στη μάχη των Ευρωεκλογών. Παράλληλα, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δίνει τη μάχη και των τοπικών εκλογών, στηρίζοντας πολιτικά και οργανωτικά δεκάδες σχήματα σε δήμους και περιφέρειες.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

“48ωρη απεργία που θα πραγματοποιηθεί το πρώτο δεκαπενθήμερο του Μαρτίου με συλλαλητήρια την πρώτη μέρα σε όλες τις πόλεις και πανελλαδική συγκέντρωση τη δεύτερη μέρα στην Αθήνα”, ζητάνε με ανακοίνωσή τους οι Παρεμβάσεις εκπαιδευτικών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης καλώντας την ΟΛΜΕ να προκηρύξει Γενικές Συνελεύσεις και Γενική Συνέλευση των προέδρων άμεσα μέσα στις επόμενες εβδομάδες.

Όπως τονίζεται στην ανακοίνωση: “Μέσα στο Γενάρη ο κόσμος της εκπαίδευσης έζησε ένα συγκλονιστικό δεκαήμερο. Χιλιάδες εκπαιδευτικοί διαδήλωσαν σε όλες τις πόλεις και διεκδίκησαν τα αυτονόητα, το δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους, μόνιμους μαζικούς διορισμούς αποκλειστικά με βάση το πτυχίο και την προϋπηρεσία. Τα αιτήματα αυτά οφείλουν να συνδεθούν τώρα με την ανάπτυξη αγώνων ενάντια στο σύνολο των αντιεκπαιδευτικών μέτρων που διαλύουν το δημόσιο σχολείο και περικόπτουν θέσεις εργασίας. Χρειάζεται να απαντήσουμε σε όλα τα μέτωπα που ανοίγουν στην εκπαίδευση”.

“Η πραγματικότητα είναι πως αυτή τη στιγμή χρειαζόμαστε ένα νέο γύρο συνελεύσεων και συνέλευση των προέδρων που θα βγει με αγωνιστικό πρόγραμμα. Τοπικά είτε στις ΕΛΜΕ, είτε στους Συλλόγους δασκάλων πρέπει να πάρουμε πρωτοβουλίες απεργιακού συντονισμού ώστε να βγάλουμε αγωνιστικές κινητοποιήσεις. Σε αυτό χρειάζεται να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις και να οργανώσουμε γύρο πετυχημένων συνελεύσεων ακόμα και με συλλογή υπογραφών αν είναι να αναγκάσουμε τις ηγεσίες να κινηθούν”, ανέφερε ο **Στέλιος Γιαννούλης**, δάσκαλος από το Σύλλογο Βάρης Βάρκιζας Βουλιαγμένης.

Οι **Παρεμβάσεις Εκπαιδευτικών** με αποφάσεις πολλών ΕΛΜΕ και ΣΕΠΕ καλούν σε συλλαλητήριο στις 16 Φλεβάρη στις 11.30πμ στα Προπύλαια. Καλούν επίσης ο **ΣΕΦΚ**, ο **ΣΥΒΧΨΑ**, το **ΣΜΤ**, το **ΣΒΕΜΚΟ** και το **Σωματείο Σερβιτόρων Μαγειρίων**.

ΕΣΠΗΤ

Έκτακτη γενική συνέλευση κάλεσε το Σάββατο 9 Φλεβάρη η Ένωση Συντακτών Ηλεκτρονικού και Περιοδικού Τύπου (ΕΣΠΗΤ). Κύριο θέμα συζήτησης ήταν η διεκδίκηση Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας των εργαζόμενων στα ΜΜΕ, αλλά και όλα τα προβλήματα του κλάδου, όπως η ανασφάλιστη και απλήρωτη εργασία, η υποαπασχόληση, η αμοιβή με ΔΠΥ, οι κακές συνθήκες εργασίας στα νέα μέσα (new media).

Η συνέλευση δεν είχε την απαραίτητη απαρτία για να πάρει αποφάσεις, ωστόσο οι δεκάδες εργαζόμενοι και συνταξιούχοι της Ένωσης που παρευρέθηκαν συζητήσαν για όλα αυτά τα ζητήματα. Κοινή συνισταμένη των τοποθετήσεων ήταν ότι χρειάζεται αγωνιστική απάντηση στις επιθέσεις της κυβέρνησης και των εργοδοτών του κλάδου μαζί με όλα τα κομμάτια των εργαζόμενων που παλεύουν. Η πλειοψηφία του ΔΣ της ΕΣΠΗΤ σε αυτή την διάθεση θα πρέπει να ανταποκριθεί.

Η **Αριστερή Πρωτοβουλία για την Ανατροπή** κατέθεσε πρόταση για τη νέα ΣΣΕ με αυξήσεις στους μισθούς σύμφωνα με τις ανάγκες των εργαζόμενων, με σταθερή εργασία και ασφάλιση για όλους η οποία πρέπει να διεκδικηθεί «μέσα από οργανωμένους συλλογικούς και απεργιακούς αγώνες», ενώ πρότείνει και συγκεκριμένα τέτοια αγωνιστικά βήματα, ανάμεσά τους «συμμετοχή στην πρωτοβουλία συνδικάτων, κινήσεων γυναικών και μαζικών φορέων για απεργία στις 8 Μαρτίου, Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας».

ΒΑΕ Επέκταση όχι περικοπή

Αναβολή για έξι μήνες παίρνει η εφαρμογή του μνημονιακού μέτρου που έχει υπογράψει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ για μείωση και περικοπή του επιδόματος για την βαριά και ανθυγιεινή εργασία (ΒΑΕ), όπως τόνισε εκπρόσωπος του υπουργού οικονομικών Τσακαλώτου στους συνδικαλιστές της ΑΔΕΔΥ κατά τη διάρκεια της απεργιακής κινητοποίησης που πραγματοποιήσαν την Τετάρτη 6/2.

Είναι προφανές ότι η κυβέρνηση μετά την προκήρυξη της στάσης εργασίας και την μεγάλη -παρά την καταρακτώδη βροχή- συγκέντρωση έξω από το υπουργείο Οικονομικών μέτρησε το πολιτικό κόστος μιας τέτοιας κίνησης και απέσυρε την εφαρμογή του μέτρου, τουλάχιστον μέχρι της εκλογές.

Πολλές δεκάδες εργαζόμενοι και συνδικαλιστές από όλους τους κλάδους του δημόσιου τομέα βρέθηκαν έξω από το υπουργείο Οικονομικών στην οδό Νίκης για να διαδηλώσουν κατά τη διάρκεια της στάσης εργασίας που προκήρυξε η ΑΔΕΔΥ με βασικό θέμα τα ΒΑΕ. Σύμφωνα με τις μνημονιακές δεσμεύσεις της κυβέρνησης τα ΒΑΕ ξαναπαίνουν στο στόχαστρο με σκοπό να μειωθούν και σε ολόκληρους

κλάδους ακόμα και να περικοπούν.

Όπως τονίστηκε κατά τη διάρκεια της κινητοποίησης δεν θα γίνει αποδεκτή καμιά μείωση και καμιά περικοπή στην καταβολή του επιδόματος επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας σε όσους ήδη το παίρνουν, αντιθέτως ο αγώνας συνεχίζεται ώστε να υπάρξει επέκταση του ΒΑΕ σε δεκάδες χιλιάδες επιπλέον εργαζόμενους, μόνιμους και συμβασιούχους, που το δικαιούνται και δεν τους καταβάλλεται.

Συγκέντρωση

Στην συγκέντρωση πήραν μέρος με τα πανό τους Ομοσπονδίες εργαζόμενων από το δημόσιο τομέα, μεταξύ των οποίων η **ΠΟΕ-ΟΤΑ**, η **ΠΟΕΔΗΝ**, η **ΠΟΕ-ΥΕΘΑ**, η **ΠΟΕ-ΠΦΥ**, κ.ά. Σημαντική ήταν και η παρουσία αγωνιστών από τα νοσοκομεία που βρέθηκαν στην κινητοποίηση μετά από κάλεσμα του **Συντονιστικού Νοσοκομείων** ενώ με τα πανό τους επίσης συμμετείχαν ο **Σύλλογος των εργαζόμενων στον Αγ. Σάββα**, το **Πανελλήνιο Σωματείο Εκτακτου Προσωπικού ΥΠΠΟ**, ο **Πανελλήνιος Σύλλογος Εργατοτεχνιτών ΥΠΠΟ**, το **Συνδικάτο ΟΤΑ** κ.ά.

“Η περικοπή του ΒΑΕ είναι ένα τεράστιο ζήτημα. Η κυβέρνηση με το καινούριο σχέδιο για τα ΒΑΕ ετοιμάζεται να θέσει σε αμ-

φιβολία την επικινδυνότητα της εργασίας ακόμα και για τον κόσμο που εργάζεται στα νοσοκομεία ή στην καθαριότητα των Δήμων. Στην δημόσια υγεία και πρόνοια υπάρχει μεγάλη ανισότητα όσο αφορά την καταβολή του ΒΑΕ. Υπάρχουν συνάδελφοι που εργάζονται στον ίδιο χώρο που είναι ανθυγιεινός αλλά δεν θεωρείται ανθυγιεινός για όλους. Εμείς παλεύουμε για επέκταση του ανθυγιεινού σε όλες τις ειδικότητες των εργαζόμενων στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας. Θέλουμε να παίρνουν επίδομα και οι φυσικοθεραπευτές και οι επισκέπτες Υγείας και όλοι όσοι εργάζονται σε ανθυγιεινό περιβάλλον όπως είναι ένα νοσοκομείο, Κέντρο Υγείας ή οποιαδήποτε άλλη δομή Υγείας. Εργαζόμαστε στον ίδιο χώρο, προσφέρουμε ανθυγιεινή εργασία, σηκώνουμε βάρη, χειριζόμαστε μηχανήματα, διεκδικούμε την επέκταση των ΒΑΕ σε όλους αυτούς που αδικώς δεν το παίρνουν”, ανέφερε στην ΕΑ ο **Γιάννης Σταθόπουλος**, ΓΓ στο σύλλογο πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας στην 6η Περιφέρεια (Δυτ. Ελλάδα-Πελοπόννησος και Ιόνια νησιά) που βρέθηκε μαζί με το πανό της ομοσπονδίας του στην συγκέντρωση.

Κυριάκος Μπάνος

ΕΥΑΘ

Ντου στη Γενική Συνέλευση των μετόχων της ΕΥΑΘ έκαναν οι εργαζόμενοι διακόπτοντας την συνεδρίαση που είχε σαν θέμα την προκήρυξη διαγωνισμού για την ανάθεση σε εργολάβο για 5 χρόνια και με 12 εκατ. ευρώ της λειτουργίας του Διυλιστηρίου Νερού.

Φωνάζοντας συνθήματα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση και με κεντρικό σύνθημα “τα κέρδη να δοθούν σε υποδομές και όχι σε μετόχους και πολυεθνικές”, οι εργαζόμενοι διέκοψαν για τρίτη φορά μέσα σε 15 μέρες την συνεδρίαση των μετόχων.

“Πριν από ένα χρόνο η ΕΥΑΘ προσέλαβε και εκπαιδευσε 150 άτομα. Σήμερα στην ουσία τα απαξιώνει και τα πετάει στην απραγία”, είπε ο εκπρόσωπος των εργαζόμενων που πήρε το λόγο κατά την διάρκεια της κινητοποίησης.

Οι εργαζόμενοι πραγματοποίησαν πολύωρη κατάληψη στην αίθουσα που γινόταν η γενική συνέλευση καταγγέλλοντας την παρουσία εκπροσώπων του υπερταμείου, του ΤΑΙΠΕΔ και της μετόχου Suez.

Ταυτόχρονα οι εργαζόμενοι παλεύουν για την αύξηση στους μισθούς τους αφού, παρά την είσοδο στην “μεταμνημονιακή” περίοδο, όπως ευαγγελίζεται η κυβέρνηση, οι μισθοί τους παραμένουν στα μειωμένα μνημονιακά επίπεδα.

Νέα κινητοποίηση ετοιμάζουν οι εργαζόμενοι της ΕΥΑΘ για την Πέμπτη 21 Φλεβάρη πάλι στα κεντρικά γραφεία της εταιρείας, αφού η διοίκηση της ΕΥΑΘ αποφάσισε να καλέσει νέα ΓΣ για να προχωρήσει το θέμα της ιδιωτικοποίησης του Διυλιστηρίου Νερού.

6/2, Μπροστά στο Υπουργείο Εργασίας

Κάτω τα χέρια από τα σωματεία

Πανελλαδική στάση εργασίας και συγκέντρωση στα δικαστήρια στην Ευελπίδων κάλεσε η Ομοσπονδία Διοικητικού Προσωπικού Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (ΟΔΠΤΕ) την Τρίτη 12/2, ημέρα που δικάζονταν 15 διοικητικοί υπάλληλοι από το ΕΚΠΑ και το Πολυτεχνείο, μεταξύ αυτών και ο νυν αλλά και ο πρώην πρόεδρος της ομοσπονδίας.

Οι εργαζόμενοι διώκονται ποινικά επειδή «δεν συμμορφώθηκαν με την δικαστική απόφαση της 25ης Νοεμβρίου 2013, η οποία έκρινε παράνομη για τυπικούς λόγους, αλλά όχι καταχρηστική, την 48ωρη απεργία που είχε προκηρύξει η Ομοσπονδία για τις 25-26 Νοεμβρίου 2013 και απείχαν των καθηκόντων τους, συμπαρασύροντας στην αποχή τους αυτή την πλειονότητα των διοικητικών υπαλλήλων, μελών των Συλλόγων τους».

“Διώκονται 15 συνάδελφοι από τα προεδρεία των συνελεύσεων που είχαν αποφασίσει τη συνέχιση της απεργίας στις 25 και 26 Νοέμβρη 2014. Η απεργία εκείνη ήταν ό,τι πιο εμβληματικό έχει γίνει τα τελευταία χρόνια, τέσσερις μήνες σχεδόν απεργία. Είχαμε φέρει το υπουργείο στα όρια του και μπορέσαμε να τους αναγκάσουμε να πάρουν όλες τις απολύσεις πίσω”, ανέφερε στην ΕΑ ο **Σπύρος Ανδριώτης**, μέλος του ΔΣ των διοικητικών του ΕΚΠΑ.

“Είναι ξεκάθαρο ότι οι διώξεις αυτές κατά των συναδέλφων, έχουν ως στόχο την ποινικοποίηση των συνδικαλιστικών αγώνων και τον εκφοβισμό των εργαζομένων, με στόχο την υποταγή τους σε παράλογες και εξοντωτικές κυβερνητικές πολιτικές, που ναρκοθετούν τα εργασιακά δικαιώματα και την ίδια τη ζωή τους. Δηλώνουμε κατηγορηματικά ότι δεν θα επιτρέψουμε την ποινικοποίηση των απεργιακών αγώνων και της συνδικαλιστικής μας δράσης και υπερασπιζόμαστε σθεναρά και αποφασιστικά το δικαίωμά μας στην ελεύθερη λειτουργία των σωματείων μας. Καλούμε διδάσκοντες, φοιτητές, εργαζόμενους, μέσα κι έξω από το Πανεπιστήμιο, να καταδικάσουν τη δίωξη και να στηρίξουν τους διωκόμενους συναδέλφους. Καλούμε την ΑΔΕΔΥ και τις Ομοσπονδίες μέλη της, αλλά και όλα τα σωματεία Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα να εκδώσουν ψηφίσματα και να συμπαρασταθούν στους διωκόμενους συναδέλφους”, αναφέρεται στο κάλεσμα της ΟΔΠΤΕ.

Λεφτά και προσλήψεις για Υγεία - Ασφαλιστικά Ταμεία

TAMEIA

Δεκάδες εργαζόμενοι και συμπαραστάτες βρέθηκαν μπροστά στο υπουργείο εργασίας στη Σταδίου το πρωί της Τρίτης 12/2, στην απεργιακή συγκέντρωση της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Πολιτικής (ΠΟΠΟΚΠ) που πραγματοποιούσε 24ωρη απεργία διεκδικώντας χρηματοδότηση για τους οργανισμούς κοινωνικής πολιτικής και προσλήψεις ενάντια στην εντατικοποίηση και καταστρατήγηση των όρων εργασίας. Αντιπροσωπεία των εργαζομένων είχε πολύωρη συνάντηση με τον υφυπουργό Πετρόπουλο.

“Η σημερινή κινητοποίηση των εργαζομένων στα ασφαλιστικά ταμεία είναι άλλη μια απεργία που θέλει να καταγγείλει την κατάσταση που επικρατεί στους ίδιους τους ασφαλιστικούς και συνταξιοδοτικούς φορείς με την τεράστια υποστελέχωση και τα οργανωτικά προβλήματα, αλλά και να αναδείξει τα ζητήματα που συνολικά προκαλεί η λεγόμενη αναδιάρθρωση και ενοποίηση των ταμείων με τον ΕΦΚΑ, μια μνημονιακή υποχρέωση που η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ υλοποιεί πλήρως και με ταχύτητα.

Στάση εργασίας και συγκέντρωση έξω από τη ΓΑΔΑ πραγματοποίησε την Τρίτη 12/2 η ΠΟΕΔΗΝ με την στήριξη της ΑΔΕΔΥ με αφορμή την κλήση “για παροχή εξηγήσεων” στον Πρόεδρο της ΠΟΕΔΗΝ Μιχάλη Γιαννακό και την Προεδρεύουσα του Σωματείου Εργαζομένων του Νοσοκομείου Ερυθρός Παρασκευή Γεωργάκη, εκ μέρους του Τμήματος Προστασίας του Κράτους και του Δημοκρατικού Πολιτεύματος! Δεκάδες εργαζόμενοι και συνδικαλιστικά στελέχη συγκεντρώθηκαν έξω από τη ΓΑΔΑ ζητώντας την άμεση παύση οποιασδήποτε έρευνας σε βάρος συνδικαλιστικής δράσης.

“Πρόκειται για καθαρό εκφοβισμό απέναντι σε συνδικαλιστές που βρίσκονταν σε κινητοποιήσεις όλο το 2018. Σαν Συντονιστικό Νοσοκομείων συμμετείχαμε στην κινητοποίηση αφού δεν αποδεχόμαστε οποιαδήποτε δίωξη συνδικαλιστικού χαρακτήρα. Αν σήμερα είναι ο πρόεδρος της ΠΟΕΔΗΝ, αύριο μπορεί να είναι ο οποιοσδήποτε συνδικαλιστής παλεύει για τα δικαιώματα τα δικά του και των συναδέλφων του”, ανέφερε στην ΕΑ ο **Χρίστος Αργύρης**, γιατρός στο Γεννηματάς που βρέθηκε στην συγκέντρωση και πήρε το λόγο εκ μέρους του Συντονιστικού Νοσοκομείων.

“Παρουσία στην κινητοποίηση είχαν οι εργαζόμενοι στο νοσοκομείο Αγ. Σάββας που ήρθαν με το πανό τους κατ’ευθείαν από το νοσοκομείο που βρίσκεται δίπλα, ενώ πανό ανοίξαμε και

12/2, Απεργιακή συγκέντρωση των εργαζομένων στα ασφαλιστικά ταμεία, έξω από το Υπουργείο Εργασίας

Χρειάζεται συνολικότερα σαν εργατικό κίνημα να αναδείξουμε τα ζητήματα που συνδέονται με τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα όλων των εργαζομένων στον δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα. Είναι ένα ακόμα κομμάτι στην αλυσίδα αντεργατικών ρυθμίσεων που έχουν επιβληθεί στην ελληνική κοινωνία και τους εργαζόμενους. Η υποστελέχωση έχει χτυπήσει κόκκινο και στην υγεία και στην παιδεία και στους ασφαλιστικούς φορείς

και συνολικά στο δημόσιο. Όλη αυτή η κατάσταση έχει σαν αποτέλεσμα οι στοιχειώδεις ανάγκες των πολιτών, για τις οποίες υποτίθεται ότι υπάρχουν αυτές οι υπηρεσίες, να μην μπορούν να καλυφθούν.

Από την μεριά του εργατικού κινήματος υπάρχει προφανώς το ζήτημα του καλύτερου συντονισμού και στον ιδιωτικό και στον δημόσιο τομέα”, ανέφερε στην τοποθέτησή του στην συγκέντρωση ο **Στάθης Γκότσης** εκ μέρους των Παρεμβά-

σεων στην ΕΕ της ΑΔΕΔΥ.

“Με αγώνες έχει γίνει η ασφάλιση, δεν είναι για παζάρια και για διάλυση”, έγραφε το πανό του **Συλλόγου Υπαλλήλων Ασφαλιστικών Ταμείων**. “Συμπαραστάση μέχρι τη Νίκη”, έγραφε το πανό του **Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια** που έκανε παρέμβαση στην κινητοποίηση με το κάλεσμα για την απεργιακή 8 Μάρτη.

K.M.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

εμείς από το Γεννηματάς.

Αν η δημοκρατία βάλεται από κάπου δεν είναι από τους συνδικαλιστές που διεκδικούν αυξήσεις και προσλήψεις αλλά από τους χρυσαυγίτες. Οι ναζί της ΧΑ είναι αυτοί που πρέπει να πάνε στη φυλακή, αυτοί πρέπει να διώκονται και όχι οι συνδικαλιστές”.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ

Μέσα στην επόμενη βδομάδα συνεδριάζει το Συντονιστικό των Νοσοκομείων για να οργανώσει και να συντονίσει τις πολλές και διαφορετικές μάχες της επόμενης περιόδου.

“Η 8 Μάρτη, η μέρα των Γυναικών, για πρώτη φορά είναι απεργία. Για να πετύχει αυτή η απεργία χρειάζεται να την οργανώσουμε στη βάση. Ήδη ξεκινάμε να οργανώνουμε τις επιτροπές αγώνα σε κάθε νοσοκομείο. Αυτή η μάχη είναι δεμένη και με τη συμμετοχή μας στη Διεθνή Μέρα Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή στις 16 Μάρτη. Στις 14 Μάρτη η ΠΟΕΔΗΝ έχει καλέσει σε πανελλαδική κινητοποίηση στην Αθήνα. Το Συντονιστικό Νοσοκομείων βάζει όλες του τις δυνάμεις για να οργανωθεί αυτός ο αγωνιστικός Μάρτης”, ανέφερε ο Χρίστος Αργύρης.

ΑΓ. ΣΑΒΒΑΣ

Με 9ωρη στάση εργασίας 6πμ με 3μμ τη Δευτέρα 18/2 και συγκέντρωση στις 8.30πμ στο υπουργείο Υγείας απαντάει το σωματείο των εργαζομένων στο νοσοκομείο Αγ. Σάββας στις μεθοδεύσεις της διοίκησης του νοσοκομείου που προσπαθεί να διώξει τις συμβασιούχες καθαρίστριες που εδώ και δυο χρόνια εργάζονται με ατομικές συμβάσεις εργασίας.

Μιλώντας στην ΕΑ η **Ζαννέτα Λυσικάτου**, μέλος του ΔΣ του σωματείου τόνισε πως, “τη Δευτέρα 11/2 κάναμε συνέλευση, κινητοποίηση και παράσταση διαμαρτυρίας στο διοικητή, ενώ ξανά την Τρίτη 12/2 κάναμε παράσταση διαμαρτυρίας στο ΔΣ του νοσοκομείου που συνεδριάζε. Ξεκαθαρίσαμε πως δεν θα δεχτούμε καμιά απόλυση εργαζομένου. Από τη μεριά μας ζητάμε να παρθεί πολιτική απόφαση από το υπουργείο για να μην απολυθεί κανείς. Στη γενική συνέλευση αποφασίσαμε να ξεκινήσουμε τις στάσεις εργασίας μέχρι να μας ακούσουν.

Γι’ αυτό και αυτή τη Δευτέρα 18/2 θα πραγματοποιήσουμε την πρώτη στάση εργασίας 6πμ-3μμ και συγκέντρωση στο Υπουργείο Υγείας. Μαζί μας θα ενωθούν και οι συμβασιούχες καθαρίστριες του Δρομοκαϊτειου που παλεύουν για τον ίδιο λόγο. Στις 6πμ το πρωί θα ξεκινήσουμε τη μέρα με περιφρούρηση”.

ΕΦΕΤΕΙΟ ΛΟΥΚΜΑΝ **Αμετανόητοι δολοφόνοι**

Ψυχρά και χωρίς ίχνος ενδοιασμού οι δολοφόνοι του Σαχζάτ Λουκμάν κάθισαν στο εδώλιο για να πουν για μια ακόμη φορά τα ψέματα που ελπίζουν μάταια να τους ρίξουν στα μαλακά, σε μορφή απαγγελίας. Δεν είμαστε εγκληματίες, ήταν λάθος της στιγμής, δεχτήκαμε επίθεση, έχουμε μετανιώσει, δεν έχουμε σχέση με τη Χρυσή Αυγή – αυτό ήταν το ποίημα που ήρθαν να πουν.

Ωστόσο οι φονιάδες του Σαχζάτ Λουκμάν δεν πείθουν κανέναν. Πριν καλά καλά προλάβει να ρωτήσει οτιδήποτε ο πρόεδρος του δικαστηρίου, ο **Λιακόπουλος** είπε υποκριτικά και απνευστί: «Ζητώ συγγνώμη από την οικογένεια του θύματος και δεν έχω σχέση με κανένα κόμμα». Κάτι που οδήγησε στην εύλογη ερώτηση πώς βρέθηκαν τόσα πολλά έντυπα της Χρυσής Αυγής στο σπίτι του. «Μας τα έδωσαν άτομα του κόμματος». «Ακόμα και τις αφίσες;», αναρωτήθηκε ο πρόεδρος, ενώ ένας ακόμη δικαστής παρατήρησε ότι «οι προκηρύξεις είναι πάρα πολλές». «Δεν ήξερα ότι θα γίνει εγκληματική οργάνωση η οργάνωση αυτή. Τα κράτησα για να γράφω από πίσω». Για τα μαχαίρια οι δύο δολοφόνοι άλλοτε λένε ότι τα είχαν «για δουλειά» (κάτι που θυμίζει την κατάθεση της αδερφής του Ρουπακιά στη μεγάλη δίκη ότι ο Ρουπακιάς είχε στο αμάξι του μαχαίρι για να ανοίγει τα κουτιά με τα ψάρια που πουλούσε), άλλοτε «για ασφάλεια, τόσα έχουν συμβεί».

Η «συμπλοκή» ξεκίνησε όταν ο Σ. Λουκμάν με το ποδηλάτό του κατάφερε να κλείσει το δρόμο στο μηχανάκι που επέβαιναν. Ο πρόεδρος σωστά παρατήρησε «την ημέρα περνάει λεωφορείο από αυτό τον δρόμο». Νωρίτερα είχε πει ότι δεν είχε καταλάβει, παρά μόνο φτάνοντας στο τμήμα, ότι πρόκειται για αλλοδαπό. Σε άλλο σημείο είπε ότι αυτά ειπώθηκαν σε σπαστά ελληνικά, ενώ σε άλλο παραδέχτηκε ότι όταν ρωτήθηκαν στο Σύνταγμα (πριν πάνε στο τμήμα δηλαδή) αν είχαν συμπλοκή με αλλοδαπό απάντησαν ναι.

«Σταμάτησε απότομα μπροστά μας, ήρθε προς το μέρος μας και πιαστήκαμε στα χέρια», είπε, αλλά για να δικαιολογήσει την έλλειψη σημαδιών πάλης, διευκρίνισε: «σπρωχτήκαμε, όχι μπουνιές». Μετά δέχτηκε «κεφαλοκλείδωμα» και για να γλιτώσει από αυτό έβγαλε «το μαχαίρι από την τσέπη» και χτύπησε αυθόρμητα. Τόσο αυθόρμητα και αμυντικά που τρύπησε την καρδιά του Λουκμάν κι από τις δυο με-

Σε μια κατάμεστη από αντιφασίστριες και αντιφασίστες αίθουσα προχώρησε το Εφετείο για την δολοφονία του Πακιστανού εργάτη Σαχζάτ Λουκμάν στις απολογίες των δολοφόνων του στις 12/2. Λίγο πριν ξεκινήσει η 6η συνεδρίαση, έξω από τα δικαστήρια έγινε μεγάλη αντιφασιστική συγκέντρωση όπου δεκάδες αγωνιστές από την ΚΕΕΡΦΑ, την Πακιστανική Κοινότητα και άλλες αντιφασιστικές οργανώσεις απαίτησαν να διατηρηθεί η ποινή και η αναγνώριση του ρατσιστικού κινήτρου της δολοφονίας.

Ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ, δήλωσε: «Επιμένουμε ότι πρέπει να αναγνωριστεί το ρατσιστικό κίνητρο της δολοφονίας: ήταν μια εμβληματική δολοφονία που έγινε την ίδια χρονιά που χάσαμε και τον Παύλο Φύσσα. Δεν είναι δυνατόν, για δικονομικούς λόγους, να πέσουν στα μαλακά οι δολοφόνοι».

Ο **Καντίμ Χουσεΐν**, πατέρας του Σαχζάτ Λουκμάν τόνισε: «Το παιδί μου σκοτώθηκε επειδή ήταν ξένος. Θέλω να παραμείνει η ποινή στα ισόβια και να παραμείνει το ρατσιστικό κίνητρο. Θέλω να ευχαριστήσω κάθε Έλληνα που βοήθησε. Και ιδιαίτερα τον Πέτρο Κωνσταντίνου και την ΚΕΕΡΦΑ που μαζί με την Πακιστανική Κοινότητα της Ελλάδας ήταν δίπλα μου κάθε στιγμή».

Τέλος, ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας «Η Ενότη-τα», είπε: «Αρκετά άτομα έχουν δολοφονηθεί και εκατοντάδες έχουν χτυπηθεί, ανοιχτά ρατσιστικά και φασιστικά, από τη Χρυσή Αυγή. Γι' αυτό θέλουμε να παραμείνει η ποινή. Και όχι μόνο αυτό, θέλουμε να πάνε φυλακή και όλοι αυτοί που τους δίνανε εντολές».

ριές –όπως δείχνει η ιατροδικαστική.

«Αν σας έκανε κεφαλοκλείδωμα, πώς γυρίσατε και τον χτυπήσατε στο θώρακα;», ρώτησε ο πρόεδρος και ο Λιακόπουλος απάντησε, όχι πολύ πειστικά καθώς δεν θυμόταν από ποια μεριά «έπρεπε» να είχε συμβεί κάθε κίνηση, ότι το θύμα του τού επιτέθηκε από το πλάι. Μέχρι την απολογία του Λιακόπουλου η γραμμή ήταν ότι έγινε συμπλοκή και τσαμπουκάς. Ξαφνικά μαθαίνουμε ότι ο Σαχζάτ Λουκμάν επιτέθηκε (!) και ότι ήταν «ψηλός και γεροδεμένος» (Στεργιόπουλος) και τους φόβισε. Η έδρα απόρησε που επρόκειτο για δυο οπλισμένα άτομα που φοβήθηκαν έναν άοπλο.

Το σενάριο ότι ο Σ. Λουκμάν σταμάτησε το ποδηλάτό του για να μπλοκάρει τους δολοφόνους και κατέβηκε προχωρώντας καταπάνω τους έχει καταρριφθεί από τους αυτόπτες μάρτυρες που περιγράφουν ότι οι ρόδες του ποδηλάτου γύριζαν ακόμα όταν άνοιξαν τα πατζούρια του σπιτιού τους, κάτι που μαρτυρά ότι την επίθεση τη δέχτηκε ο Λουκμάν και

μάλιστα ήταν γρήγορη. Επίσης οι μάρτυρες είδαν τη μηχανή μπροστά από το ποδηλάτο και όχι πίσω, ενώ είδαν τον Λουκμάν να είναι πεσμένος στο έδαφος και οι δράστες να μην έχουν φύγει ακόμη.

Πέρα από την επίθεση που «δέχτηκαν», άλλη απάντηση πασπαρτού των δολοφόνων – που προκάλεσε πολλά ερωτηματικά στην έδρα και φυσικά δεν έπεισε- είναι ότι είχαν “νέο” μηχανάκι. Αυτή ήταν η απάντηση στο πώς βρέθηκαν στο σημείο της δολοφονίας, για να το «στρώσουν» («καταχέιμωνο στις 3 το πρωί» όπως παρατήρησε ο εισαγγελέας), η απάντηση στο γιατί δεν προσπερνούσαν («δεν επιτάχυνε»), ακόμα και η απάντηση στο γιατί το όχημα δεν είχε πινακίδα όταν συνελήφθησαν!

Η δίκη συνεχίζεται στις 22 Μαρτίου με την πρόταση του εισαγγελέα και τις αγορεύσεις των δικηγόρων.

Αφροδίτη Φράγκου

ΔΙΚΗ Χ.Α **Εφετείο χωρίς προτζέκτορα...**

Οι δυο τελευταίες δικάσιμες της δίκης της Χρυσής Αυγής (326η και 327η, 8/2 και 12/2) διακόπηκαν νωρίτερα, σαν αποτέλεσμα του ότι στην αίθουσα του Εφετείου δεν υπάρχει ... προτζέκτορας για να ολοκληρωθεί η εξέταση των εγγράφων του Μιχαλολιάκου που περιλαμβάνουν οπτικοακουστικό υλικό. Έτσι, ακυρώνονται οι δικάσιμες της 14 και 15/2, καθώς έχουν προγραμματιστεί για το Εφετείο.

Ο άλλος λόγος είναι ότι, ενώ το δικαστήριο προσπαθεί να προχωρήσει με τους υπόλοιπους κατηγορούμενους

μέχρι να έρθει η δικάσιμος της 18/2 στον Κορυδαλλό όπου υπάρχει προτζέκτορας, οι συνήγοροι υπεράσπισης το παίζουν απροετοίμαστοι. Η πρόεδρος ζήτησε από τους συνηγόρους να ετοιμάζονται για σχολιασμούς των εγγράφων, που σημαίνει ότι το δικαστήριο δεν θα περιμένει πότε θα «ετοιμαστεί» η υπεράσπιση: μετά το οπτικοακουστικό, η διαδικασία των αναγνωστών θα ολοκληρωθεί.

Επόμενες δικάσιμες

18/2, 20/2 και 22/2 στον Κορυδαλλό. 19/2 και 28/2 στο Εφετείο.

“ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ” **Ξεκίνησε η δίκη**

Ξεκίνησε στις 6/2 η δίκη για την επίθεση τάγματος εφόδου της Χρυσής Αυγής στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Συνεργείο στις 10/7/2013, μια εμβληματική επίθεση της οποίας ηγήθηκαν και συμμετείχαν οι βουλευτές Λαγός και Μίχος. Η υπόθεση είχε θαφτεί στο «αγνώστων δραστών» παρά το άφθονο υλικό που υπήρχε για την ταυτοποίηση των 9 κατηγορούμενων και ανασύρθηκε μετά από κατακραυγή. Είναι μια από τις 32 υποθέσεις που συνεκτιμώνται στη μεγάλη δίκη της εγκληματικής οργάνωσης.

Πρώτος μάρτυρας που κατέθεσε είναι ο **Παναγιώτης Δριμυλής**, θύμα της επίθεσης. Όπως αναφέρει η σελίδα της πολιτικής αγωγής του αντιφασιστικού κινήματος jailgoldendawn.com: «Περιέγραψε την επίθεση ως αιφνιδιαστική και οργανωμένη, ταυτοποίησε τα

μέλη της ομάδας ως υποστηρικτές της Χρυσής Αυγής, αναγνώρισε σε φωτογραφίες που τραβήχτηκαν την ώρα της επίθεσης από περίοικο τον κατηγορούμενο Μίχο και γνωστοποίησε στο δικαστήριο τα μηνύματα του Λαγού πριν και μετά την επίθεση: “Ηρθαμε και τους γαμήσαμε”, “Τους κοπανήσατε; Και βέβαια ναι”, “Πήραμε τους προσαχθέντες και φύγαμε”.

Ο μάρτυρας αναγνώρισε περαιτέρω σε φωτογραφίες που του επιδείχτηκαν (από βίντεο στο youtube) την πομπή των χρυσαυγιτών λίγο πριν φτάσουν στο Συνεργείο με τη συνοδεία αστυνομικών ΔΙΑΣ. Η υπεράσπιση Λαγού προσέβαλε ως πλαστό το συγκεκριμένο βίντεο, αλλά το δικαστήριο κατόπιν επισκόπησης του απέρριψε την ένσταση και επέτρεψε τη χρήση των φωτογραφιών».

Η δίκη συνεχίζεται στις 20/2.

Μαζική συμμετοχή είχε η εκδήλωση που οργάνωσε η ΚΕΕΡΦΑ στη Θεσσαλονίκη. Η αίθουσα Μανώλης Αναγνωστάκης του Δημαρχείου γέμισε με περισσότερους από 100 αγωνιστές κι αγωνίστριες που κάλυπταν ένα ευρύ φάσμα της αριστεράς.

Τη συζήτηση συντόνισε η **Δήμητρα Κομνιανού**, από την ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης και τις εισηγήσεις έκαναν ο Κώστας Παπαδάκης, δικηγόρος Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της Χ.Α., ο καθηγητής ΑΠΘ Γιώργος Τσιάκαλος, ο Γιάννης Κούτρας, μέλος του ΔΣ της ΕΝΙΘ και υποψήφιος δήμαρχος με την “Ανταρσία στη Θεσσαλονίκη για την Ανατροπή” κι ο Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και υποψήφιος δήμαρχος με την “Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας”.

Με ενημέρωση για το σημείο που βρίσκεται η τετραετής πλέον διαδικασία της δίκης ξεκίνησε την παρέμβασή του ο **Κ. Παπαδάκης** και θύμιζε την ανοχή και την κάλυψη που είχαν οι νεοναζί όλα αυτά τα χρόνια από την αστυνομία και τη δικαιοσύνη. “Οι κατηγορίες με τις οποίες δικάζονται είναι ελάχιστες σε σχέση με αυτές που αντιστοιχούν στην εγκληματική δράση της Χ.Α.” τόνισε και μίλησε για το ρόλο που έχει παίξει το αντιφασιστικό κίνημα στο να οδηγηθούν στο σκαμνί οι νεοναζί. “Θα συνεχίσουμε να δίνουμε τη μάχη ενάντια στο φασισμό, για τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις ελευθερίες που κατακτήθηκαν με αίμα, μέσα κι έξω από την αίθουσα της δίκης, κι αύριο στον Έβρο και στις 16 Μάρτη σε όλο τον κόσμο” συνέχισε.

“Η Θεσσαλονίκη είναι η πόλη της

Αντιφασιστική Θεσσαλονίκη

9/2, Εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ στο δημαρχείο της Θεσσαλονίκης

Φεντερασιόν, της Αντίστασης, η πόλη ενός δυνατού πολυεθνικού εργατικού κινήματος”, τόνισε ο **Γ. Κούτρας**. “Η προσπάθεια των φασιστών δεν έχει περάσει. Κάθε συγκέντρωσή τους είχε απέναντί τους μια μεγαλύτερη αντιφασιστική αντισυγκέντρωση. Κάθε επίθεσή τους είχε απάντηση. Απέτυχαν να μαζικοποιηθούν τα συλλαλητήρια για το Μακεδονικό και συγκριτικά με αυτά της περιόδου ‘90-’91, δεν ήταν επανάλυση αλλά φάρσα. Απέτυχαν να καπελώσουν την εργατική διαδήλωση στη ΔΕΘ κι ο τόνος δόθηκε από τα

συνδικάτα, την αριστερά και το αντιφασιστικό κίνημα. Απέτυχαν να στήσουν παρατάξεις στο Δικηγορικό Σύλλογο και στο σωματείο του δήμου Θεσσαλονίκης”.

Πρόκληση

Ο Γ. Κούτρας χαρακτήρισε ως πρόκληση και για το αντιφασιστικό κίνημα τη μάχη των δημοτικών εκλογών. “Οι νεοναζί δεν έχουν θέση στο δημοτικό συμβούλιο μιας πόλης που έχασε δεκάδες χιλιάδες συμπολίτες στο Άουσβιτς” θύμισε κι επεσήμανε ότι μαζί με τη μάχη ενάντια στους

φασίστες, πάει ο αντιρατσιστικός αγώνας για αλληλεγγύη στους πρόσφυγες. Κατέληξε με το ζήτημα του εθνικισμού. “Η αντικαπιταλιστική αριστερά κράτησε την πιο συνεπή στάση βάζοντας μπροστά το διεθνισμό και ότι είναι δικαίωμα των γειτόνων να ονομαστούν όπως θέλουν. Δώσαμε διεθνιστικές απαντήσεις για το Μακεδονικό χωρίς την αυταπάτη ότι η Συμφωνία των Πρεσπών είναι η απάντηση στον εθνικισμό. Είναι μια συμφωνία για το ΝΑΤΟ, που επιβάλλει στους γείτονές μας τους όρους της δικής μας άρχουσας τάξης και

του ελληνικού καπιταλισμού”.

Ο **Π. Κωνσταντίνου** ξεκίνησε ξεκαθαρίζοντας ότι “η άνοδος της άκρας δεξιάς και των φασιστών διεθνώς δεν είναι μια αντικειμενική συνέπεια της κρίσης. Είναι γιατί οι ίδιες οι κυβερνήσεις παίζουν το χαρτί του ρατσισμού. Οι κυβερνήσεις με τις πολιτικές τους σπέρνουν πόνο και θάνατο. Μας λένε ότι το ανάχωμα στην ακροδεξιά είναι οι ‘προοδευτικές’ δημοκρατικές δυνάμεις’ εννοώντας τους ίδιους. Οι πολιτικές τους όμως έχουν μεγάλη απόσταση κι από την πρόοδο κι από τη δημοκρατία. Ποιοί συνυπέγραψαν τη συμφωνία ΕΕ – Τουρκίας; Ποιοί διατηρούν το φράχτη στον Έβρο; Είναι αδιανόητο το ότι το ελληνικό κράτος με κυβέρνηση της αριστεράς ανέχεται το παρακράτος να δολοφονεί στον Έβρο. Ποιοί διατηρούν ανοιχτή την Αμυγδαλέζα κι όλα τα στρατόπεδα συγκέντρωσης; Αυτές οι πολιτικές ανοίγουν το δρόμο στους φασίστες”.

Κατέληξε καλώντας στις 16 Μάρτη λέγοντας ότι “κινήματα από 12 χώρες συντονιζόμαστε και δίνουμε όλοι μαζί την απάντηση”.

Ακολούθησαν πλήθος παρεμβάσεων που τόνισαν την ανάγκη ενότητας κι ενιαιομετωπικής δράσης της αριστεράς ενάντια στους φασίστες.

Σ.Μ.

• **Στις σελ. 10-11 μπορείτε να διαβάσετε την ομιλία του Γιώργου Τσιάκαλου στην εκδήλωση, ενώ βίντεο με τις εισηγήσεις μπορείτε να βρείτε στο sekonline.gr.**

ΞΑΝΘΗ

Πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 9/2 στο Αμφιθέατρο-ΠΡΟΚΑΤ του Πολυτεχνείου η εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ και της ΕΛΜΕ Ξάνθης για τη δίκη της Χρυσής Αυγής με συμμετοχή δεκάδων αντιφασιστών και αντιφασιστριών, εκπαιδευτικών, μελών της ΚΕΕΡΦΑ και της μειονότητας.

Τη συζήτηση άνοιξε με ένα σύντομο σχόλιο η πρόεδρος της ΕΛΜΕ Ξάνθης **Μαρία Λουκοπούλου**. Τόνισε ότι δεν πρέπει να υπάρξει καμία ανοχή και κανένας εφησυχασμός απέναντι στην προσπάθεια διείσδυσης της ακροδεξιάς -και πολύ περισσότερο των νεοναζί της Χρυσής Αυγής- στα σχολεία και ευρύτερα στην κοινωνία με όχημα το Μακεδονικό για να σπείρει το ρατσισμό και το μίσος απέναντι στους πρόσφυγες, τις μειονότητες, τα ΛΟΑΤΚΙ άτομα, τα άτομα με αναπηρία, κλπ.

Στη συνέχεια, το λόγο πήρε ο **Κώστας Σκαρμέας**, δικηγόρος της Πολιτικής Αγωγής στη Δίκη της Χρυσής Αυγής. Παρουσίασε την πορεία της δίκης και υπογράμμισε την τεράστια σημασία που θα έχει η καταδίκη της ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης για το αντιφασιστικό κίνημα στην Ελλάδα, αλλά και διεθνώς. Επέμεινε στο γεγονός ότι δεν πρόκειται απλά για ένα ακροδεξιό κόμμα με αποκρουστικές ρατσιστικές και εθνικιστικές απόψεις αλλά για μια παραστρατιωτική οργάνω-

ση που έβγαλε στο δρόμο τάγματα εφόδου και - με τη σκανδαλώδη ανοχή της αστυνομίας- προχώρησε σε πογκρόμ και δολοφονικές επιθέσεις.

Στα σκοτεινά σημεία σε σχέση με τις διασυνδέσεις και την εκπαίδευση από κομμάτια του στρατού των χρυσαυγιτών αναφέρθηκε ο δημοσιογράφος της ΕΡΤ, **Σαμής Καραμπουγιούκογλου**. Παράλληλα, κατηγόρησε την ευθύνη των κυρίαρχων ΜΜΕ για την ελλειπή δημοσιότητα της δίκης. Στη διεθνή διάσταση της απάντησης του αντιφασιστικού κινήματος απ’ άκρη σε άκρη του πλανήτη, στάθηκε ο **Τζεμαλή Μηλιαζήμ**, εκπαιδευτικός, μέλος της ΚΕΕΡΦΑ Ξάνθης, θέλοντας να αναδείξει τη μεγάλη σημασία της διεθνούς κινητοποίησης της 16 Μάρτη.

Στην πλούσια συζήτηση που ακολούθησε, ξεχώρισε η παρέμβαση του εκπαιδευτικού **Θανάση Παπασταθόπουλου**, που στοχοποιήθηκε πρόσφατα αλλά όρθωσε το ανάστημά του απέναντι στις απειλές των χρυσαυγιτών. Περιέγραψε πώς μικροί θύλακες φασιστών προσπάθησαν μέσα από ανυπόγραφα καλέσματα να χύσουν το εθνικιστικό τους δηλητήριο στα σχολεία και υπενθύμισε πως είναι χρέος κάθε εκπαιδευτικού να μη σιωπάει απέναντι στις φασιστικές προκλήσεις.

Παντελής Αποστολίδης

‘Όχι προβολή ΧΑ από την ΕΡΤ

Συγκέντρωση ενάντια στην τηλεοπτική προβολή των νεοναζί θα πραγματοποιηθεί στις 27 Φλεβάρη στις 5μμ, στο προαύλιο της ΕΡΤ. Αυτό αποφασίστηκε στην εκδήλωση που οργάνωσαν μέσα στο Ραδιομέγαρο η ΚΕΕΡΦΑ και η Αριστερή Πρωτοβουλία Εργαζομένων ΕΡΤ, την Τετάρτη 6/2, με θέμα την οργάνωση της διεθνούς κινητοποίησης στις 16 Μάρτη.

Τη συζήτηση άνοιξαν ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και ο **Θωμάς Σίδερης**, δημοσιογράφος της ΕΡΤ. Έγινε μεγάλη συζήτηση για τη δίκη της Χρυσής Αυγής, το διεθνές αντιφασιστικό κίνημα αλλά και για τους τρόπους με τους οποίους μπορούμε να μπλοκάρουμε την προβολή των φασιστών από τη δημόσια τηλεόραση. Σημαντικό σημείο στην απόφαση για κινητοποίηση στις 27/2, είναι η δέσμευση της ΠΟΣΠΕΡΤ για κήρυξη στάσης εργασίας εκείνη την μέρα, προκειμένου να διευκολυνθεί η συμμετοχή των εργαζόμενων στην κινητοποίηση.

Το κοινό κάλεσμα της ΚΕΕΡΦΑ και της Αριστερής Πρωτοβουλίας Εργαζομένων ΕΡΤ για τη συγκέντρωση της 27/2, θυμίζει την “επίθεση που δέχτηκαν συνάδελφοι εργαζόμενοι στα ΜΜΕ, από φασίστες την Κυριακή 20 Γενάρη στη διάρκεια του συλλαλητηρίου για τη Μακεδονία. Οι θρασυδελιοί φασίστες επιτέθηκαν στις συναδέλφισσες της ΕΡΤ Ελίνα Κολύβα και Σόνια Φίλη και χτύπησαν τον συνάδελφο Κώστα Παπαδάτο, την ώρα που έδιναν ρεπορτάζ από το συλλαλητήριο, καθώς επίσης και τους φωτορεπόρτερ Κώστα Νταντάμη και Θωμά Ιακώμπι... Την ίδια ώρα, η ΕΡΤ συνεχίζει καθημερινά να προβάλλει στα δελτία της τους ναζιστές δολοφόνους σαν ένα ακόμη πολιτικό κόμμα. Πρόκειται για καθαρή κοροϊδία σε βάρος των συναδέλφων που κινδύνεψαν από τους τραμπούκους... Απαιτούμε από τη διοίκηση της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης, να μην προβάλλει στα δελτία της τηλεόρασης τους ναζιστές δολοφόνους... Απαιτούμε την κάλυψη της δίκης στο εξής από διαπιστευμένο δημοσιογράφο”.

Οργανώνουμε την απεργία

Με νέα αφίσα, προκήρυξη και αυτοκόλλητο που καλούν στην απεργία και τη διαδήλωση στις 2μμ στην πλατεία Κλαυθμώνος, συνεχίζει η «Κίνηση για την απεργιακή 8 Μάρτη» την οργάνωση της απεργιακής κινητοποίησης. Η Κίνηση δίνει όλες της τις δυνάμεις για την επιτυχία της απεργίας και της συγκέντρωσης με περιοδείες, αφισοκολλήσεις και συζητήσεις σε χώρους δουλειάς, σχολές, σχολεία, γειτονιές.

Στόχος είναι η οργανωμένη παρουσία στην πλατεία Κλαυθμώνος και τις συγκεντρώσεις πανελλαδικά, όλων των δυνάμεων του εργατικού και νεολαιίστικου κινήματος, του γυναικείου και LGBTQI+ κινήματος, του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος, της Αριστεράς. Την Παρασκευή 8 Φλεβάρη, στην πρώτη συνάντηση της οργανωτικής επιτροπής της Κίνησης μετά τη συγκρότησή της, ιδιαίτερη βαρύτητα δόθηκε στην οργάνωση στους χώρους δουλειάς, με κινητοποίηση της βάσης των εργαζόμενων με γενικές συνελεύσεις, απεργιακές επιτροπές και επιτροπές αγώνα, έτσι ώστε όλες και όλοι να ενημερωθούν και να συμμετέχουν μαζικά με τα πανό των συνδικάτων τους.

Όπως αναφέρει η προκήρυξη της Κίνησης: “Φέτος για πρώτη φορά, η 8 Μάρτη, η παγκόσμια μέρα για τα δικαιώματα των γυναικών, είναι απεργία! Πρόκειται για μια τεράστια εξέλιξη που κάνει τη διαφορά στον τρόπο με τον οποίο μπορούμε να σταματήσουμε τις διακρίσεις και το σεξισμό. Μέσα από πρωτοβουλία εργατικών σωματείων που αποφάσισαν απεργία παίρνοντας έμπνευση από τους αγώνες του τελευταίου διαστήματος, συνδικάτα όπως η **ΑΔΕΔΥ**, η **ΠΟΕΔΗΝ**, η **ΠΟΣΠΕΡΤ**, η **ΕΝΙΘ** πήραν απόφαση να καλέσουν απεργία και διαδήλωση. Δεκάδες πρωτοβάθμια σωματεία από τα νοσοκομεία, την εκπαίδευση, τους δήμους, τα υπουργεία, τα ΜΜΕ έχουν αποφασίσει το ίδιο.

Η απεργία ξεσηκώνει Φοιτητικούς Συλλόγους, ομάδες ΛΟΑΤΚΙ και γυναικών, δημοτικές κινήσεις που ενώνουν τη φωνή τους με τα Συνδικάτα. Και καθημερινά προστίθενται νέες αποφάσεις που απλώνουν το απεργιακό κάλεσμα σε πολύ περισσότερους εργατικούς χώρους, σχολές, σχολεία, γειτονιές και πόλεις.

Απεργούμε γιατί η κρίση όλα αυτά τα χρόνια έχει τσακίσει μια σειρά από εργασιακά δικαιώματα και κατακτήσεις. Η ανεργία έχει χτυπήσει περισσότερο τις γυναίκες. Οι ελαστικές σχέσεις εργασίας που εφαρμόζονται τόσο στον ιδιωτικό αλλά και στο δημόσιο τομέα, έχουν σημάνει μείωση στα εισοδήματα των εργαζόμενων γυναικών, δουλειά χωρίς δικαιώματα, δυο και τρεις δουλειές για να τα βγάλουν πέρα. Την ίδια στιγμή η ανισότητα στους μισθούς ανάμεσα σε γυναίκες και άντρες παραμένει σε πολύ ψηλά επίπεδα (έως και 45%).

Να τα πάρουμε όλα πίσω!

Οι πολιτικές της λιτότητας έχουν ξαναφορτώσει τα οικογενειακά βάρη στην πλάτη της εργατικής οικογένειας και των γυναικών. Η διάλυση της πρωτοβάθμιας Υγείας, των ΚΑΠΗ, των παιδικών σταθμών, των σχολείων και όλων των Δημόσιων Υπηρεσιών κάνουν την καθημερινή ζωή στο σπίτι μαρτύριο για εκατομμύρια γυναίκες. Είναι αυτές οι επιθέσεις που τροφοδοτούν τη σεξιστική βία στο δρόμο, στο σπίτι και στη δουλειά.

Μας δείχνουν το δρόμο για το τί να διεκδικήσουμε. Να απαιτήσουμε από το κράτος μαζικές προσλήψεις στους Δήμους για τη λειτουργία παιδικών σταθμών 24 ώρες τη μέρα που να καλύπτουν κάθε εργατική βάρδια. Στα Νοσοκομεία για φροντίδα της εγκυμοσύνης και της γέννας αλλά και για ασφαλείς, δωρεάν εκτρώσεις. Στα Σχολεία για τη λειτουργία ολοήμερων τάξεων. Και υπηρεσίες σε κάθε χώρο δουλειάς (όπως εστιατόρια) που να διευκολύνουν τις ζωές των εργαζόμενων γυναικών.

Είναι ξεκινιμένα τα βήματα από ένα ολόκληρο εργατικό κίνημα. Οι αγώνες των συμβασιούχων για μονιμοποίηση, οι μάχες για μαζικές προσλήψεις, για την υπογραφή Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, ενάντια στις απολύσεις και τις ιδιωτικοποιήσεις. Έχουμε τη δύναμη της τάξης μας που παλεύει και έτσι μπο-

ρούμε να κερδίσουμε.

Δεν είμαστε μόνες. Τα τελευταία χρόνια, σε όλο τον κόσμο οι αγώνες των γυναικών ξαναφουντώνουν. Για τα εργασιακά μας δικαιώματα, για να έχουμε τον έλεγχο στα σώματά μας. Για το δικαίωμα στις εκτρώσεις, ενάντια στη σεξουαλική βία, τους βιασμούς, τις δολοφονίες. Σε όλη την Αμερική, την Ισπανία, την Ιρλανδία και παντού οι αγώνες μας δυναμώνουν και συντονίζονται. Φέτος για πρώτη φορά συζητιέται η προοπτική η 8 Μάρτη να εξελιχθεί σε Πανευρωπαϊκή Απεργία!

Ελάτε να οργανώσουμε μαζί!

Εξασφαλίστε αποφάσεις συμμετοχής από το Σωματείο σας, το Φοιτητικό Σύλλογο, τη συλλογικότητά σας. Προμηθευτείτε αφίσες για να γεμίσετε το χώρο και τη γειτονιά σας. Κολλήστε παντού το αυτοκόλλητο της Κίνησης. Συνεργαστείτε με συναδέλφους, συμφοιτητές, και συγκροτήστε ομάδες για να φτάσει παντού το μήνυμα της απεργίας και η οργάνωσή της!

Εκατό χρόνια μετά την καθιέρωση της 8 Μάρτη ως ημέρα αγώνα των εργαζόμενων γυναικών, απεργούμε και διαδηλώνουμε μαζί με το γυναικείο και εργατικό κίνημα όλης της Ευρώπης και του πλανήτη που παλεύει για έναν καλύτερο κόσμο”.

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

Σε κέντρο οργάνωσης της απεργίας της 8 Μάρτη μετατράπηκε η παρουσίαση του βιβλίου “Η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών” που έγινε την Τετάρτη 6 Φλεβάρη στο βιβλιοπωλείο-καφέ Ιδιώνυμο στον Κορυδαλλό, με ομιλήτριες την Κατερίνα Θωίδου, δημοτική σύμβουλο Νίκαιας-Ρέντη και υποψήφια δήμαρχο με την “Ανταρσία στην Κοκκινιά” και τη Μαρία Στύλλου, συγγραφέα του βιβλίου.

Στην παρουσίαση συμμετείχαν εργαζόμενες και εργαζόμενοι από τους δήμους, τις τράπεζες, την ενέργεια, τα ασφαλιστικά ταμεία, τα ΜΜΕ, άνεργοι-άνεργες και συνταξιούχοι, που έφεραν την εικόνα των συνθηκών που επικρατούν στους χώρους δουλειάς για τις γυναίκες εργαζόμενες, αλλά και για τις μάχες που δίνουν για να πάρουν πίσω τις κατακτήσεις που τους έχουν κλέψει λόγω της οικονομικής κρίσης.

Η **Κατερίνα** εξήγησε πώς φτάσαμε στην απεργία της 8 Μάρτη και μίλησε για τη σύνδεση της μάχης ενάντια στη διάλυση των κοινωνικών υπηρεσιών των δήμων με τη μάχη να μη φορτώνονται οι γυναίκες το βάρος της αναπαραγωγής της εργατικής τάξης που είναι η βασική αιτία της καταπίεσης των γυναικών. Η Μαρία μίλησε για τον ιστορικό και τον άμεσο συμβολισμό της 8 Μάρτη, εξήγησε ποιες είναι οι ρίζες της γυναικείας καταπίεσης και μίλησε για τις μάχες που έχουμε να δώσουμε γυναίκες και άντρες στο σήμερα για να πάνε τα πλεονάσματα για τις ανάγκες όλης της εργατικής τάξης και όχι για τις ανάγκες του κέρδους.

Αμέσως μετά το λόγο πήρε η **Άσπα**, τραπεζοϋπάλληλος, που έφερε πολλά παραδείγματα από το πώς προσπαθούν να διαλύσουν τις κατακτήσεις των εργαζόμενων και τόνισε ότι οι σεξουαλικές παρενοχλήσεις είναι πολύ πιο έντονες απέναντι στις γυναίκες που εργάζονται με ελαστικές εργασιακές σχέσεις, φέρνοντας το παράδειγμα των καθαριστριών που εργάζονται ως ενοικιαζόμενες σε συνθήκες μεσαιώνα.

Η **Ξένη** έβαλε την εικόνα του πώς η Εθνική Τράπεζα διαλύει τις εργασιακές σχέσεις μέσω εργολάβων με αποτέλεσμα πολλοί δικηγόροι και δικαστικοί επιμελητές να εργάζονται σε συνθήκες μαύρης εργασίας για τους εργολάβους και τους τραπεζίτες.

Ο **Μήτσος**, εργαζόμενος στο δήμο Κορυδαλλού, μίλησε για τις σεξουαλικές παρενοχλήσεις που δέχονται οι γυναίκες ακόμα και στους εργατικούς χώρους του δημοσίου, οι οποίες είναι πολύ πιο έντονες στα κομμάτια των συμβασιούχων. Τόνισε ότι χρειαζόμαστε ένα συνδικαλιστικό κίνημα που να σηκώνει το ζήτημα των γυναικών, έτσι ώστε κάθε γυναίκα να ξέρει ότι θα έχει την υποστήριξη από το σωματείο αν καταγγείλει σεξουαλική παρενόχληση. Συμπλήρωσε ότι αυτή η απεργία μπορεί να έχει τεράστια επιτυχία.

Ο **Θοδωρής**, εργαζόμενος στην ενέργεια, τόνισε ότι είναι πολύ σημαντικό το ότι το γυναικείο ζήτημα συνδέεται για πρώτη φορά με μία απεργία. Συμπλήρωσε ότι η θέση της γυναίκας έχει αναβαθμιστεί μέσα από τους αγώνες των τελευταίων χρόνων και πρότεινε σε αυτή την απεργία να δοθεί περισσότερο το στίγμα της καταπίεσης λόγω φύλου.

Στο τέλος της συζήτησης εκτός από το βιβλίο όλοι και όλες πήραν ψηφίσματα για να δώσουν τη μάχη της απεργίας στους χώρους δουλειάς τους.

6/2, Εκδήλωση για την Απελευθέρωση των Γυναικών στον Κορυδαλλό

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Η πάλη για την
απελευθέρωση των γυναικών

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/2 στέκι Αριστερής Κίνησης Περιστερίου (Ακροπόλεως και Ιάσωνος) 7μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου- συγγραφέας του βιβλίου Θα χαιρετίσει η Λίλιαν Μπουρίτη, υποψήφια με την Αριστερή Κίνηση Περιστερίου

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 14/2 ΚΕΠ (αιθουσα δημοτικού συμβουλίου), Γυφτοπούλου 2, 7μμ
Ομιλήτριες: Αλέκα Μακρή, ομάδα γυναικών ΑΝΤΑΡΣΥΑ, γυναικολόγος, Μαρία Στύλλου- συγγραφέας του βιβλίου

ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΩ ΝΟΣΟΚΟΜΕΩ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/2 κτίριο Α, αίθουσα Δ Παθολογικής, 1μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου- συγγραφέας του βιβλίου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/2 χώρος πολιτισμού ΕΝΕΚΕΝ (Πρ. Κορομπλά 37) 6μμ
Ομιλήτριες: Φανή Γουργούρη, ΔΣ ΟΜΥΛΕ-ΟΛΘ, Κατερίνα Αβραμίδου, εργαζόμενη στο ΨΝΘ, Μαρία Στύλλου- συγγραφέας του βιβλίου

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ 18/2 πολιτιστικό κέντρο Πετρούπολης (Εθνικής Αντίστασης) 7.30μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου- συγγραφέας του βιβλίου Θα χαιρετίσει η Κατερίνα Πατρικίου, δημοτική σύμβουλος με την Ανυπότακτη Πετρούπολη

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΡΙΤΗ 19/2 καφέ «Η Πλατεία», πλατεία Μερκούρη 7μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου- συγγραφέας του βιβλίου

ΕΥΔΑΠ

ΤΡΙΤΗ 26/2 αίθ. εκδηλώσεων στον Περισόό 10πμ
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου- συγγραφέας του βιβλίου

ΣΥΕΤΕ (Σύλλογος Υπαλλήλων Εθνικής Τράπεζας)

ΤΡΙΤΗ 26/2 Σοφοκλέους 3μμ
Ομιλήτριες: Ιωάννα Παυλοπούλου, συν/χος Εθνικής Τράπεζας, Μαρία Στύλλου- συγγραφέας του βιβλίου

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/2 Άνω Πουρναρούσα (Ευφράνωρος 10) 7μμ
Ομιλήτριες: Μαρία Χαρχαρίδου, ΔΣ νοσοκομείου Γεννηματάς, Μαρία Στύλλου- συγγραφέας του βιβλίου

ΔΕΣΦΑ

ΠΕΜΠΤΗ 28/2 αμφιθέατρο ΔΕΣΦΑ (Μεσογείων) 3μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου- συγγραφέας του βιβλίου

ΠΑΙΔΩΝ ΠΕΝΤΕΛΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 28/2 αμφιθέατρο 1μμ
Ομιλήτριες: Άννα Πασπάτη, γιατρός, Μαρία Στύλλου- συγγραφέας του βιβλίου

ΝΟΣΟΚΟΜΕΩ ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1/3 αίθουσα σωματείου 1μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου- συγγραφέας του βιβλίου

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΛΙΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1/3 Βακχυλίδου 20-22, Ιλίσια, 7μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου, συγγραφέας του βιβλίου Θα συντονίσει η Ελένη Ζωίδου, ψυχολόγος, από το ΔΣ του συλλόγου

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΑΣΚΑΛΩΝ ΧΑΝΙΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1/3

Ξεσηκώνονται τα σωματεία

Ολοένα και μεγαλύτερες διαστάσεις παίρνει η απεργία στις 8 Μάρτη, τη Διεθνή Ημέρα Γυναικών. Καθημερινά προστίθενται νέες αποφάσεις σωματείων και συλλόγων που απλώνουν την απεργιακή κινητοποίηση σε περισσότερους χώρους και πόλεις.

Μετά την ΑΔΕΔΥ, την ΠΟΕΔΗΝ, την ΠΟΣΠΕΡΤ, την ΠΟΕΜΔΥ-ΔΑΣ καθώς και μια σειρά πρωτοβάθμια σωματεία από νοσοκομεία, σχολεία, δήμους, ΔΕΚΟ που πήραν αρχικά την πρωτοβουλία για την απεργία στις 8 Μάρτη, νέα συνδικάτα αγκαλιάζουν το απεργιακό κάλεσμα. Η Ένωση Νοσοκομειακών Γιατρών Θεσσαλονίκης (ΕΝΙΘ) είναι ένα από αυτά, η απόφαση της οποίας δίνει τη δυνατότητα σε χιλιάδες γιατρούς των δημόσιων νοσοκομείων της πόλης να συμμετέχουν. Αντίστοιχα, η απόφαση του Συλλόγου Εργαζόμενων στο Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης ανοίγει το δρόμο σε όλα τα σωματεία των νοσοκομείων της πόλης να πάρουν αποφάσεις.

Στους δήμους, στις αποφάσεις των τριών Σωματείων του δήμου Αθήνας (Σωματείο Οδηγών Αυτοκινήτων, Ένωση Εργατούπαλλήλων και Ανεξάρτητο Σωματείο Εργατοτεχνιτών και Υπαλλήλων), προστέθηκαν το Σωματείο Εργαζόμενων Δήμου Κορυδαλλού-Δραπετσώνας, το Σωματείο Εργαζόμενων Δήμου Αμπελοκήπων Μενεμένης στη Θεσσαλονίκη και το Σωματείο Εργαζόμενων Δήμου Αγίου Δημητρίου. Όπως αναφέρει η ανακοίνωσή του τελευταίου: “Το Σωματείο Εργαζόμενων Δήμου Αγίου Δημητρίου με απόφαση του ΔΣ καλεί όλες τις συναδέλφισσες και τους συναδέλφους σε στάση εργασίας την Παρασκευή 8 Μαρτίου από 1πμ μέχρι τέλος ωραρίου. Η 8 Μάρτη, ημέρα της γυναίκας, είναι ημέρα ΑΓΩΝΑ, είναι ημέρα ΜΝΗΜΗΣ. Από τις 8 Μάρτη του 1857 και την πρώτη απεργία γυναικών εργαζομένων στα υφαντουργεία της Νέας Υόρκης, μέχρι

Προς το παρόν δεν έχουμε κάποια απόφαση συμμετοχής στην απεργία της 8 Μάρτη από την Ομοσπονδία και τα σωματεία της ΕΥΔΑΠ. Αυτό που προσπαθούμε λοιπόν να κάνουμε είναι μέσω του Πολιτιστικού Κέντρου Εργαζόμενων να διοργανώσουμε μία ημερίδα για τη θέση της γυναίκας σήμερα.

Εκεί θα έχουμε καλεσμένη τη Μαρία Στύλλου και άλλες γυναίκες αλλά και άντρες από την ΕΥΔΑΠ να μας μιλήσουν για το τι βιώνουν οι εργαζόμενοι και κύρια οι γυναίκες σήμερα και στο σπίτι και στο χώρο εργασίας. Για τις εργασιακές επιθέσεις που είναι πολύ μεγάλες, ειδικά τα χρόνια της κρίσης. Για τις ανισότητες στην αμοιβή. Για τις ανισότητές στη διεκδίκηση μιας θέσης διοίκησης. Γιατί η επιλογή ενός ανθρώπου να αναλάβει μια θέση ευθύνης, διευθυντική και πάνω, είναι πολύ δυσκολότερη για μια γυναίκα από ότι για έναν άντρα.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ πριν από κάποια χρόνια που μου είπε κάποιος διευθύνων σύμβουλος στην εταιρία «μη τολμήσεις και μείνεις έγκυος τώρα, αφού σε έχω για δουλειά εδώ, δεν μπορείς να λείψεις δυο χρόνια”. Όλα αυτά τα θέματα θα αναδειξουμε στην ημερίδα και θα προσπαθήσουμε να είμαστε ανάμεσα στις ομιλήτριες και εργαζόμε-

τες 8 Μάρτη του 2019, οι γυναίκες ανά τον κόσμο δεν σταματούν να αγωνίζονται για να κατακτήσουν ίση θέση σε μια άνιση κοινωνία, για ελευθερία και χειραφέτηση. Από τότε μέχρι σήμερα έχουμε κερδίσει πολλά κι έχουμε άλλα τόσα να κατακτήσουμε, μα και να προστατεύσουμε τα δικαιώματά μας απέναντι στη σύγχρονη εκμετάλλευση. Το 2019 η καταπίεση, η εκμετάλλευση, η ανισότητα, η βία κατά των γυναικών συνεχίζονται αυξανόμενες, με την κρίση να βαραίνει τις γυναίκες των λαϊκών στρωμάτων ακόμα περισσότερο”.

Στους εκπαιδευτικούς, μετά την ΕΛΜΕ Χανίων και τον Σύλλογο Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Χανίων που καλούν σε στάση εργασίας και απεργιακή διαδήλωση στις 2μμ στην πλατεία Αγοράς, απόφαση πήρε η Γ’ ΕΛΜΕ Αθήνας. Στους φοιτητές, το κάλεσμα του Φοιτητικού Συλλόγου ΣΤΕΦ ΤΕΙ Αθήνας ακολούθησε ο Σύλλογος Οικότροφων Φοιτητών του Πανεπιστημίου Αθήνας (ΦΕΠΑ) που σε συνέλευσή του την περασμένη βδομάδα αποφάσισε να στηρίξει και να συμμετέχει στην απεργιακή διαδήλωση στην πλατεία Κλαυθμώνος. Ενώ μετά τη δημοτική κίνηση “Ανταρσία στις Γειτονίες της Αθήνας”, απόφαση στήριξης της απεργιακής κινητοποίησης πήρε και η δημοτική κίνηση “Κίνημα στην Πόλη του Ζωγράφου”.

Παράλληλα, το κάλεσμα για την απεργιακή κινητοποίηση έχει κατατεθεί σε δεκάδες ακόμα Ομοσπονδίες και Σωματεία σε όλη τη χώρα. Πολλά από αυτά, αναμένεται να αποφασίσουν τις επόμενες μέρες. Η πιο μεγάλη μάχη είναι στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας. Το θέμα θα συζητηθεί στην επόμενη συνεδρίαση του ΔΣ του, ύστερα από πρόταση που έκανε ο Βασίλης Συλαϊδής, μέλος του ΔΣ του ΕΚΑ με την Αγωνιστική Ταξική Ενότητα. Η απόφαση του μεγαλύτερου Εργατικού Κέντρου της χώρας είναι κρίσιμη για όλες τις εργαζόμενες και τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα.

Επίσης, την Πέμπτη 14 Φλεβάρη συνεδριάζει το Γενικό Συμβούλιο της ΠΟΕ-ΔΟΥ. Για την προσπάθεια να υιοθετήσει την πρόταση η Ομοσπονδία και να δώσει τη δυνατότητα σε όλες τις εργαζόμενες και τους εργαζόμενους στις εφορίες να συμμετέχουν μας μιλήσε ο Μάκης Γεροντίδης, μέλος του ΔΣ Συλλόγου Εφοριακών Ημαθίας, Πέλλας, Πιερίας με την παράταξη Εργατική Αλληλεγγύη. “Την πρόταση θα κάνει η Αυτόνομη Κίνηση Εφοριακών ύστερα από επικοινωνία μαζί μας. Διεκδικούμε από την Ομοσπονδία τουλάχιστον μία στάση εργασίας εκείνη τη μέρα και συμμετοχή στη διαδήλωση στην πλατεία Κλαυθμώνος. Το γεγονός ότι το έχει ήδη αποφασίσει η ΑΔΕΔΥ είναι σημαντικό και δίνει αυτή τη δυνατότητα”.

Η μάχη στην ΕΥΔΑΠ

νες εργολαβικές, αυτές δηλαδή που δουλεύουν για την ΕΥΔΑΠ αλλά μέσω εργολάβου. Είναι ένα εξαιρετικά δύσκολο κομμάτι, γιατί υπάρχει φόβος με τον ιδιώτη εργοδότη. Έχουμε ένα μεγάλο αριθμό εργαζομένων και δη γυναικών που δουλεύουν με ατομικές συμβάσεις και, ενώ δουλεύουν δίπλα μας και παράγουν το ίδιο έργο με εμάς που είμαστε μόνιμοι υπάλληλοι της ΕΥΔΑΠ, δυστυχώς αμοιβονται με το ελάχιστο. Οι μόνιμοι εργαζόμενοι στην ΕΥΔΑΠ είναι περίπου 2.200, επιπλέον γύρω στους 800 τους υπολογίζω είναι εργολαβικοί και με μεγάλο ποσοστό γυναικών γιατί είναι καθαρίστριες, είναι στη φύλαξη, είναι στα ταμεία.

Επιπλέον, τα τελευταία χρόνια έχουν χτυπηθεί δικαιώματα για όλες, πχ έχει γίνει περικοπή των επιδομάτων. Ήταν που ήταν χωρίς καμία ουσιαστική προστασία η μητρότητα, τώρα έχουν περικοπεί και τα επιδόματα. Και σύμφωνα με το καινούργιο πρόγραμμα της παρακολούθησης της πορείας ελληνικής οικονομίας από τους δανειστές όπως λέγεται, προβλέπεται ότι μέσα στο ’19 όλα τα επιδόματα, υγείας, διοι-

κητικά ή κοινωνικά, θα πρέπει να περικοπούν από 30% έως 40%. Άρα μια γυναίκα που έχει πρόβλημα υγείας -που είναι πάρα πολύ έντονα τα προβλήματα αυτά μέσα στην περίοδο της κρίσης- θα πρέπει να αντιμετωπίσει μια περαιτέρω μείωση στο εισόδημα που είχε. Ενώ παράλληλα έχει να αντιμετωπίσει και το σπίτι της, να φροντίσει τα παιδιά της και την οικογένειά της. Πώς να το κάνει; Η πίεση είναι μεγάλη.

Δυστυχώς στην ηγεσία της Ομοσπονδίας δεν το συζητά κανείς να κάνουμε απεργία για τις γυναίκες. Εδώ δεν αποφάσισαν απεργία πρόσφατα, όταν συζητιόταν η περαιτέρω ιδιωτικοποίηση της ΕΥΔΑΠ μέσω του υπερταμείου στο ΣΤΕ. Θα έπρεπε να το αποφασίσει το ΕΚΑ, γιατί θα μας κάλυπτε με αυτό τον τρόπο. Θα έπρεπε να το αποφασίσει η Ομοσπονδία μας και όλοι. Εμείς πιέζουμε προς αυτή την κατεύθυνση, ανοίγοντας το θέμα στους εργαζόμενους. Αυτός είναι ο ρόλος μας.

Όλγα Τσιμιδάκη, πρόεδρος της Ένωσης Υπαλλήλων ΕΥΔΑΠ και του Πολιτιστικού Κέντρου Εργαζόμενων ΕΥΔΑΠ

Ανοίξτε τα σύνορα στον Έβρο

Λίγες μέρες αφότου Τσίπρας κι Ερντογάν, επανεπιβεβαίωναν την τήρηση της συμφωνίας ΕΕ - Τουρκίας και συμφωνούσαν για ακόμα μεγαλύτερο κλείσιμο των συνόρων και εντατικοποίηση των απειλάσεων, αγωνιστές κι αγωνίστριες από την Ελλάδα και την Τουρκία συναντιώνταν στα σύνορα για να απατήσουν να πέσει ο φράχτης του Έβρου, να ανοίξουν τα σύνορα για τους πρόσφυγες, να σταματήσουν οι απειλές, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και οι δολοφονίες των προσφύγων.

Στην ελληνική πλευρά, στους Κήπους, η κινητοποίηση έγινε με πρωτοβουλία της ΚΕΕΡΦΑ και συμμετείχαν αντιρατσιστές και αντιρατσίστριες από Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Δράμα, Ξάνθη, Κομοτηνή και Αλεξανδρούπολη. Ανάμεσά τους ο καθηγητής του ΑΠΘ Γιώργος Τσιάκαλος, ο Γιάννης Κούτρας, μέλος του ΔΣ της ΕΝΙΘ και υποψήφιος δήμαρχος με την "Ανταρσία στη Θεσσαλονίκη για την Ανατροπή", ο Γιώργος Μποτσίδης, μέλος του Δ.Σ του Εργατικού Κέντρου Αλεξανδρούπολης, ο αγωνιστής του κινήματος ενάντια στον εθνικισμό, Νίκος Σακελλάριος, ο Τζεμαλί Μηλιαζήμ, εκπαιδευτικός και μέλος της ΚΕΕΡΦΑ Ξάνθης κι ο Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και υποψήφιος δήμαρχος Αθήνας με την "Ανταρσία στις γειτονίες της Αθήνας".

Οι διαδηλωτές έκαναν ιδιαίτερη αναφορά στις παρόνομες απειλές, αλλά και τις δολοφονίες προσφύγων και μεταναστών που λαμβάνουν χώρα από "ημικρατικές - παρακρατικές ομάδες", όπως τις χαρακτήρισαν, που δρουν στην περιοχή του Έβρου, καθώς και στα "άτυπα μικρά γκουαντάναμο", τις ανεπίσημες φυλακές προσφύγων που λειτουργούν στην περιοχή και για τις οποίες καταγγέλλονται ξυλοδαρμοί και βασανιστήρια.

Στη συνέχεια αντιπροσωπεία των διαδηλωτών πέρασε τα σύνορα και ενώθηκε με τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που είχαν συγκεντρωθεί στην τούρκικη πλευρά με πρωτοβουλία της καμπάνιας **"Είμαστε όλοι μετανάστες - Όχι στο ρατσισμό"** της κίνησης Antikapitalister και του DSiP.

Κρατώντας πικέτες και πανό με συνθήματα όπως "ανοίξτε τα σύνορα - αφήστε τα παιδιά να ζήσουν", "Οι μετανάστες είναι αδέρφια μας", "Πρόσβαση στην εκπαίδευση για τα προσφυγόπουλα", "Πες όχι στο ρατσισμό", οι διαδηλωτές κι από τις δύο χώρες κάλεσαν σε μαζική συμμετοχή στις διαδηλώσεις που θα πραγματοποιηθούν στις 16 Μάρτη, Διεθνής Ημέρα κατά του Ρατσισμού και του Φασισμού, σε οκτώ πόλεις της Ελλάδας, δύο πόλεις της Τουρκίας και δεκάδες ακόμα σε όλο τον κόσμο.

Και στις δύο πλευρές των συνόρων διαβάστηκε στα ελληνικά και τα τούρκικα η Κοινή Έκκληση ενάντια στις ρατσιστικές πολιτικές που δολοφονούν.

Η συγκέντρωση της Κυριακής στον Έβρο, ήταν κομμάτι ενός διημέρου αντιφασιστικής κι αντιρατσιστικής δράσης της ΚΕΕΡΦΑ στη Βόρειο Ελλάδα, καθώς την προηγούμενη ημέρα προηγήθηκαν δύο ιδιαίτερα επιτυχημένες εκδηλώσεις σε Θεσσαλονίκη και Ξάνθη, εστιασμένες στη δίκη της Χρυσής Αυγής και τη μάχη για την καταδίκη της ναζιστικής συμμορίας (βλ. σελ. 7).

Πρέπει να γίνει κατανοητή η σημασία της δίκης της Χ.Α, γιατί έχουμε εμπειρίες από αντίστοιχες δίκες ναζιστών στις προηγούμενες δεκαετίες. Οι δίκες ενάντια στους ναζί μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο είχαν μια πολύ συγκεκριμένη πορεία. Η πρώτη δίκη είναι η δίκη της Νυρεμβέργης. Ήρθε μετά την ύψωση της κόκκινης σημαίας στο Ράιχσταγκ στο Βερολίνο και την παράδοση της Γερμανίας ως κράτος στο Πότσταμ, για να καταδικάσει τον ναζισμό ως μια ιδεολογία η οποία αναγκαστικά οδηγεί σε εγκλήματα ενάντια στην ανθρωπότητα. Ήταν η δίκη που τέλειωσε με καταδίκες κι απαγχονισμούς. Η δεύτερη δίκη που έπαιξε σημαντικό ρόλο είναι η δίκη του Αιχμαν στην Ιερουσαλήμ. Έδειξε στον κόσμο ότι ο ναζισμός ως ιδεολογία οδηγεί σε εγκλήματα και δεν έχει καμία σχέση με τον ανθρώπινο πολιτισμό. Οι δίκες που ακολούθησαν όμως προσπάθησαν να αλλάξουν το κλίμα.

Χαρακτηριστική ήταν η αλλαγή στη δίκη του Άουσβιτς που έγινε στη Φρανκφούρτη τη δεκαετία του '60. Καταρχήν όσον αφορά τις συνθήκες. Η δίκη της Νυρεμβέργης διεξήχθη έτσι ώστε όλοι να ασχολούνται καθημερινά με αυτή. Η δίκη του Άουσβιτς όμως θεωρήθηκε μια δίκη όπως όλες οι υπόλοιπες. Παρότι δικάζονταν οι ίδιοι οι υπεύθυνοι του στρατοπέδου και αυτοурγοί των εγκλημάτων εκεί. Κύριο χαρακτηριστικό ήταν η προσπάθεια των υπερασπιστών των εγκληματιών να απαξιώσουν πλήρως τους μάρτυρες. Μέχρι που να κατηγορούν ως συνυπεύθυνο και να ζητούν από τον εισαγγελέα τη σύλληψή του εβραίου που κατέθετε ότι τον είχαν αναγκάσει να κουβαλάει τη στάχτη των συγκρατούμενων του. Η τακτική αυτή, της απαξίωσης των μαρτύρων, ακολούθηθηκε σε όλες τις δίκες μετέπειτα. Με αποτέλεσμα κάποιος ο οποίος ήταν υπεύθυνος για 30.000 εκτελέσεις να καταδικάζεται σε 3 χρόνια φυλάκισης.

Η δίκη της Χρυσής Αυγής είναι μια δίκη που μια ναζιστική οργάνωση κατηγορείται ότι διαπράττει εγκλήματα. Κι εμείς καλούμαστε να αποδείξουμε αυτό που είχε αποφανθεί το δικαστήριο στη Νυρεμβέργη ως πρώτη απόφασή του, ότι το ναζιστικό κόμμα, εξαιτίας της ιδεολογίας και του προγράμματός του, άπαξ και γίνεται οργάνωση, είναι πλέον εγκληματική οργάνωση και οδηγεί σε εγκληματική δράση. Καλούμαστε να αποδείξουμε ξανά μετά από τόσα χρόνια, αυτό που αποδείχτηκε στη δίκη της Νυρεμβέργης το 1946. Αν τυχών χάσουμε αυτή τη δίκη είναι σαν να χάνουμε όλα αυτά που πέτυχαν άλλοι πολύ παλιότερα. Γι'αυτό θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντική η δίκη και η καταδίκη της Χρυσής Αυγής. Και το επόμενο διάστημα θα πρέπει να δώσουμε πολλές μάχες που να αποδεικνύουν την εγκληματική φύση του ναζισμού, παράλληλα με τη μάχη που δίνουν οι δικηγόροι της πολιτικής αγωγής μέσα στο δικαστήριο.

Στο δεύτερο μισό τη παρέμβασής μου θέλω να πώ τα εξής: Μιλάμε για βία. Τη βία που ασκήθηκε στους Αιγύπτιους ψαράδες, στον Λουκμάν, στο Φύσσα. Μην ξεχνάμε κάτι. Ότι τα χρόνια που ακολούθησαν έχουν δολοφονηθεί πάρα πολλοί Λουκμάν. Μιλάω για τους ανθρώπους που πέθαναν προσπαθώντας να μπουν σε αυτή τη χώρα και να ζητήσουν προστασία και άσυλο. Μπορεί καμιά φορά να τις θεωρούμε διαφορετικές μάχες αλλά είναι το ίδιο πράγμα. Το ένα είναι συνέχεια του άλλου.

10/2, Ύψαλα, αντιρατσιστική συγκέντρωση στην τούρκικη πλεύρά των συνόρων στον Έβρο

λου. Η κινητοποίηση αύριο στον Έβρο είναι η συνέχεια της εκδήλωσης για τη δίκη της Χ.Α σήμερα. Τι συμβαίνει στον Έβρο;

Μιλάμε για ανοιχτά σύνορα και συχνά μας ρωτάνε "σύνορα είναι, πώς είναι δυνατόν να είναι ανοιχτά;". Το θέμα δεν είναι να συζητήσουμε γενικώς περί συνόρων. Ανοιχτά σύνορα σημαίνει ότι δίνεται δυνατότητα σε κάποιον να τα περάσει με ασφάλεια. Είναι γεγονός ότι και η δικιά μας χώρα συμφώνησε στο πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών, ότι οι άνθρωποι που αισθάνονται ότι διώκονται, ότι κινδυνεύουν ή αξιοπρέπεία τους, ή ζωή τους κλπ, θα πρέπει να έχουν ασφαλείς διόδους για να πάνε κάπου και να ζητήσουν άσυλο. Αυτό είναι κάτι δεδομένο και συμφωνημένο.

Φράχτης

Κι όμως, η δική μας χώρα δεν δίνει αυτή τη δυνατότητα. Παλιότερα, κάποιος που ήθελε να έρθει μέσω Τουρκίας και να ζητήσει άσυλο, έπρεπε να περπατήσει στα κρυφά 11 χιλιόμετρα στις Καστανίδες του Έβρου, να ξεφύγει από τους φρουρούς της άλλης μεριάς και να μπει πλέον σε ελληνικό έδαφος και να ζητήσει άσυλο. Ήμασαν η πρώτη χώρα στην Ευρώπη που έκανε φράχτη, ξεκαθαρίζοντας στους πρόσφυγες ότι "δεν θα έρχεστε πλέον από δω, θα πρέπει να πάτε από το Αιγαίο". Και μάλιστα τους έλεγε ότι "να ξέρετε ότι οι πιθανότητες να επιβιώσετε δεν είναι σίγουρη. Μπορεί και να πεθάνετε". Και στη συνέχεια αναπτύσσουν κι ολόκληρο στόλο του NATO στο Αιγαίο και ξναστρέφουν τους πρόσφυγες στο μονοπάτι του Έβρου. Αλλά πλέον χερσαία δίοδος δεν υπάρχει. "Θα πρέπει να περνάτε από τα νερά. Και τότε οι περισσότεροι θα πνίγεστε" τους λένε. Ασφαλής δίοδος δεν υπάρχει και δεν υπάρχει συνειδητά. Είναι ένα δι-

κάϊωμα που καταπατείται.

Πριν λίγο καιρό είδαμε πρόσφυγες που ήρθαν κι έκαναν κατάληψη στην πλατεία Αριστοτέλους. Κι έλεγαν ότι είμαστε εδώ για να έρθει η αστυνομία και να μας καταγράψει. Γιατί το έκαναν αυτό; Το έκαναν γιατί κατά κανόνα οι άνθρωποι που περνούν όχι μόνο δεν έχουν τη δυνατότητα να κάνουν αίτηση ασύλου, αλλά συλλαμβάνονται κι επαναπροωθούνται πάλι πίσω στην Τουρκία. Και για να μπορέσουν αυτοί που τη γλίτωσαν να πουν ότι "εδώ είμαστε, θέλουμε να κάνουμε αίτηση ασύλου", χρειάστηκε να κάνουν κατάληψη στην πλατεία Αριστοτέλους.

Στις επαναπροωθήσεις υπάρχει ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό. Η Ελλάδα έχει από πάντα καταδικαστεί γιατί ο στρατός και η αστυνομία έκαναν παράνομες επαναπροωθήσεις. Και μάλιστα τόσο ο στρατός όσο και η αστυνομία έλεγαν ότι "δεν κάνουμε εμείς τέτοια πράγματα". Το αρνούσαν. Υπάρχει χειρότερο πράγμα από ένα κράτος που κάνει απειλές στα κρυφά και παράνομα; Ναι υπάρχει και χειρότερο.

Αυτό που βλέπουμε τον τελευταίο ενάμιση χρόνο είναι το εξής: Πρόσφυγες φτάνουν, η αστυνομία δεν τους καταγράφει καν και τους συλλαμβάνουν άνθρωποι με κουκούλες και στολές στρατιωτικού τύπου, τους πηγαίνουν σε διάφορους στάβλους στις όχθες του Έβρου, τους δέχνουν τρεις τέσσερις μέρες, τους κλέβουν ο,τι έχουν, τους παίρνουν ακόμα και τα ρούχα, τους βάζουν σε βάρκες και τους στέλνουν στην άλλη μεριά. Είχαμε περιπτώσεις ανθρώπων που, αφού τους γδύσανε και τους έστελναν πίσω με τη βάρκα, πάγωσαν και πέθαναν από το κρύο πριν προλάβει να τους βρει η τούρκικη αστυνομία. Το γνωρίζουμε αυτό. Έχουμε καταγράψει τέτοιες περιπτώσεις, Έχουμε πολ-

λά ντοκουμέντα. Στην ερώτηση περί τίνος πρόκειται, η απάντηση από τη μεριά του κράτους δεν είναι πλέον η άρνηση "εμείς δεν τα κάνουμε αυτά". Αλλά "αυτά δεν γίνονται" καν.

Αυτό που έχουμε στην πραγματικότητα είναι ημικρατικές - παρακρατικές οργανώσεις που δεν επαναπροωθούν απλά. Σκοτώνουν. Και καμιά φορά ρωτάω φίλους κυβερνητικούς, αυτοί που σκοτώνουν στον Έβρο, με την κάλυψη που έχουν, νομίζετε ότι θα μείνουν να σκοτώνουν μόνο πρόσφυγες στον Έβρο;

Μας ρωτούν στοιχεία έχετε; Θα αναφέρω ένα. Στις 4 Ιουνίου πέρασε ο Άχμεντ, του οποίου γνωρίζω τη γυναίκα και τα παιδιά του που είναι στην Κωνσταντινούπολη. Ο ίδιος είχε πολιτικό άσυλο στη Γερμανία και ήρθε προσπαθώντας να φέρει και την οικογένειά του. Στις 18:45 εκείνης της ημέρας ήταν η τελευταία του επικοινωνία. Χάθηκε. Εξαφανίστηκε. Στην Τουρκία δεν τον περάσανε. Ψάξαμε κάθε ενδεχόμενο τέτοιο. Ιατροδικαστής δεν τον βρήκε ανάμεσα στους νεκρούς πρόσφυγες. Τι μπορεί να συνέβη; Η εφημερίδα Το Ποντίκι έγραψε για τα μυστικά κρυμμένα γκουαντάναμο του Έβρου, όπου άνθρωποι βασανίζονται, κακοποιούνται κλπ. Φοβάμαι ότι δεν ζει ο Άχμεντ. Και πιάνω τον εαυτό μου να "ελπίζει" να υπάρχουν τα μυστικά κρυμμένα γκουαντάναμο, γιατί είναι το μόνο ενδεχόμενο να είναι ζωντανός. Όταν φτάνουμε σε αυτό το σημείο σημαίνει ότι η αντίστασή μας θα πρέπει να είναι πολύ δυνατή για να υπερασπιστούμε την ανθρωπιά και τον πολιτισμό όπως τον γνωρίσαμε.

Γιώργος Τσιάκαλος

Ομιλία στις 9/2, στην εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ για τη δίκη της Χ.Α στη Θεσσαλονίκη

Ήρθαμε σήμερα στα Ύψαλα, στα ελληνοτουρκικά σύνορα, για να διαμαρτηρηθούμε για την κατάσταση που επικρατεί σε σχέση με τους πρόσφυγες και στις δύο πλευρές των συνόρων.

Η τούρκικη και η ελληνική κυβέρνηση συνεργάζονται με στόχο να τους κάνουν τη ζωή δυσκολότερη, εμποδίζοντάς τους να περνούν τα σύνορα, κλείνοντάς τους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, στέλνοντάς τους πίσω στη Συρία. Συγκεντρωθήκαμε λοιπόν και από τις δύο πλευρές διεκδικώντας από τις κυβερνήσεις μας να ανοίξουν τα σύνορα, να φτιαχτεί μια ασφαλής δίοδος για τους πρόσφυγες. Στην Τουρκία βρισκόμαστε μπροστά στις τοπικές εκλογές που θα γίνουν σε δυο μήνες και τα κόμματα της άρχουσας τάξης χρησιμοποιούν το ζήτημα των προσφύγων για να τροφοδοτήσουν τον εθνικισμό στην προεκλογική πολιτική ατζέντα. Απαιτούμε από όλα τα κόμματα να σταματήσουν να παίζουν τέτοια παιχνίδια στις πλάτες των προσφύγων. Χτίζουμε ένα κίνημα που θα επιβάλει αυτές τις διεκδικήσεις. Στις 16 Μάρτη θα διαδηλώσουμε στην Ισταμπούλ και τη Σμύρνη, ενώνομας κι εμείς τη φωνή μας με το διεθνές κίνημα ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες.

Οζάν Τεκίν, DSiP, Τουρκία

Οι φράχτες ποτέ δεν μπόρεσαν να σταματήσουν τα κύματα των προσφύγων. Οι άνθρωποι δεν φεύγουν από τον τόπο τους για άλλο λόγο, αλλά γιατί τους διώχνει ο πόλεμος και η πείνα. Δουλειά μας είναι να βοηθήσουμε και να προστατέψουμε αυτούς τους ανθρώπους.

Μας λένε ότι "ανοιχτά σύνορα είναι μπάτε σκύλοι αλέστε". Τους απαντάμε ότι με τη σημερινή κατάσταση ο κόσμος σκοτώνεται. Με τα κλειστά σύνορα και τους φράχτες το μόνο που καταφέρνουν είναι να βγάξουν περισσότερα λεφτά οι διακινητές και τα κυκλώματα και τελικά να πνίγουν τον κόσμο που προσπαθεί να περάσει. Στο Αιγαίο της ειρήνης, όπως προσπαθούν να το ονομάσουν, χιλιάδες άνθρωποι έχουν πνιγεί προσπαθώντας να ξεφύγουν από τους πολέμους. Το να μην πνίγονται αυτοί οι άνθρωποι, αυτό σημαίνει ανοιχτά σύνορα.

Γιώργος Μποτσίδης

μέλος ΔΣ Εργατικό Κέντρο Αλεξανδρούπολης

Διαδηλώνουμε την αλληλεγγύη μας στους πρόσφυγες και τους μετανάστες και διεκδικούμε να σταματήσουν πια οι θάνατοι στα σύνορα. Θάνατοι καθημερινοί που προκαλούνται από τις κατώξεις της αστυνομίας στην Εγνατία Οδό με αποτέλεσμα να χάνονται ζωές προσφύγων σε τροχαία. Θάνατοι που προκαλούνται επειδή, ελλείψει άλλου περάσματος, άνθρωποι πνίγονται στο νερά του Έβρου ή πεθαίνουν από το κρύο στην προσπάθειά τους να βρουν ένα καλύτερο μέλλον στην Ευρώπη. Θάνατοι - δολοφονίες από παρακρατικές συμμορίες, με ύποπτες σχέσεις με το στρατό και την αστυνομία. Αυτά είναι τα αποτελέσματα του φράχτη, των κλειστών συνόρων και της ρατσιστικής συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας.

Η κινητοποίησή μας στον Έβρο, τόσο η δικιά μας όσο και των συντρόφων από την άλλη μεριά, είναι προπομπή της παγκόσμιας κινητοποίησης κατά του ρατσισμού και του φασισμού στις 16 Μάρτη. Καλούμε όλες και όλους να πλαισιώσουν τις διαδηλώσεις αυτής της ημέρας ώστε να αποτελέσει ένα σταθμό που θα βάλει τη σφραγίδα της και στη συνέχεια. Οι ρατσιστικές πολιτικές ανοίγουν το δρόμο στους φασίστες και την άκρα δεξιά σε διεθνές επίπεδο κι απειλούν ότι αυτό θα το καταγράψουν με άνοδο και στις ευρωεκλογές δυο μήνες μετά. Στις 16 Μάρτη βγαίνουμε παντού στο δρόμο για να καθορίσουμε ότι αυτό δεν θα τους περάσει. Ότι η οργή του κόσμου ενισχύει την αριστερά και όχι την ξενοφοβία, την ισλαμοφοβία και το ρατσισμό.

Τζεμαλί Μηλιαζήμ

εκπαιδευτικός, ΚΕΕΡΦΑ Ξάνθης

ΚΟΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΡΑΤΣΙΣΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ-ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ξεφεύγοντας από τον πόλεμο και τη φτώχεια, εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες προσπαθούν να διασχίσουν τη Μεσόγειο και το Αιγαίο για να φτάσουν σε μια αξιοπρεπή ζωή στην Ευρώπη. Χιλιάδες από αυτούς πεθαίνουν κάθε χρόνο σε αυτή τη διαδρομή.

Από τις αρχές του 2016, η Τουρκία έκλεισε τα σύνορά της στη συριακή πλευρά. Η Τουρκία εφάρμοσε επίσης μια πολύ σκληρή πολιτική στα δυτικά σύνορα και στο Αιγαίο για να σταματήσει τους πρόσφυγες μετά τη συμφωνία που δεσμεύτηκε με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η διαδρομή του ποταμού Έβρου έγινε προτιμότερη για τους μετανάστες. Ωστόσο, οι δυνάμεις ασφαλείας της Τουρκίας και της Ελλάδας χρησιμοποιούν κάθε μέτρο για να τους εμποδίσουν να περάσουν.

Οι Έλληνες στρατιώτες στα σύνορα απωθούν πίσω εκείνους που κατάφεραν να φτάσουν στην άλλη πλευρά των συνόρων. Υπάρχουν πολλές αναφορές ότι χρησιμοποιούν βία ενώ κάνουν κάτι τέτοιο.

Και όταν η ελληνική ασφάλεια έχει διώξει πίσω τους πρόσφυγες, η Τουρκία τους συλλέγει για να σταλούν στα κέντρα απελάωσης σε πόλεις κοντά στα συριακά σύνορα. Πολλοί από αυτούς απελαύνονται στη Συρία.

Παρά τις κλιμακούμενες εθνικιστικές εντάσεις που απευθύνονται στην εσωτερική τους πολιτική, οι ελληνικές και τουρκικές κυβερνήσεις συνεργάζονται πολύ αποτελεσματικά στα σύνορά τους.

Εμείς, οι αντιρατσιστές από την Τουρκία και την Ελλάδα, συγκεντρωθήκαμε σήμερα εδώ για να διαμαρτηρηθούμε για τις ενέργειες που έλαβαν και τα δύο κράτη και για να δείξουμε την αλληλεγγύη και την υποστήριξη μας στους μετανάστες.

Σε όλο τον κόσμο εξαπλώνονται αυταρχικές πολιτικές τάσεις, τα κόμματα της φασιστικής και λαϊκιστικής ρατσιστικής δεξιάς βρίσκονται σε άνοδο. Αυτά τα ρεύματα ενθαρρύνουν το μίσος, το φόβο και την προκατάληψη κατά των προσφύγων σε κάθε χώρα.

Ωστόσο υπάρχουν και αντιστάσεις. Είμαστε μέρος ενός διεθνούς κινήματος που ξεσηκώνεται ενάντια στους Τραμπ, Μπολσονάρο, Όρμπαν και άλλους παρόμοιους.

Μια ημέρα δράσης εναντίον του ρατσισμού έχει καλεστεί σε ολόκληρο τον κόσμο να συμπέσει με την επέτειο της Ημέρας του ΟΗΕ κατά του Ρατσισμού. Αυτό έχει γίνει μια παράδοση για τους αντιρατσιστές τα τελευταία χρόνια.

Φέτος θα βγούμε όλοι στους δρόμους σε πολλές χώρες στις 16 Μαρτίου.

Πιστεύουμε ότι αυτή είναι μια πολύ σημαντική ευκαιρία να δείξουμε τη δύναμή μας.

Έτσι, ενώ αφενός καλούμε τις κυβερνήσεις Ελλάδας και Τουρκίας να αλλάξουν τη στάση τους απέναντί στους πρόσφυγες και να σταματήσουν την καταστολή εναντίον τους, καλούμε επίσης όλες τις δυνάμεις που παλεύουν για την απελευθέρωση και τη δημοκρατία και στις δύο πλευρές του Αιγαίου να υποστηρίξουν την έκκληση για τη # M16 και να ενωθούν μαζί μας στον αγώνα κατά του ρατσισμού.

Κίητη Έβρου - Ύψαλα, 10 Φλεβάρη 2019

ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ Κάτω τα χέρια από τα διαθέσιμα

“Με ένα τελεσίγραφο που δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, το υπουργείο Οικονομικών προχώρησε σε απόφαση με την οποία προβλέπεται ότι εντός 30 ημερών οι φορείς της γενικής κυβέρνησης υποχρεούνται να μεταφέρουν τα πλεονάζοντα ταμειακά διαθέσιμά τους στον λογαριασμό ταμειακής τους διαχείρισης στην Τράπεζα της Ελλάδος” αναφέρουν σε κοινό τους κείμενο 25 περίπου δημοτικά και περιφερειακά σχήματα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Όπως καταγγέλλουν: “Στον ειδικό λογαριασμό ταμειακής διαχείρισης στην Τράπεζα Ελλάδος εκτιμάται ότι θα κατευθυνθούν περί τα 7 δισ. ευρώ. Τα κεφάλαια αυτά προστίθενται ήδη στα περίπου 33 δισ. ευρώ των ταμειακών διαθεσίμων και του «κλειδωμένου» από τον ESM μαξιλαριού ρευστότητας (cash buffer) και συνθέτουν ένα ποσό που θα προσεγγίζει τα 40

δισ. ευρώ.

Πρόκειται ουσιαστικά για την δέσμευση των διαθεσίμων χρημάτων των Φορέων Γενικής Κυβέρνησης, συμπεριλαμβανομένων των δήμων και των περιφερειών. Τα χρήματα κατατίθενται στην Τράπεζα της Ελλάδος πλην όσων είναι άμεσα αναγκαία για τις επόμενες 15 μέρες για διαχείριση από το Κεντρικό Κράτος και προσέλκυση «επενδυτών»...

Με δεδομένο ότι η Τράπεζα της Ελλάδος αποτελεί ανεξάρτητη τράπεζα με λειτουργία και έλεγχο από την ΕΚΤ η όλη διαδικασία δημιουργεί κινδύνους για κούρεμα και εξαφάνιση των ταμειακών διαθεσίμων” αναφέρει η ανακοίνωση που καλεί σε ανυπακοή των περιφερειακών και δημοτικών συμβουλίων και απαιτεί να αποσυρθεί η απόφαση του Υπουργείου Οικονομικών, να καταργηθεί ο Κλεισθένης.

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

Την Κυριακή 10/2 πραγματοποιήθηκε συνέλευση του νέου αριστερού δημοτικού σχήματος που συγκροτούμε στην Καλλιθέα.

Έγινε συζήτηση πάνω στην ιδρυτική διακήρυξη, στην οποία τονίστηκαν περισσότερο τα αντιρατσιστικά ζητήματα, όπως η νομιμοποίηση των μεταναστών και τα ανοιχτά σύνορα, οι αντιφασιστικές μάχες στην Καλλιθέα και η σύνδεση με την δίκη της ΧΑ σε μια γειτονιά που οι φασίστες έχουν επιλέξει να κατέβουν εκλογικά. Προστέθηκαν οι εργατικές μάχες για μονιμοποίηση όλων και για προσλήψεις που είναι ήδη ξεκινημένες σε πολλούς χώρους και συνδέονται άμεσα με τα αντικαπιταλιστικά αιτήματα της διαγραφής του χρέους και του εργατικού ελέγχου. Τέλος, τονίστηκε ο αγώνας ενάντια στον σεξισμό με τις 8 Μάρτη να αποτελεί έναν μεγάλο σταθμό.

Από την μεριά του ΣΕΚ τοποθετηθήκαμε για την ανάγκη να συνεχίσουμε αποφασιστικά και χωρίς καθυστερήσεις, τόσο τη συζήτηση για τις αποφάσεις που εκκρεμούν με στόχο να οργανώσουμε έγκαιρα τη δράση του σχήματος προς τα έξω. Είναι πολύ θετικό το γεγονός ότι πολλοί αγωνιστές/τριες από εργατικούς χώρους (πχ Σωματείου Δήμου Καλλιθέας, ΕΛΜΕ) συμμετέχουν στην προσπάθεια συγκρότησης της νέας δημοτικής κίνησης, εκφράζοντας την αγανάκτηση του κόσμου για τους συμβιβασμούς και την κατράκυλα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Αλλά και την ανάγκη να καταγραφεί ότι ο κόσμος που συγκρούστηκε με τις μνημονιακές κυβερνήσεις δεν γυρνάει πίσω στη δεξιά ή την ακροδεξιά. Η επόμενη συνέλευση θα πραγματοποιηθεί την Τρίτη 19/2.

I.M.

ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΚΚΙΝΙΑ

Από τη Νεάπολη της Νίκαιας την Κυριακή 10/2, ξεκίνησαν οι τοπικές συσκέψεις της «Ανταρσία στην Κοκκινιά». Τις προηγούμενες ημέρες έγιναν αφισκολλήσεις και εξορμήσεις στη λαϊκή της Νεάπολης όπου μοιράστηκε το προεκλογικό τετρασέλιδο της δημοτικής κίνησης και το κάλεσμα στην εκδήλωση.

Τη σύσκεψη άνοιξε η Κατερίνα Θωίδου, υποψήφια δήμαρχος Νίκαιας- Ρέντη, που μίλησε για τις επιπτώσεις των μνημονίων στους Δήμους φέρνοντας το παράδειγμα της νέας νομοθετικής ρύθμισης που εξαναγκάζει τους δήμους να καταθέσουν τα ταμειακά τους διαθέσιμα στην Τράπεζα της Ελλάδος, εκβιάζοντας ότι αν δεν το κάνουν δεν θα καταβληθεί η επιχορήγηση για το 2019.

Η Φιλώ Φραγκάκου, εργαζόμενη στο νοσοκομείο Αγ.Σαββάς, έδωσε την εικόνα της αντίστασης που υπάρχει μέσα στα νοσοκομεία, φέρνοντας το παράδειγμα του αγώνα του σωματείου για να μην απολυθούν οι καθαρίστριες του νοσοκομείου. Μίλησε για τα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι της Νεάπολης όπως οι διαλυμένες συγκοινωνίες, ο υποσταθμός της ΔΕΗ μέσα σε κατοικημένη περιοχή, οι ελλείψεις της υπηρεσίας καθαριότητας και πρασίνου που εξαναγκάζει τους δημότες από τη μία να πληρώνουν τεράστια δημοτικά τέλη και από την άλλη να καθαρίζουν μόνοι τους δρόμους. Η Εύη Σταμπολή μίλησε για τις πολιτικές μάχες και τις πρωτοβουλίες που παίρνει η δημοτική κίνηση όπως η απεργία στις 8 Μάρτη και η παγκόσμια ημέρα κατά του φασισμού και του ρατσισμού στις 16 Μάρτη.

Αποφασίστηκε να γραφτεί μία ανακοίνωση της δημοτικής κίνησης που να αναφέρει τα προβλήματα των κατοίκων της περιοχής και να μοιραστεί πόρτα πόρτα με στόχο να συγκροτηθεί επιτροπή κατοίκων Νεάπολης.

ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΣΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ Συνέλευση στο 1ο Διαμέρισμα

Την περασμένη Τετάρτη έγινε στα Εξάρχεια η συνέλευση της Ανταρσίας στις Γειτονιές της Αθήνας. του 1ου Κοινοτικού Διαμερίσματος. Εισηγητές ήταν ο Νίκος Στραβελάκης, οικονομολόγος και ο Βαγγέλης Χατζηνικολάου, σκηνοθέτης και μέλος της ΛΟΑΤΚΙ συλλογικότητας Proud Seniors ενώ χαιρέτησε και ο ο Πέτρος Κωνσταντίνου υποψήφιος δήμαρχος Αθήνας.

Ο Νίκος Στραβελάκης έδωσε έμφαση στο γεγονός ότι οι δημοτικές εκλογές γίνονται σε περίοδο που οι τράπεζες βγαίνουν επιθετικά με πλειστηριασμούς και δίνουν τη διαχείριση των κόκκινων δανείων σε “άλλες” επιχειρήσεις ειδικού σκοπού με στόχο να πάρουν εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου αλλά και να απολύσουν προσωπικό. Με τις επιλογές αυτές ο δήμος της Αθήνας επιχειρείται να γίνει ένας αποστειρωμένος χώρος για τους πλούσιους και τους τουρίστες, ενώ τα φτωχότερα στρώματα εξωθούνται μακριά από το κέντρο της πόλης.

Ο Βαγγέλης Χατζηνικολάου αναφέρθηκε από την πλευρά του στην καταπίεση και τις διακρίσεις που δέχονται μια σειρά από κοινωνικές ομάδες από τους γκέι και τις λεσβίες μέχρι τους μετανάστες και τους άστεγους, βάζοντας την επιτακτική ανάγκη να εναντιωθούμε σε αυτές τις πρακτικές και σε συλλογικό επίπεδο, ενώ ως άνθρωπος των τεχνών αναφέρθηκε και στο ρόλο που έχουν να παίξουν οι καλλιτέχνες σε αυτή τη μάχη.

Στη συζήτηση αναφέρθηκαν παραδείγματα για το πως η βιομηχανία του airbnb αυξάνει τα νοίκια και διώχνει τους κατοίκους της περιοχής, με αντίστοιχους προβληματισμούς για το Μετρό που σχεδιάζουν καθώς και για την εντεινόμενη αστυνομική καταστολή στα Εξάρχεια. Η συνέλευση έκλεισε με προτάσεις για εξορμήσεις στη γειτονιά και στους εργατικούς χώρους, ειδικά ενόψει της απεργίας στις 8 Μάρτη και την αντιφασιστική μέρα δράσης στις 16 Μάρτη.

Σωκράτης Ταγκόπουλος

ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΗ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

Πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 10 Φλεβάρη η δεύτερη συνέλευση της Ανυπότακτης Πετρούπολης με την οποία ολοκληρώθηκε η προετοιμασία του σχήματός μας για τις δημοτικές εκλογές του Μαΐου. Στην συνέλευση αυτή πήραν μέρος συναγωνιστές από την γειτονιά, εργαζόμενοι, φοιτητές, νεολαίοι, κόσμος που έχει συμμετάσχει σε τοπικούς αγώνες αλλά και σε εργατικές διεκδικήσεις όλα τα προηγούμενα χρόνια και θα αποτελέσει την αρχική οργανωτική μαγιά των δράσεών μας στην γειτονιά.

Συζητήθηκε και υπερψηφίστηκε η εκλογική μας διακήρυξη με βάση τις εξελίξεις αλλά και την εμπειρία μας στα δημοτικά πράγματα όλη την προηγούμενη θετία. Διαμορφώθηκαν οι βασικές αρχές λειτουργίας και ψηφίστηκε και το συντονιστικό όργανο του σχήματος. Έγινε μια πλούσια συζήτηση με πολλές ιδέες για δράσεις στην περιοχή αλλά και σε κεντρικό επίπεδο όπως οι τοπικές

συσκέψεις στις γειτονιές, πολιτικές και θεματικές εκδηλώσεις για το τοπικό κράτος, το ΧΥΤΑ Φυλής και το Περιβάλλον, τους δημόσιους χώρους και τις διεκδικήσεις στο Ποικίλο Όρος αλλά και θέματα όπως ο ρατσισμός και ο φασισμός και οι εξελίξεις στην δίκη της Χρυσής Αυγής. Συζητήθηκε επίσης η συμμετοχή του σχήματος στην απεργιακή κινητοποίηση την ημέρα των γυναικών στις 8 Μάρτη, αλλά και η συμμετοχή του με ανακοίνωση και πανό στην αντιρατσιστική και αντιφασιστική διαδήλωση στις 16 Μάρτη.

Τέλος εκλέχτηκε επικεφαλής ο σύντροφος Παναγιώτης Σαμοθρακίτης και αποφασίστηκε ότι το σχήμα θα προχωρήσει και σε εναλλαγές με επιπλέον μέλη στην εκπροσώπηση του στο δημοτικό Συμβούλιο, ανάμεσά τους την συντρόφισσα Κατερίνα Πατρικίου, νυν δημοτική σύμβουλο του σχήματος.

Κ.Π.

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΚΙΝΗΣΗ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

Μαζική συνέλευση έκανε τη Δευτέρα 11 Φλεβάρη η Αριστερή Κίνηση Περιστερίου. “Στη συνέλευση έγιναν τοποθετήσεις ότι χρειάζεται να μπούμε μπροστά για να οργανώσουμε τις εργατικές και τις αντιφασιστικές μάχες και ταυτόχρονα να ξεκαθαρίσουμε πολιτικά τον κόσμο που ψάχνει αριστερή εναλλακτική”, μετέφερε στην ΕΑ η Λίλιαν Μπουρίτη. “Η συνέλευση αποφάσισε την αυτόνομη κάθοδο της Αριστερής Κίνησης στις δημοτικές εκλογές κι ότι δεν υπάρχουν οι όροι για εκλογική συνεργασία με την παράταξη Ριζοσπαστική Πρωτοβουλία στο Περιστέρι (ΛΑΕ). Αποφασίστηκε επίσης ότι θα βγει άμεσα αφίσα για να κολληθεί στις γειτονιές. Η συνέλευση αποφάσισε ότι συμμετέχει στην απεργία στις 8 Μάρτη και στη συγκέντρωση 2μμ στην πλ. Κλαυθμόνος και στην αντιφασιστική διαδήλωση στις 16 Μάρτη. Στις αρχές Μάρτη η Αριστερή Κίνηση θα οργανώσει εκδήλωση για τη γυναικεία καταπίεση”.

ΕΚΤΟΣ ΠΛΑΝΟΥ

Την Κυριακή το απόγευμα πραγματοποιήθηκε εκδήλωση-παρουσίαση της διακήρυξης του αντικαπιταλιστικού δημοτικού σχήματος στο δήμο Ελληνικού-Αργυρούπολης "Εκτός Πλάνου".

Συμμετείχαν δεκάδες αγωνιστές, εργαζόμενοι και νεολαίοι της περιοχής και έγινε μια καλή συζήτηση κυρίως για τις τοπικές μάχες που ανοίξαν το προηγούμενο διάστημα και τη σημασία να παλέψουμε ενάντια στο δήμαρχο Κωνσταντάτο, που συνδυάζει νεοφιλελευθερές επιθέσεις και ακρο-

δεξιό λόγο. Από τη μεριά του ΣΕΚ, κάναμε τοποθέτηση που επισήμανε τη σημασία του εργατικού κινήματος ως την καθοριστική δύναμη για να αλλάξουμε τα πράγματα προς μια αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, τη μάχη ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό με συγκεκριμένα αιτήματα όπως η νομιμοποίηση των μεταναστών, τη μάχη να μπουν φυλακή οι ναζί κτλ. και καλέσαμε στις μεγάλες πρωτοβουλίες στις 8 Μάρτη, μέρα απεργίας για τα γυναικεία αιτήματα και 16 Μάρτη, κινητοποίηση εναντια στο ρατσισμό και φασισμό.

Μάνος Νικολάου

Δημοτικά-Περιφερειακά σχήματα

Ανταρσία στο Λιμάνι

Ανοιχτή τοπική εκδήλωση
Πειραιϊκή-Χατζηκυριάκειο
Τετάρτη 13/2, 7μμ
Καφέ Μιραμάρε,
Ακτή Θεμιστοκλέους 332
Ομιλητές:
Θανάσης Διαβολάκης, υποψήφιος δήμαρχος, *συνδικαλιστής ΟΙΕΛΕ*
Τάσος Αναστασιάδης,
Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια
Ελένη Τσόλκα, *αναπληρώτρια εκπαιδευτικός*
Αντώνης Αλιφίρης, *εργαζόμενος*

Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας

4ο Διαμέρισμα Δήμου Αθήνας

Πέμπτη 14/2, 6μμ,
Καφενείο ο Πλάτων
(Τριπόλεως 61 και Πλάτωνος)
Ομιλητές:
Μαρία Αμπελιώτη, *εργαζόμενη Δ. Αθήνας*
Άννα Στάμου, *Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδας*
Τζαγκίρ Μοχάμετ, *Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας*
MC Yinka, *μουσικός*
Πέτρος Κωνσταντίνου

5ο και 6ο Διαμέρισμα Δήμου Αθήνας

Σάββατο 16/2, 6.30μμ,
Πολιτιστικό Κέντρο Κυψέλης
(Καλογερά 18)
Ομιλητές:
Μαρία Αλιφιέρη, *μέλος ΔΣ συλλόγου εργαζομένων Αγλαΐα Κυριακού*
Βασιλική Κανέλλου, *συμβασιούχος ΟΑΕΔ νοσοκομείο Γεννηματάς*
Τζακίρ Χοσαΐν, *μέλος συλλόγου εργαζομένων από το Μπαγκλαντές*
Ντίνα Γκαρανέ, *μέλος ΔΣ Γ' ΕΛΜΕ*
Λαμπρινή Θωμά, *δημοσιογράφος- πρώην εργαζόμενη στον 9.84*
Θα χαιρετήσει ο Πέτρος Κωνσταντίνου

Ανυπότακτη Κρήτη – Αντακαπιταλιστική Αριστερή Παρέμβαση στην Κρήτη

Συνέλευση
Κυριακή 17/2, 12 μεσ
Αίθουσα Μ. Καρέλης Αδρόγειω

Σύσκεψη για τη συγκρότηση αριστερού αντακαπιταλιστικού δημοτικού σχήματος στην Ξάνθη

Κυριακή 17/2, 7μμ

Εργατικό Κέντρο Ξάνθης

Συνέλευση για τη δημιουργία δημοτικού σχήματος στην Καλλιθέα

Τρίτη 19/2, 7μμ

Αίθουσα πρώην συνοικιακού συμβουλίου Πλάτωνος 45

Ρήξη και Ανατροπή στο Ηράκλειο

Συνέλευση
Πέμπτη 21/2, 7μμ
Βίλα Στέλλα

Φυσάει Κόντρα στην Αγ. Παρασκευή

Συνέλευση
Δευτέρα 25/2, 7μμ
Αίθουσα Δημοτικού Συμβουλίου-Δημαρχείο

ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ **Επικεφαλής ο Δημήτρης Μπελιάς**

Πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 10/2 στην αίθουσα της ΕΒΕ στην πλ. Όλγας, η ανοικτή σύσκεψη της «Ανταρσία στην Πάτρα για την αντικαπιταλιστική ανατροπή» με συμμετοχή μελών και φίλων της κίνησης. Την συζήτηση άνοιξαν ο Δημήτρης Μπελιάς και ο Άρης Καζάνης.

Στην πλούσια συζήτηση αναδείχθηκαν τα προβλήματα που δημιουργήσαν στην πόλη οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές των μνημονίων, η αντίσταση που αναπτύχθηκε απέναντι τους και η αναγκαιότητα να δοθούν αντικαπιταλιστικές απαντήσεις από τον κόσμο του αγώνα.

Στο άνοιγμα του ο Δημήτρης Μπελιάς, ιδρυτικό μέλος της κίνησης και με δεκαετίες παρουσίας στους αγώνες της Πάτρας, επεσήμανε την θετική επίδραση που είχε το προηγούμενο κατέβασμα, ενώ θύμισε την παρουσία του δυναμικού της κίνησης σε όλες τις μάχες που δόθηκαν στην πόλη, από τα κινήματα γειτονιάς μέχρι τις αντιφασιστικές και αντιρατσιστικές μάχες και τους απεργιακούς αγώνες. Επεσήμανε την συνεχιζόμενη ανάγκη για ένα αντικαπιταλιστικό κατέβασμα που θα τραβάει το σύνολο της Αριστεράς για να μπορεί με αποφασιστικότητα να κερδίζει

όσα μας πήραν τα μνημόνια, να εξασφαλίζει την απομόνωση των δεξιών κραυγών και να διεκδικεί δημοτικές υπηρεσίες για τους εργαζόμενους και την νεολαία της πόλης, ντόπιους και μετανάστες. Ένα κατέβασμα που θα δυναμώσει το εργατικό κίνημα για να τα κερδίσει όλα αυτά, μακριά από ηττοπάθειες, διαχειριστικές λογικές και σεχταρισμούς.

Ο Άρης Καζάνης, επίσης ιδρυτικό μέλος της κίνησης και συνδικαλιστής στην Α' ΕΛΜΕ Αχαΐας, τόνισε ότι η δημιουργία και συμμετοχή της κίνησης στις εκλογές ήταν ένα μεγάλο βήμα μπροστά. Θύμισε ότι τα προβλήματα που δημιούργησαν οι μνημονιακές επιθέσεις είναι τεράστια και φτάνουν μέχρι τις τεράστιες οικολογικές καταστροφές (βλέπε ΧΥΤΑ). Τέλος, πρόβαλλε την κεντρική θέση των εργαζόμενων και των συνδικάτων στις μάχες που έρχονται και την ανάγκη να δυναμώσουμε η κίνηση τους αγώνες στους χώρους δουλειάς.

Στη συζήτηση που ακολούθησε ιδιαίτερη μνεία έγινε στις μάχες που έχουμε μπροστά μας όπως η απεργιακή 8η Μάρτη και η διεθνής κινητοποίηση στις 16 Μάρτη. Έγινε σαφές ότι χρειάζεται ένα διακριτό κατέβασμα της αντικαπιταλι-

10/2, Σύσκεψη "Ανταρσία στην Πάτρα"

στικής αριστεράς που, χωρίς να αμβλύνει τις αιχμές του, θα διεκδικεί την ενότητα στην δράση με όλα τα κομμάτια της Αριστεράς. Ότι μια τέτοια προσέγγιση είναι που μπορεί να ξεπεράσει τις αδυναμίες της δημοτικής αρχής να κινηθεί πέρα από όσα επιβάλλει το μνημονιακό πλαίσιο. Ότι έχουμε να δυναμώσουμε και να συντονίσουμε τους εργατικούς αγώνες που έρχονται.

Η σύσκεψη επικύρωσε την κάθοδο της «Ανταρσία στην Πάτρα» στις επερχόμενες εκλογές με επικεφαλής τον Δημήτρη Μπελιά.

Στόχος είναι ένα δυνατό ενωτικό αντικαπιταλιστικό κατέβασμα που θα δώσει ώθηση στον κόσμο του αγώνα στην πόλη, θα δυναμώσει την αριστερή εργατική αντιπολίτευση και θα φέρει την φωνή των κινημάτων μέσα στο δημοτικό συμβούλιο. Δημιουργήθηκε ανοιχτό συντονιστικό για να οργανώσει αυτή την προσπάθεια. Καλούμε όλον τον αγωνιζόμενο κόσμο της Πάτρας να δώσουμε αυτή την μάχη μαζί. Για την νίκη των αγώνων και την αντικαπιταλιστική ανατροπή.

Νεκτάριος Χάινταρ

ΔΟΥΚΙΣΣΗΣ ΠΛΑΚΕΝΤΙΑΣ **Όχι στην ιδιωτικοποίηση**

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 9/2 στο Μετρό Δ. Πλακεντίας, ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του πάρκινγκ.

Η Αττικό Μετρό Α.Ε, για να αυξήσει, όπως λέει, τα κέρδη της, παραχώρησε τον μέχρι πρότινος ελεύθερο χώρο στάθμευσης 500 θέσεων στη Δ. Πλακεντίας σε ανάδοχη ιδιωτική εταιρία προς εκμετάλλευση, με σκοπό να λειτουργήσει ως ιδιωτικό πάρκινγκ με ημερήσια χρέωση 6 ευρώ! Έτσι, δίκαια έχει ξεσηκώσει πλήθος αντιδράσεων αφού βάζει παραπάνω έξοδα στην καθημερινότητα των εργαζομένων, από τις γύρω περιοχές, που παρκάρουν τα αυτοκίνητα τους εκεί για να χρησιμοποιήσουν το Μετρό, στο οποίο πληρώνουν καθημερινά εισιτήριο για να πάνε

στην δουλειά τους, όπου και εκεί έχουν πετσοκοπεί οι μισθοί τους.

Στη διαμαρτυρία συμμετείχαν οι «Αντίσταση και Ανατροπή» από τα Βριλήσσια, Ανοιχτή Συνέλευση Αγ. Παρασκευής, Φυσάει Κόντρα στην Αγ. Παρασκευή, Περιβαλλοντικός Πολιτιστικός Σύλλογος Κοντόπευκου – Παραδείσου – Πευκακίων, Πρωτοβουλία Πολιτών στο Χαλάνδρι.

Όλοι δεσμεύτηκαν να απλώσουν τον αγώνα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση στα δημοτικά συμβούλια, τα σωματεία και τις συλλογικότητες στις γειτονιές και οργανώνεται νέα κινητοποίηση το Σάββατο 16/2 στις 12:00.

Ορέστης Ηλίας,

Δημοτικός σύμβουλος, επικεφαλής «Αντίσταση και Ανατροπή» στα Βριλήσσια

9/2, Βριλήσσια

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Την Παρασκευή 9/2 πραγματοποιήθηκε η συνέλευση του δημοτικού σχήματος "Αριστερή Παρέμβαση" στα Γιάννενα. Την εισήγηση έκανε ο Χρ. Πατσούρας που παρουσίασε τις θέσεις και τις διεκδικήσεις της Αριστερής Παρέμβασης, τόσο σε σχέση με τα ζητήματα της πόλης μας, αλλά και τις συνολικότερες μάχες που έχει να δώσει η αντικαπιταλιστική αριστερά σε κάθε δήμο.

Στη συζήτηση που ακολούθησε, συντρόφισσες και σύντροφοι έθεσαν ζητήματα που έχουμε να παλέψουμε ώστε ο δήμος να καλύψει τις ανάγκες των εργαζομένων και των φτωχών της πόλης. Από τη δημιουργία νέων παιδικών σταθμών για να μην υπάρχουν αποκλεισμοί, τη σύγκρουση με την εταιρεία του αστικού ΚΤΕΛ που με την κάλυψη της δημοτικής αρχής πληρώνουμε πανάκριβες συγκοινωνίες, μέχρι τη σύνδεση μας με τους αγώνες για κρατική Εγνατία και Ιονία οδό χωρίς διόδια κ.α.

Κοινή πεποίθηση όλων ήταν πως πάμε να δώσουμε αυτές τις μάχες σε σύνδεση με τους αγώνες που δίνουν οι εργαζόμενοι για μαζικές προσλήψεις, για αύξηση της χρηματοδότησης για τις ανάγκες μας, για να μην περάσουν οι ιδιωτικοποιήσεις αλλά προβάλλοντας ταυτόχρονα τις διεκδικήσεις για διαγραφή του χρέους και ρήξη με την ΕΕ.

Από τη μεριά του ΣΕΚ θέσαμε σαν άμεσο σταθμό που έχουμε να οργανώσουμε την απεργιακή 8 Μάρτη, και τη συμμετοχή της Αριστερής Παρέμβασης στην κινητοποίηση, που βρήκε σύμφωνη τη συνέλευση. Στο τέλος της διαδικασίας αποφασίστηκε η συμμετοχή της Αριστερής Παρέμβασης στις εκλογές, με επικεφαλής τον Χρήστο Πατσούρα και εγκρίθηκε το σχέδιο διακήρυξης.

Λουίζα Γκίκα

Δεκέμβρης 2018, Διαδήλωση φοιτητών στην Αλβανία

ΑΛΒΑΝΙΑ Βήματα μπροστά για το φοιτητικό κίνημα

Ο Δεκέμβρης 2018 ήταν η έκρηξη του αλβανικού φοιτητικού κινήματος. Η αφορμή δόθηκε από την επιβολή προστίμου στους φοιτητές για κάθε μάθημα στο οποίο αποτυγχάνουν για να μπορούν να το ξαναδώσουν. Όμως αυτό ήταν η κορυφή του παγόβουνου. Τα υψηλά πανεπιστημιακά δίδακτρα, οι τιμές των ακαδημαϊκών βιβλίων (που φυσικά αγόραζαν μόνοι τους), οι άθλιες συνθήκες στις εστίες σε συνδυασμό με τους μισθούς πείνας στην Αλβανία, ήταν το υπόβαθρο.

Την διαδήλωση άρχισαν οι φοιτητές της Αρχιτεκτονικής και Πολεοδομίας και αμέσως συμμετείχαν και άλλα τμήματα όχι μόνο στα Τίρανα αλλά και στις άλλες πόλεις (Δυρράχιο, Ελμπασάν, Κορυτσά). Την δεύτερη μόλις μέρα η υπουργός Παιδείας υποχώρησε στην επιβολή υψηλότερων διδάκτρων αλλά τα αιτήματα είχαν διευρυνθεί. Οι διαδηλώσεις έβγαλαν μια λίστα οχτώ σημείων με βασικότερα την μείωση κατά το ήμισυ των διδάκτρων, δωρεάν βιβλία, αύξηση προϋπολογισμού για την παιδεία, μεγαλύτερη βαρύτητα της ψήφου των φοιτητών. Δεκάδες χιλιάδες φοιτητές πλημμύριζαν τους δρόμους έξω από το Υπ. Παιδείας καθημερινά και έπειτα προχώρησαν σε καταλήψεις των σχολών τους, κάνοντας αντί για μάθημα αντιμαθήματα και φτιάχνοντας ένα πανεπιστήμιο των αναγκών τους.

Δεν ήταν μόνοι στον αγώνα τους. Από τα νερά και τα φαγητά που τους έδιναν αλληλέγγυοι μέχρι τους καθηγητές που συμμετείχαν σε κινητοποιήσεις και δράσεις. Στις 2 Φλεβάρη μάλιστα καθηγητές του τμήματος Πολιτικής Επιστήμης προχώρησαν σε τριήμερη απεργία στήριξης καλώντας όλους τους συναδέλφους. Η κυβέρνηση προσπαθεί με κάθε τρόπο να σπάσει το αγώνα τους. Στην αρχή δήλω-

νε ότι τις διαδηλώσεις τις κάνουν μετεξεταστέοι, μετά από τον φόβο υποσχόταν παραχωρήσεις, μετά κατέφυγε στην αστυνομική βία και τέλος στην απειλή της απώλειας της χρονιάς.

Την προηγούμενη βδομάδα άρχισαν τα μαθήματα στα πανεπιστήμια αλλά αυτό δεν σημαίνει το τέλος της μάχης. Ενδεικτικό ότι αποφασίστηκε η ίδρυση φοιτητικού συλλόγου στο τμήμα Πολιτικής Επιστήμης, το οποίο προσπαθούν να γενικεύσουν σε όλα τα τμήματα και να προχωρήσουν σε ανοιχτή συνέλευση την επόμενη βδομάδα για να οργανώσουν την συνέχεια.

Το κίνημα αυτό κατάφερε να συσπειρώσει χιλιάδες γιατί ριζοσπαστικοποιήθηκε μέσω της γενίκευσης των αιτημάτων και της σύγκρουσης με τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές και με όλα τα συστημικά κόμματα που διέλυσαν την δημόσια παιδεία. Η ριζοσπαστικοποίηση αυτή δεν περιορίστηκε μόνο στο εκπαιδευτικό κομμάτι. Το Σάββατο έγινε διαδήλωση στους δρόμους των Τιράνων ενάντια στην σεξιστική βία με πρώτη γραμμή τις φοιτήτριες στα πανεπιστήμια.

Ιλρίντα Μουσαράι

Εκδήλωση του ΠΔΑ

Την Πέμπτη 7/2 έγινε εκδήλωση του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος στις σχολές στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής με θέμα τη δράση του κινήματος των κίτρινων γιλέκων. Κύριος ομιλητής ήταν ο Γκαμπριέλ Καρντούν (αγωνιστής από τη Γαλλία, μέλος του NPA), την συζήτηση πλαισίωσε ο Παντελής Παναγιωτακόπουλος (ΣΕΚ) και περίπου 20 φοιτητές. Κίτρινα γιλέκα, 1 κίνημα, 1000 θεωρίες συνωμοσίας. Στην πραγματικότητα όλοι αυτοί που κατέκριναν αυτή τη μάχη είτε επειδή δεν είναι ένα «καθαρό» είτε επειδή είναι ένα ανοργάνωτο κίνημα διαψεύστηκαν. Η πολιτικοποίηση του αγώνα το έκανε ένα αντικαπιταλιστικό, αριστερό κίνημα και το υπόβαθρο αυτής της κρίσης είναι οικονομικό και πολιτικό. Το κρίσιμο είναι να χτιστεί το επαναστατικό κόμμα στη Γαλλία που θα δώσει προοπτική στο νέο εργατικό κίνημα που ξεσπάει, όπως ξεκίνησε την εισήγησή του ο Παντελής.

Ο Γκαμπριέλ τόνισε πως ένα χαρακτηριστικό του κινήματος είναι η ετερομορφία των διαδηλωτών μιας και συμπεριλαμβάνονται άτομα όλων των ηλικιών και των κοινωνικών τάξεων. Ο κόσμος όχι απλά εξοικειώθηκε με το κίνημα, μα το αγκάλιασε και έγινε ένα με αυτό. Αξιοσημείωτο παράδειγμα που μας έδωσε ο σύντροφος, του πόσο μεγάλο αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινότητας του λαού αποτελούν τα κίτρινα γιλέκα, ήταν τα παιδάκια να παίζουν «κίτρινα γιλέκα και αστυνόμους» στις πλατείες και τις παιδικές χαρές. Τέλος, ο Παντελής τόνισε ότι όλη αυτή η θέρμη για αγώνα είναι αναγκαίο να μεταφερθεί και στην Ελλάδα όπως έγινε με το κίνημα των εκπαιδευτικών ενάντια στο νέο προσοντολόγιο, όπως γίνεται στα ΕΛΤΑ, στις τράπεζες και τα νοσοκομεία με κλιμάκωση και άπλωμα των αγώνων. Μέσω απεργιών, εκδηλώσεων και κινητοποιήσεων παλεύουμε με την εργατική τάξη ώστε με καταλήψεις και απεργίες διαρκείας να τα πάρουμε όλα πίσω!

Έυα Ντόκου, ΣΔΟ, ΠΔΑ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ

Αττική

Με μεγάλη συμμετοχή πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 8 Φλεβάρη, η συνέλευση της περιφερειακής κίνησης Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αττική.

Η συνέλευση ενέκρινε μετά από συζήτηση και προτάσεις για προσθήκες τη διακήρυξη της κίνησης. Επίσης, εξέλεξε νέο ανοιχτό συντονιστικό που αποτελείται από 27 μέλη από όλες τις περιοχές της Αττικής. Τέλος, ενέκρινε ομόφωνα την πρόταση για επικεφαλής του ψηφοδελτίου. Θα είναι ο σ. **Κ. Τουλγαρίδης**, συνδικαλιστής εκπαιδευτικός.

Ο **Γ. Σηφακάκης** μιλώντας εκ μέρους του ΣΕΚ χαιρέτισε τη διαδικασία ως βήμα μπροστά που βοηθάει την ΑΝΤΑΡ-ΣΥΑ να βγει προς τα έξω και υπογράμμισε τα μέτωπα στα οποία θα πρέπει να ξεδιπλώσει τη δράση της η Αντικαπιταλιστική Ανατροπή το επόμενο διάστημα: Στήριξη στους εργατικούς αγώνες και τις απεργίες ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, τις απολύσεις και για μονιμοποιήσεις συμβασιούχων και μαζικές προσλήψεις, ΣΣΕ. Σταθμός πρέπει να είναι η στήριξη στην απεργία της 8 Μάρτη, τη Μέρα της Γυναίκας, μια μεγάλη μάχη ενάντια στη διαιώνιση της “μνημονιακής κανονικότητας” αλλά και στις σεξιστικές επιθέσεις της άρχουσας τάξης.

Η αντιφασιστική -αντιρατσιστική διαδήλωση της 16 Μάρτη πρέπει να είναι επίσης μια μάχη που δεν πρέπει να λείψει η Αντικαπιταλιστική Ανατροπή. Η πάλη ενάντια στις ρατσιστικές πολιτικές και τους φασίστες πρέπει να είναι ψηλά στις προτεραιότητές της με την προβολή, για παράδειγμα, του αιτήματος για ανοιχτά σύνορα, νομιμοποίηση και ψήφο για όλους τους μετανάστες.

Α.Μ.

Κ. Μακεδονία

Πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 10/2 η τρίτη συνέλευση του περιφερειακού σχήματος «Ανταρσία στην Κεντρική Μακεδονία-Αντικαπιταλιστική Αριστερά».

Η διαδικασία ήταν μαζική με την παρουσία μελών του σχήματος από την περιφέρεια, και άνοιξε με την παρουσίαση του σχεδίου εκλογικής διακήρυξης του σχήματος. Ακολούθησε πλούσια συζήτηση και έγιναν προωθητικές παρεμβάσεις για τον εμπλουτισμό της διακήρυξης, ώστε η αντικαπιταλιστική αριστερά να παρέμβει με επιτυχία σε ένα περιβάλλον συνεχιζόμενης οικονομικής και πολιτικής αστάθειας. Ιδιαίτερη αναφορά έγινε στους εργατικούς αγώνες που ξεσπούν το τελευταίο διάστημα και στην ευρύτερη περιοχή της Θεσσαλονίκης, για μόνιμη και σταθερή δουλειά σε σχολεία, ΟΤΑ και νοσοκομεία, αλλά και στους αγώνες για ΣΣΕ με αυξήσεις, όπως πρόσφατα στον ΟΛΘ και το ΚΘΒΕ, αλλά και στους αγώνες ενάντια στην καταστροφή του περιβάλλοντος και την ασύδοτη δράση εταιριών όπως η Ελντοράντο.

Από την πλευρά μας οι σύντροφοι του ΣΕΚ αναδείξαμε τη σημασία των εργατικών αγώνων και της ανάγκης συμμετοχής στο συλλαλητήριο που καλείται και στη Θεσσαλονίκη στις 8/3, της μάχη ενάντια στις ρατσιστικές πολιτικές που συντηρούν στρατόπεδα συγκέντρωσης προσφύγων στην περιοχή προβάλλοντας το αίτημα για ανοιχτά σύνορα, ιθαγένεια για όλα τα παιδιά, χαρτιά σε πρόσφυγες και μετανάστες. Μαζί, να δοθεί η μάχη για γειτονιές και συμβούλια καθαρά από νεοναζί εγκληματίες, με μαζική συμμετοχή στη διεθνή μέρα δράσης ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό στις 16/3.

Συζητήθηκε επίσης η λειτουργία του σχήματος κατά το προηγούμενο διάστημα αλλά και οι δυνατότητες που ανοίγουν για περισσότερη εξωστρέφεια και πιο πετυχημένη παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Τέλος, αποφασίστηκε η παρέμβαση του σχήματος στις ερχόμενες εκλογές με επικεφαλής τον **Θανάση Αγαπητό**, καθώς και η εναλλαγή του από συντρόφους αναγνωρισμένους για τη δράση τους όπως ο σ. **Στέλιος Νικητόπουλος**, ενώ εκλέχτηκε και νέο συντονιστικό όργανο.

Ευκλείδης Μακρόγλου

Φοιτητές στις 8 και 16 Μάρτη

Στις 7/ 12 πραγματοποιήθηκε μαζική συνέλευση του Συλλόγου στις Φοιτητικές Εστίες Πανεπιστημίου Αθηνών. Κεντρικό θέμα συζήτησης ήταν η υποχρηματοδότηση στις δομές της εστίας, οι συνθήκες σίτισης και στέγασης. Η πολιτική των περικοπών στις κοινωνικές δομές μεταφράζεται στο ΕΚΠΑ με το 60% των αιτούντων για εστία να μένουν έκτος, να περνά η ιδιωτικοποίηση και οι εργολαβίες να κερδίζουν. Για τη σίτιση, που θα έπρεπε να είναι δωρεάν, οι φοιτητές φτάνουν στο σημείο να μην μπορούν να πληρώσουν ένα μερίδιο που συνεχώς αυξάνεται (από 1,50 ευρώ στα 3,50).

Μεγάλο πρόβλημα υπάρχει και με την φύλαξη των χώρων. Την ίδια στιγμή που μέσα στο ΕΚΠΑ και στις εστίες γίνεται ναρκεμπόριο, με τη Διοίκηση του Πανεπιστημίου να υποδεικνύει και να μεθοδεύει την κατάργηση του ασύλου, υπογράφεται συμβόλαιο με την εταιρεία του πρόσφατα δολοφονημένου ναρκέμπορα Μακρή -My Services- για την καθαριότητα και την φύλαξη. Εμείς σαν οικοτρόφοι εναντιωνόμαστε σε αυτή την πολιτική και μετατρέπουμε τους χώρους του ασύλου σε κοινωνικούς χώρους. Ζητάμε να δημιουργηθούν δομές περίθαλψης από το κράτος για τους εξαρτημένους -που μέχρι στιγμής μένουν σε αποθηκεία στην εστία. Αποφασίσαμε να κλιμακώσουμε τον αγώνα μας και προχωράμε σε κινητοποίηση στο ΙΝΕΔΙΒΙΜ στις 1/3.

Στη συζήτηση άνοιξε και το γυναικείο ζήτημα και ο σύλλογος αποφάσισε τη συμμετοχή στην απεργιακή 8 Μάρτη, 2μμ στην πλατεία Κλαυθμώνος. Επίσης επόμενος μεγάλος σταθμός είναι η Διεθνής κινητοποίηση κατά του ρατσισμού και φασισμού στις 16 Μάρτη, που συμμετέχει και ο σύλλογός μας. Για να οργανώσουμε τις 16 Μάρτη βάζουμε εκδήλωση στις 19/2 στις εστίες.

Αντέμ Χουσεΐνκο,
οικότροφος ΦΕΠΑ

Η Λορέτα Μακόλεϋ, από την Οργάνωση Ενωμένες Γυναίκες Αφρικής μιλά στην Λένα Βερδέ και την Εργατική Αλληλεγγύη για τη σημασία που έχουν η απεργία την Διεθνής Ημέρα Γυναικών στις 8 Μάρτη και η παγκόσμια αντιρατσιστική-αντιφασιστική διαδήλωση στις 16 Μάρτη.

«Έχουμε μάθει για την απεργία στις 8 Μάρτη και είναι μια πολύ σωστή κίνηση. Θα συμμετέχουμε μαζί με όλες τις οργανώσεις στη διαδήλωση. Είναι πολύ σημαντική πρωτοβουλία.

Οι Αφρικανές γυναίκες έχουμε πολλά προβλήματα. Φεύγουμε από χώρες με πολέμους, δικτατορίες, φτώχεια. Αυτό ισχύει για όλους τους μετανάστες, αλλά για τις γυναίκες είναι ακόμα χειρότερα τα πράγματα καθώς στους τόπους μας υπάρχει μεγάλη καταπίεση. Οι γυναίκες αντιμετωπίζουν βιασμούς και βία γενικότερα. Έχουμε το φόβο της κλειτοριδεκτομής που σε πολλές χώρες είναι παράδοση. Έχουμε το φόβο ότι αν αρνηθούμε να παντρευτούμε από πολύ μικρή ηλικία, που επίσης είναι καθιερωμένη πρακτική, θα είμαστε στιγματισμένες και απομονωμένες για όλη μας τη ζωή. Έχουμε το φόβο των τεράστιων οικονομικών προβλημάτων και της έλλειψης ιατρικής περίθαλψης και παιδείας που υπάρχει σε αυτές τις χώρες. Είναι ευάλωτες οι γυναίκες σε όλα αυτά. Γι' αυτό φεύγουν και έρχονται εδώ. Για να γλυτώσουν και να βρουν μια καλύτερη ζωή.

Πολλοί και πολλές έχουν χάσει τη ζωή τους σε αυτή την προσπάθεια. Η Ευρωπαϊκή Ένωση κάνει συμφω-

“Θα είμαστε εκεί και στις 8 και στις 16 Μάρτη”

Η Λορέτα Μακόλεϋ στην εξέδρα της διαδήλωσης “Αθήνα πόλη αντιφασιστική” στις 19/1/13

νίες με τους δικτάτορες σε αυτές τις χώρες, τους δίνουν χρηματοδότηση για να κλείνουν τα σύνορα και τις διόδους. Υποτίθεται ότι τους δίνουν λεφτά για να βοηθήσουν τον κόσμο εκεί, για να έχει μια καλύτερη ζωή και να μην αναγκάζεται να φύγει. Αλλά προφανώς αυτά τα λεφτά δεν πάνε στον κόσμο.

Εμπόδια

Κι εδώ όμως όταν ερχόμαστε αντιμετωπίζουμε τεράστια εμπόδια και δυσκολίες σε όλα τα επίπεδα, από την εργασία μέχρι την καθημερινή ζωή. Δεν μας αναγνωρίζουν ούτε σαν πρόσφυγες ούτε σαν μετανάστριες, δεν μας δίνουν άσυλο. Παρόλο που είμαστε εδώ πολλά χρόνια, εγώ είμαι πάνω από τριάντα πια, δυσκολευόμαστε να έχουμε άδεια παραμονής. Αν χάσουμε μια ημερομηνία ή προσθεσμία, χάνουμε το δικαίωμα στα χαρτιά. Αν δεν έχουμε

τα χρήματα που χρειάζονται για τις αιτήσεις, πάλι δεν παίρνουμε άδεια παραμονής. Αν δεν έχουμε δουλειά και ένσημα, πάλι δεν παίρνουμε χαρτιά γιατί έχουν συνδέσει τη χορήγησή τους με την εργασία και την ασφάλιση. Και ειδικά τα χρόνια της κρίσης, δουλειά με ένσημα είναι για μας πολύ δύσκολο να βρούμε. Πάντα ήταν, αλλά τώρα ακόμα περισσότερο.

Τα πράγματα είναι ακόμα χειρότερα για πολλούς μετανάστες και μετανάστριες που είναι πια πάνω από 60 χρονών. Περιμένουμε χρόνια για να πάρουμε άδεια παραμονής. Αυτοί μπορεί να αργούν τις διαδικασίες, αλλά αν εμείς αργήσουμε ένα χαρτί μια μέρα ή μια ώρα χάνουμε το δικαίωμά μας. Σκεφτείτε πόσο δύσκολο είναι για τους ηλικιωμένους. Είναι χάος. Τα παιδιά μας δεν έχουν ιθαγένεια. Έχουν γεννηθεί και μεγαλώσει εδώ, ζουν εδώ, αλλά με εξαίρεση

κάποια λίγα που έχουν πάρει ιθαγένεια, η πλειοψηφία τους δεν έχει γιατί τα κριτήρια που βάζουν και οι κατηγορίες που έχουν κάνει, το απαγορεύουν. Κι όμως αυτά τα παιδιά στις χώρες τους είναι ξένοι, εδώ είναι ντόπιοι.

Έχουμε πάει με τη γυναίκα οργάνωση Το Μωβ στην Πέτρου Ράλλη. Είδαμε να κρατούνται Αφρικανές γυναίκες που όλοι ξέρουν ότι έχουν πολλά προβλήματα στις πατρίδες τους. Την τελευταία φορά που πήγαμε ήταν πέντε γυναίκες, τρεις από το Κονγκό, μία από την Τουρκία και μία από τη Νιγηρία. Τις έχουν εκεί γιατί έχουν χάσει τα χαρτιά τους, δεν έχουν τίποτα.

Αγωνιζόμαστε για χαρτιά, για δουλειές, για να είμαστε νόμιμοι/ες, να έχουμε υπηκοότητα και ιθαγένεια τα παιδιά μας, για όλα τα δικαιώματα. Παλεύουμε ενάντια στο ρατσισμό, ενάντια στις φασιστικές επιθέσεις που δεχόμαστε, όπως όλοι οι μετανάστες και οι μετανάστριες. Γι' αυτό θα είμαστε και στις 16 Μάρτη, στη παγκόσμια μέρα δράσης ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες. Η Οργάνωση Ενωμένες Γυναίκες Αφρικής έχουμε συγκροτηθεί από 2005. Προσπαθούμε να οργανώσουμε τις γυναίκες, να παλεύουν για τα δικαιώματά τους. Οργανώνουμε φεστιβάλ, συζητήσεις, εκδηλώσεις. Συμμετέχουμε κάθε χρόνο στο αντιρατσιστικό φεστιβάλ μαζί με όλες τις κοινότητες των μεταναστών και των μεταναστριών. Αγωνιζόμαστε μαζί με άλλες οργανώσεις γυναικών, με αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές κινήσεις».

ΙΚΑΡΙΑ

Τόσο το ζήτημα του Αξονικού Τομογράφου (Α.Τ.) όσο και αυτό της Μονάδας Τεχνητού Νεφρού (Μ.Τ.Ν.) αναδείχθηκαν ως δίκαια αιτήματά μας μέσα από πολύχρονες διεκδικήσεις και επίμονους αγώνες που ως κέντρο τους είχαν την αυτονομία του Νοσοκομείου μας. Αγώνες που συσπειρώσαν την τοπική κοινωνία με τους φορείς της, την παροικία των Αθηνών και την ομογένεια, τα εκπαιδευτικά σωματεία (ΕΛΜΕ και Συλλ. Εκπ/κών ΠΕ Ικαρίας-Φούρνων) και τοπικούς συλλόγους, που συμπάρεσαν και άλλες περιοχές της χώρας, που προκάλεσαν δύο πανυγειονομικές απεργίες και που οδήγησαν τελικά σε ανατροπή μνημονιακού νόμου με την αποσύνδεση του Νοσοκομείου μας από αυτό της Σάμου.

Χωρίς αυτή την μικρή αλλά ουσιαστική νίκη, με συγχωνευμένο το Νοσοκομείο μας, δεν θα μιλούσαμε σήμερα για καμία αναβάθμιση και επέκτασή

του, όπως άλλωστε συνέβη με νοσοκομεία άλλων περιοχών που δεν κινητοποιήθηκαν ενάντια στη μνημονιακή λαίλαπα και μοιραία υποβαθμίστηκαν. Κεντρικό και καθοριστικό ρόλο σε αυτούς τους αγώνες έπαιξαν τόσο ο Σύλλογός μας, ο Σ.Ε.Ν.Ι., όσο και η Επιτροπή Αγώνα για την Υγεία.

Με τον ίδιο τρόπο, δηλαδή μέσα από τον αγώνα και την δράση μας, θα συνεχίσουμε να διεκδικούμε την πρόσληψη του απαραίτητου μόνιμου προσωπικού προκειμένου να λειτουργήσουν κανονικά ο Α.Τ. και η Μ.Τ.Ν., δεδομένου ότι το υπάρχων ιατρικό και παραϊατρικό προσωπικό δεν επαρκεί για την κάλυψη ούτε των τωρινών αναγκών. Όπως θα κάνουμε και για το ανοιχτό ζήτημα της πλήρους αυτονομίας του Νοσοκομείου μας, το οποίο οι νυν κυβερ-

νώντες, παρόλο που το υποστήριζαν ως αντιπολίτευση, ακόμα να το υλοποιήσουν. Μόνο με κορδέλες, κανέναν εξοπλισμό και κανένα νοσοκομείο δεν μπορεί να λειτουργήσει.

Δεν διεκδικούμε ούτε δάφνες ούτε την πατρότητα κάθε θετικής εξέλιξης που αφορά τα ζητήματα υγείας στα νησιά μας. Θα είμαστε όμως απέναντι σε κάθε λογική που υποτιμά τους εργαζόμενους, τον λαϊκό παράγοντα και τους αγώνες του. Που αναπαράγει σωτήρες, καλλιεργώντας την ανάθεση και ξεδοντιάζοντας τους αγώνες και τις διεκδικήσεις μας. Γιατί σε τελευταία ανάλυση, η μόνη διέξοδος στην δύσκολη εποχή που ζούμε δεν βρίσκεται στα υπουργικά γραφεία. Βρίσκεται στους αγώνες μας, όσο και αν αυτό ενοχλεί και πρέπει να αποσιωπηθεί με κάθε τρόπο.

**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΝΟΣ/ΜΕΙΟΥ ΙΚΑΡΙΑΣ**

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/2 καφέ Wake & Bake (μετρό Ελληνικού) 7μμ
Βενεζουέλα – από το Caracazo του ’89 στο σήμερα
Ομιλήτρια: Βάσια Τσώνη

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/2 καφέ Spirit (πλατεία Βυζαντίου) 7μμ
Η Βραζιλία από τον Λούλα στον Μπολσονάρο
Ομιλητής: Αντώνης Αντύπας

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/2 καφέ Σταθμός 8μμ
10 χρόνια ΑΝΤΑΡΣΥΑ!
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/2 καφε Γιώτης 8:30μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλητής: Σάββας Κκονέ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/2 στοά Σαρκά, Α'κτίριο, β' όρ. 7μμ
Η Βραζιλία από τον Λούλα στον Μπολσονάρο
Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλου

ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/2 γραφεία του δημ. σχήματος Ανταρσία στα Χανιά 7:30μμ
Η Βραζιλία από τον Λούλα στον Μπολσονάρο
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαράκης

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΒΟΡΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/2 Πολύκεντρο Νεολαίας 7:45μμ
10 χρόνια ΑΝΤΑΡΣΥΑ!
Ομιλητής: Κωνσταντίνος Δανακτής

ΙΛΙΟΝ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 13/2 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλητής: Χρήστος Βαρβέρης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 20/2 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
10 χρόνια ΑΝΤΑΡΣΥΑ!
Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/2 καφέ Deja (Φωκ. Νέγρη και Σκόπελου) 7.30μμ
Η δικαιοσύνη τους και η δικαιοσύνη μας
Ομιλήτρια: Κατερίνα Κούρκουλου

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/2 Παιδαγωγικό (Ναυαρίνου) αιθ. Υ στο υπόγειο, 8μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγκόπουλος

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/2 καφέ Περιμπανού 7.30μμ
Βενεζουέλα – να σταματήσουμε το πραξικόπημα!
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ-ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/2 καφέ Κρίκος (Γενναίου Κολοκοτρώνη 42) 7μμ
Βενεζουέλα – να σταματήσουμε το πραξικόπημα!
Ομιλήτρια: Σταυρούλα Ψυχογιοπούλου

ΘΗΣΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/2 καφέ 6 (Τριών Ιεραρχών 72) 7μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ-ΤΑΥΡΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/2 καφέ Τζένγκα (Κειριαδών 38) 7μμ
Βενεζουέλα – να σταματήσουμε το πραξικόπημα!
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 14/2 καφέ 1968 (στοά Βενιζέλου και Αγ.Πάντων) 7.30μμ
Βενεζουέλα – να σταματήσουμε το πραξικόπημα!
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 14/2 καφέ Λούπα 8μμ
16 Μάρτη του αντιρατσισμού και του αντιφασισμού
Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης;

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 14/2 καφέ Λα Ροζέ (Αγ.Νικόλαος) 7μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ και Καρλ Λήμπκνεχτ – Η προλεταριακή απάντηση στον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο

Ομιλήτρια: Διοτίμα Χριστοπούλου

ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 14/2 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 7.30μμ
Η δικαιοσύνη τους και η δικαιοσύνη μας
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 14/2καφέ Μυρτίλο (πάρκο ΚΑΠΑΨ) 7.30ΜΜ
10 χρόνια ΑΝΤΑΡΣΥΑ!
Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 14/2 καφέ Σαρδανάπαλος 6.30μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλήτρια: Εύα Ντόκου

ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 14/2 Α' λέσχη ΦΕΠΑ 7μμ
10 χρόνια ΑΝΤΑΡΣΥΑ!
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 14/2 Άνω Πουρναρούσα 7μμ
10 χρόνια ΑΝΤΑΡΣΥΑ!
Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 14/2 Μεγάλου Αλεξάνδρου 59 8μμ
Η Βραζιλία από τον Λούλα στον Μπολσονάρο
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 14/2 δημαρχείο 7μμ
Βενεζουέλα – Από το Caracazo του ’89 στο σήμερα
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωϊδου

ΚΑΜΑΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 14/2 ΕΔΟΘ 7μμ
Η δικαιοσύνη τους και η δικαιοσύνη μας
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 14/2 καφέ Ζωή 6μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 14/2 Καφέ Καμπός (Μεταμορφώσεως 10) 6:30μμ
16 Μάρτη του αντιρατσισμού και του αντιφασισμού
Ομιλητής: Μανώλης Μανουσαριδης

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 14/2 καφέ Ποέτα 8.30μμ
Η δικαιοσύνη τους και η δικαιοσύνη μας
Ομιλητής: Βασίλης Τσιγαρίδας

ΗΡΑΚΛΕΟ ΝΟΤΙΟ

ΠΕΠΜΤΗ 14/2 Πολύκεντρο Νεολαίας 7:30μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλήτρια: Αθηνά Μαρκομιχελάκη

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 14/2 Εργατικό Κέντρο 7μμ
16 Μάρτη του αντιρατσισμού και του αντιφασισμού
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΞΑΝΘΗ

ΠΕΜΠΤΗ 14/2 Καφέ Φίλοιστρο 8μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλητής: Παντελής Αποστολίδης

ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ

ΠΕΜΠΤΗ 14/2 Σύλλογος Δασκάλων 7.30μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλήτρια: Άννα Μαράκη

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 14/2 καφέ Βαβέλ 8μμ
Η δικαιοσύνη τους και η δικαιοσύνη μας
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 14/2 στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ
16 Μάρτη του αντιρατσισμού και του αντιφασισμού
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/2 καφέ Σκαντζόχοιρος 7.30μμ
Η Βραζιλία από τον Λούλα στον Μπολσονάρο
Ομιλητής: Παναγιώτης Ζαρίδας

Στις σχολές

ΦΛΣ ΑΠΘ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/2 φουαγιέ 3μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλητής: Σάββας Κκονέ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 16/2 κυλικείο εστιών Δομπόλης 5μμ
Βιβλιοπαρουσίαση: «Η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών»
Ομιλήτρια: Μαρία Χριστοδούλου

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/2

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 14/2

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7πμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/2

ΜΕΝΙΔΙ πλατεία Αγ. Βλάσση 6.30μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ Σταθμός ΜΕΤΡΟ 6.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλατεία Λαού 6.30μμ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Market In Μεταξουργείο 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Σκλαβενίτης 7μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 7μμ
ΠΑΤΡΑ
Κολοκοτρώνη και Ρήγα Φεραίου 6μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 16/2

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Πανόρμου Λαϊκή Λαρίσης 11.30πμ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία 11πμ
ΚΥΨΕΛΗ Πλατεία και Κυψέλης 11.30πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ Λαϊκή Αγ. Νικολάου 11.30πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου και Γαλατσίου 11.30πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Ματζαγρωτάκη και Θησέως 11πμ
ΘΗΣΕΙΟ Μάρκετ Ιν Νηλέως 11πμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Στ. Μετρό 12μεσ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Ιν 12μεσ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης Ούλφφ Πάλμε 11.30πμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Super Market Βασιλόπουλος 12μεσ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Σκλαβενίτης Πλατεία Πλαστήρα 12μεσ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11.30πμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 12μεσ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ “Τζάντε” Πετρουπόλεως 12 μεσ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος (έναντι Μουσείου ΕΑΜικής Αντίστασης) 12μεσ
ΒΡΙΛΗΣΙΑ πλατεία Ανάληψης 12μεσ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ κεντρική πλατεία 12μεσ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Πλατεία Πατριάρχου 12μεσ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 12μεσ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 12μεσ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερεστ 12μεσ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος και Καραϊσκού 11.30πμ
ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή 12μεσ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11.30πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Παπαναστασίου και Μαρτίου 11.30πμ
ΚΑΜΑΡΑ Τσιμισκή και Ναυαρίνου 11.30πμ
ΧΑΝΙΑ Πλατεία Αγοράς 11.30πμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 11πμ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική πλατεία 11.30πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Πεζόδρομος Μιχαήλ Αγγέλου 12μεσ
ΒΟΛΟΣ Πλατεία Αγ. Νικολάου 11.30πμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την **ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης**

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι **ρεφορμισμό**

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός,

η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ’ τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι **"σοσιαλισμό σε μια χώρα"** ή **"σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"**

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτησή του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της “δικής μας” άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ’ όπου και αν προέρχεται.

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδιού 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα, τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερόε, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπίνας, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελδοποίηση: Π. Γαβρηλίδης, Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatik@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Διεύθυνση Αλληλογραφίας: ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Στις 8 Μάρτη του 1979 δεκάδες χιλιάδες γυναίκες διαδήλωσαν στο κέντρο της Τεχεράνης της πρωτεύουσας του Ιράν. Οι διαδηλώσεις συνεχίστηκαν και τις επόμενες δυο μέρες. Φοιτήτριες, νοσοκόμες, νοικοκυρές, μαθήτριες, με “μοντέρνο” ντύσιμο ή φορώντας την ισλαμική μαντήλα φώναζαν “Δεν κάναμε την επανάσταση για να γυρίσουμε πίσω”. Ένα μήνα πριν, στις 9 με 11 Φλεβάρη, η επανάσταση είχε σαρώσει τα τελευταία απομεινάρια του σημαντικότερου συμμάχου των ΗΠΑ στην περιοχή μετά το Ισραήλ.

Το καθεστώς του Σάχη (αυτοκράτορα) **Μοχάμεντ Ρεζά Παχλεβί**, έμοιαζε ακλόνητο. Ο **Τζίμι Κάρτερ**, πρόεδρος των ΗΠΑ, έκανε επίσημη επίσκεψη στη Τεχεράνη τα Χριστούγεννα του 1977 και δήλωσε ότι το Ιράν ήταν: “νησί σταθερότητας” στην περιοχή. Γι’ αυτό άλλωστε φιλοξενούσε το μεγαλύτερο “σταθμό” της CIA στον κόσμο.

Τον Σάχη είχαν φέρει στην εξουσία το 1953 οι ΗΠΑ και η Βρετανία με ένα πραξικόπημα που ανέτρεψε τον πρωθυπουργό **Μοσαντέκ**. Είχε τολμήσει να εθνικοποιήσει τη πετρελαϊκή βιομηχανία. Την «τάξη» την εξασφάλιζε η **SA-VAK** μια από τις πιο άγριες μυστικές αστυνομίες. Λειτουργούσε ένα ψευτοκοινοβούλιο, με δυο κόμματα που και τα δυο τα είχε ιδρύσει ο Σάχης. Αυτή η αιματοβαμμένη δικτατορία περνούσε νόμους που απαγόρευαν στις γυναίκες να φοράνε τις παραδοσιακές ισλαμικές μαντήλες στις δημόσιες υπηρεσίες στο όνομα της προόδου και των δικαιωμάτων. Το 1967 τους είχε παραχωρήσει και το δικαίωμα ψήφου.

Στα μέσα της δεκαετίας του ’70 οι πάντες ήταν πια δυσανεσθημένοι με το καθεστώς του Σάχη. Οι φοιτητές στα πανεπιστήμια, οι φτωχοί στις παραγκουπόλεις, οι μικροί και μεγάλοι επιχειρηματίες του «μπαζάρ» που στριμώχνονταν από τους κολλητούς του Σάχη και τις μεγάλες δυτικές επιχειρήσεις, οι εργάτες που έβλεπαν τον πληθωρισμό να εξανεμίζει τους μισθούς. Οι πιο διαφορετικές ιδέες και οι συνδυασμοί τους αναπτύσσονταν. Το κομμουνιστικό κόμμα, το «**Τουντέχ**», επανεμφανίστηκε μετά από δεκαετίες. Οι Φενταγίν, μια ένοπλη οργάνωση που ήθελε να εφαρμόσει τη στρατηγική του Τσε Γκεβάρα μεγάλωναν.

Οι **Μοτζαχεντίν**, μια άλλη αντάρτικη οργάνωση, συζητούσαν πόσο μπορούν να συνυπάρχουν μαρξισμός και ισλάμ. Οι διαλέξεις του **δρ. Αλί Σαριατί** συγκέντρωναν χιλιάδες νέους και μεγαλύτερους θρησκευόμενους που τον άκουγαν ενθουσιασμένοι να κηρύττει ότι η Σιιτική εκδοχή του ισλάμ δεν είναι απλά “θρησκεία αλλά η υπόσχεση μιας αταξικής ουτοπίας”. Ο “αγιατολάχ” **Χομεϊνί** που είχε αυτοεξοριστεί, ήταν για εκατομμύρια το σύμβολο της ανυποχώρητης αντίστασης στο καθεστώς.

Δρόμοι

Το καλοκαίρι του 1977 το καθεστώς έστειλε τις μπουλντόζες να γκρεμίσουν μια παραγκούπολη στην Τεχεράνη. Είχαν ξεφυτρώσει σαν μανιτάρια γεμάτες από αγρότες που είχαν παρατήσει τα χωράφια για να βρουν δουλειά στη μεγάλη πόλη και ζούσαν σε άθλιες συνθήκες. Οι κάτοικοι αντιστάθηκαν, ο στρατός άνοιξε πυρ. Όμως, η δυσανεσθεια συνέχισε να ξεχύνεται στους δρόμους.

Τον Γενάρη του 1978 οι ιεροσπουδαστές στη πόλη Κομ, παραδοσιακό κέντρο του σιιτικού ισλάμ, διαδήλωσαν για ένα προσβλητικό άρθρο στο Χομεϊνί. Ο στρατός άνοιξε πάλι πυρ δολοφονώντας διαδηλωτές. Τα μηνύματα των νε-

IPAN 1979 Η επανάσταση που γκρέμισε τον Σάχη

κρών, κάθε σαράντα μέρες, γίνονταν το “ραντεβού” για νέες διαδηλώσεις και συγκρούσεις. Τα κοινωνικά δίκτυα που έλεγχαν τα τζαμιά -φιλανθρωπίες, σχολεία, περιοδικά- γίνονταν όχημα για το σιιτικό κλήρο να οργανώσει την αντιπολίτευση στο Σαχί και ταυτόχρονα να κινητοποιεί ένα μεγάλο τμήμα των φτωχών.

Στις 7 Σεπτεμβρίου το καθεστώς κήρυξε κατάσταση έκτακτης ανάγκης, απαγορεύοντας οποιαδήποτε “συνάθροιση”. Την επόμενη μέρα δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές/τριες αφήφισαν την απαγόρευση. Πύρινα οδοφράγματα υψώθηκαν στις εργατογειτονίες της νότιας Τεχεράνης. Ελικόπτερα άρχισαν να γαζώνουν με πολυβόλα αυτή την περιοχή. Στην ανατολική πλευρά της πόλης, στη πλατεία Ζαλέχ μερικές χιλιάδες διαδηλωτές έκαναν καθιστική διαμαρτυρία. Τα πολυβόλα άρχισαν να κροταλίζουν και εκεί. Μέσα σε λίγη ώρα εκατοντάδες άνθρωποι δολοφονήθηκαν.

Η 8 Σεπτεμβρίου 1978 έμεινε γνωστή σαν “Μαύρη Παρασκευή” και το “σημείο χωρίς επιστροφή”. Κάθε γέφυρα συμβιβασμού με το καθεστώς του Σάχη είχε γκρεμιστεί.

Απεργίες

Την επόμενη μέρα, 700 εργάτες στα διυλιστήρια της Τεχεράνης κατέβηκαν σε απεργία. Μέσα σε λίγες μέρες η απεργία είχε παραλύσει όλες τις πετρελαϊκές εγκαταστάσεις του Ιράν. Στους επόμενους δυο μήνες, το απεργιακό κύμα είχε παραλύσει τα πάντα: τράπεζες, βαριές βιομηχανίες, σιδηροδρόμους, ηλεκτρική ενέργεια, τηλεοράσεις.

Στα μέσα Σεπτεμβρίου οι εργαζόμενοι της Κεντρικής Τράπεζας δημοσίευσαν ένα κατάλογο με 118 ονόματα “επιφανών” προσωπικοτήτων που είχαν φυγαδεύσει ήδη 2 δις δολάρια στο εξωτερικό. Ανάμεσά τους ο πρωθυπουργός, ο στρατηγός **Οβέισι** που είχε διατάξει τη σφαγή της 8ης Σεπτεμβρίου. Η απεργία παρέλυσε το τραπεζικό σύστημα και έκοψε με το μαχαίρι κάθε προσπάθεια φυγάδευσης κεφαλαίων.

Ακόμα και να μην γινόταν απεργία η Κεντρική Τράπεζα δεν μπορούσε να τυπώσει χαρτονόμισμα γιατί τα ειδικά μελάνια που χρει-

άζονταν γι’ αυτό τον σκοπό ήταν μπλοκαρισμένα από τους υπάλληλους των τελωνείων. Το ίδιο ίσχυε και για όλα τα προϊόντα που οι απεργοί δεν θεωρούσαν είδη πρώτης ανάγκης.

Τον Δεκέμβριο οι εργαζόμενοι στα διυλιστήρια περιόρισαν την παραγωγή μόνο σε 250 χιλιάδες βαρέλια πετρελαίου την ημέρα που εκτιμούσαν ότι καλύπτουν τις βασικές ανάγκες του πληθυσμού. Οι εξαγωγές διακόπηκαν ολοκληρωτικά και μαζί ο πακτωλός χρημάτων που κατέληγε στον “Αλί Μπαμπά και τους σαράντα κλέφτες”, όπως ονόμαζαν το Σάχη και το καθεστώς του. Ενας ηγέτης της απεργίας δήλωσε ότι: “οι εξαγωγές θα ξεκινήσουν αφού πρώτα εξάγουμε τον Σάχη και τους στρατηγούς”.

Οι «οικονομικές» απεργίες μετατράπηκαν σε πολιτικές. Πρώτο στη λίστα των αιτημάτων έμπαινε η άρση του στρατιωτικού νόμου, η διάλυση της SAVAK κι η απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων. Στη συνέχεια προστέθηκαν κι άλλα αιτήματα: η κατάργηση της μοναρχίας, η δήμευση της περιουσίας του Σάχη και των αυλικών του, η εθνικοποίηση των μεγάλων επιχειρήσεων.

Ο Σάχης βρέθηκε σε αδιέξοδο. Ο στρατός κατέρρεε. Ο Σάχης διόρισε έναν παλιό οπαδό του Μοσαντέκ πρωθυπουργό, τον **Μπακτιάρ**. Ο ελιγμός δεν έπιασε. Η νέα κυβέρνηση δεν έλεγχε την κατάσταση και απέναντί της είχε την «προσωρινή επαναστατική κυβέρνηση» που είχε διορίσει ο Χομεϊνί. Στις 16 Γενάρη του 1979 ο Σάχης εγκατέλειψε το Ιράν.

Ανατροπή

Στις 9 Φλεβάρη σε μια στρατιωτική βάση της Τεχεράνης οι σμηνίτες και οι υπαξιωματικοί της αεροπορίας πέταξαν έξω τους άνδρες της «Αυτοκρατορικής Φρουράς» -της ελίτ του στρατού που ήταν εξοπλισμένοι με τα πιο σύγχρονα όπλα. Οι «Αθάνατοι», όπως είχε βαφτίσει τους πραιτοριανούς του ο Σάχης, επέστρεψαν για να καταστείλουν την ανταρσία. Ξέσπασαν ένοπλες συγκρούσεις.

Οι Φενταγίν και οι Μοτζαχεντίν έβγαλαν τα όπλα τους από τις κρύπτες και έσπευσαν σε βοήθεια. Και μαζί τους ενώθηκαν εκατοντάδες

χιλιάδες διαδηλωτές, υψώνοντας οδοφράγματα, ρίχνοντας μολότοφ, αντιμετωπίζοντας με γυμνά χέρια τα τανκς των «Αθανάτων». Όλη η Τεχεράνη μετατράπηκε σε πεδίο μάχης, ολόκληρες μονάδες στρατού, με ή χωρίς τους αξιωματικούς τους, περνούσαν με τη μεριά των εξεγερμένων. Δυο μέρες μετά, οι στρατηγοί ύψωσαν «λευκή σημαία». Ο μισητός Σάχης και οι μαριονέτες τους είχαν φύγει.

Για τα εκατομμύρια που έκαναν την επανάσταση αυτή η περίοδος ήταν η “άνοιξη της ελευθερίας” όπως την περιέγραφαν οι εφημερίδες. Οι εθνικές μειονότητες -Κούρδοι και Αζέροι στα βόρεια- ξεσηκώθηκαν. Οι γυναίκες που βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή των διαδηλώσεων και των μαχών ζητούσαν ισότητα. Η εργατική τάξη κλιμάκωνε τους αγώνες της.

Σε εκατοντάδες επιχειρήσεις και βιομηχανικά συγκροτήματα οι “**σόρας**” (εργατικές επιτροπές ή συμβούλια) αναλάμβαναν τη διοίκηση για να τα ξαναβάλουν μπροστά με τους δικούς τους όρους. Παλιοί διευθυντές και προϊστάμενοι, έφευγαν κλωτσηδόν όταν οι εργάτες άνοιγαν τα βιβλία και έβλεπαν τις κλεψιές τους ή επιβεβαίωναν τη συνεργασία τους με την αστυνομία και τη SAVAK. Η εργατική τάξη του Ιράν ανακάλυπτε, μέσα από τη δράση της, την παράδοση του εργατικού ελέγχου και των συμβουλίων.

Προοπτική

Οι σόρας μπορούσαν να γίνουν το αντίστοιχο των σοβιέτ στην Ρωσική Επανάσταση. Ήταν μια προοπτική που ήθελε εξαρχής να την ακυρώσει το ρεύμα -αργότερα το κόμμα- γύρω από τον Χομεϊνί και τους κληρικούς του. Γι’ αυτούς η “ισλαμική δημοκρατία” σήμαινε ένα ισχυρό κράτος που θα εξασφάλιζε την ανεξαρτησία του ιρανικού καπιταλισμού, ακόμα και αν αυτό σήμαινε σύγκρουση με τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό.

Γι’ αυτό τους επόμενους μήνες το νέο καθεστώς άρχισε να στρέφεται όλο και πιο ανοιχτά ενάντια στις σόρας και τις ανεξάρτητες οργανώσεις της εργατικής τάξης όπως και στην Αριστερά. Όμως, ξεκίνησε την επίθεση με μια ιδεολογική εκστρατεία: στις αρχές του Μάρτη κυκλοφόρησαν φήμες ότι το καθεστώς θα κάνει υποχρεωτική παντού την ισλαμική ενδυμασία -και το κάλυμμα του κεφαλιού- για τις γυναίκες.

Οι διαδηλώσεις της 8 Μάρτη το υποχρέωσαν σε προσωρινή υποχώρηση. Το κίνημα μπορούσε να πάει μπροστά και να αποσπάσει τις μάζες της φτωχολογιάς από την επιρροή του Χομεϊνί. Όμως, δυο παράγοντες εμπόδισαν αυτή την εξέλιξη.

Η ιρανική αριστερά παρά τον ηρωισμό της είχε λάθος στρατηγική. Καμιά από τις δυνάμεις της δεν πίστευε ότι η εργατική τάξη μπορούσε να ανατρέψει τον καπιταλισμό και να πάρει την εξουσία. Για τις ένοπλες οργανώσεις τα καλάνικοφ συνέχισαν να έχουν μεγαλύτερη σημασία από τις απεργίες και τα εργατικά συμβούλια. Το Τουντέχ γινόταν ουρά ενός καθεστώτος που το θεωρούσε αντιιμπεριαλιστικό.

Ο άλλος παράγοντας ήταν η επέμβαση του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού που τρομοκρατήθηκε από την ανατροπή του μαντρόσκυλου του. Το 1980 και τα επόμενα χρόνια στήριξε τον **Σαντάμ Χουσεϊν**, τον δικτάτορα του Ιράκ, σε ένα φρικτό πόλεμο ενάντια στο Ιράν. Το καθεστώς του Χομεϊνί εδραίωσε την κυριαρχία του κερδίζοντας αυτόν τον πόλεμο που έσωσε τον ιρανικό καπιταλισμό.

Λεάνδρος Μπόλαρης

«Ο Άλμπερτ Φίνεϊ, 82 ετών, απεβίωσε γαλήνια έπειτα από σύντομη ασθένεια, την Παρασκευή 8 Φεβρουαρίου, με τους δικούς του ανθρώπους στο πλευρό του».

Έτσι, σύμφωνα με την παραπάνω δήλωση εκπροσώπου της οικογένειας στο BBC, έγινε γνωστό ότι ο διάσημος βρετανός ηθοποιός νικήθηκε τελικά από ασθένεια που διαγνώστηκε το 2011.

Ο Άλμπερτ Φίνεϊ (1936-2019) είχε κάποτε χαρακτηριστεί από τον Λόρενς Ολίβιε ως ένας από τους μεγαλύτερους βρετανούς ηθοποιούς της γενιάς του. Χαρακτηρισμός διόλου ταπεινός, αν αναλογιστούμε πως «απέναντί» του είχε να συγκριθεί με τους Βανέσα Ρενγκρέιβ (1937), Άλαν Μπέιτς (1934-2003), Μάικλ Κέιν (1933), Πήτερ Ο' Τουλ (1932-2013), Ρίτσαρντ Χάρις (1930-2002) και Σον Κόνερι (1930).

Ο οργισμένος νεολαίος της εργατικής τάξης Άρθουρ Σίτον στην ταινία «Σάββατο Βράδυ... Κυριακή Πρωί» (1961), νόθος γιος της υπηρέτριας ενός αριστοκράτη στο «Τομ Τζόουνς» (1963), Ηρακλής Πουαρό στο «Εγκλημα στο Οριέντ Εξπρές» (1971), ο εκατομμυριούχος Ντάντι Γουόρμπακς που υιοθετεί την μικρή Άννυ από το ορφανοτροφείο στο μιούζικαλ «Άννυ» (1982), ο Ιρλανδός γκάγκστερ Λίο στο «Πέρασμα του

Πριν ο διάβολος καταλάβει ότι πέθανε ο Άλμπερτ Φίνεϊ*

Μίλλερ», ένας ψυχρός εκτελεστής την εποχή της ποτοαπαγόρευσης στις ΗΠΑ, ο δικηγόρος Εντ Μάζρι στο γραφείο του οποίου έρχεται να δουλέψει η Έριν Μπρόκοβιτς (Τζούλια Ρόμπερτς), όπου μαζί θα ξεσκεπάσουν τα εγκλήματα της PG&E στην πόλη Χίνκλεϊ της Καλιφόρνια στην «Έριν Μπρόκοβιτς» (2000), ο αγαπητός σε όλους παραμυθάς Έντουαρντ Μπλουμ, στο «Big Fish: Απίθανες Ιστορίες» (2003), ο οικονόμος του πατρικού στη Σκωτία του Τζέιμς Μποντ στο «Skyfall» (2012), είναι ίσως οι πιο γνωστοί του ρόλοι σε

ένα σύνολο 28 κινηματογραφικών ταινιών στις οποίες και συμμετείχε.

Ο Άλμπερτ Φίνεϊ ήταν απόφοιτος της Βασιλικής Ακαδημίας Δραματικών Τεχνών του Λονδίνου. Ανήκε στη γενιά εκείνη των βρετανών ηθοποιών του κινηματογράφου που πέρασαν πρώτα από το απαιτητικό βρετανικό θέατρο (Royal Shakespeare Company) και κατάφε-

ραν να καθιερωθούν ως σαιξπηρικοί ηθοποιοί. Το κινηματογραφικό του ντεμπούτο ήταν ένας μικρός ρόλος στην κινηματογραφική μεταφορά του έργου «Ο Διασκεδαστής» (1960) του Τζον Όσμπορν.

Στην ουσία την κινηματογραφική του καριέρα την ξεκίνησε με τον ρόλο ενός νέου εργάτη στην αγγλική επαρχία, στην ταινία του Κάρελ Ράιζ: «Σάββατο Βράδυ... Κυριακή Πρωί». Ρόλος που τον έκανε σταρ μέσα σε μια νύχτα, αφού πολλοί βρήκαν τότε στο πρόσωπό του το πρότυπο του οργισμένου νέου της

τάξης τους.

Μια εμβληματική ταινία του βρετανικού κινηματογραφικού κινήματος «Free Cinema» (1954-1963) που προέβαλε τα πραγματικά ζητήματα της καθημερινής ζωής, την πολιτική ριζοσπαστικοποίηση, την ταξική τοποθέτηση δίπλα στα εργατικά και μεσαία κοινωνικά στρώματα, εστιάζοντας στις ανθρώπινες σχέσεις και συμπεριφορές. Αυτοί άλλωστε ήταν και οι άξονες με τους οποίους οι πρωτοπόροι του κινήματος αυτού, Λίντσεϊ Άντερσον, Τόνι Ρίτσαρντσον, Τζον Σλέσιντζερ και Κάρελ Ράις, αποφάσισαν να σπάσουν την έως τότε κινηματογραφική πρακτική των μεγάλων στούντιο, με τις κάμερες να βγαίνουν έξω στο δρόμο, προκαλώντας τη ρήξη με τους έως τότε αισθητικούς περιορισμούς και την πίεση των προϋπολογισμών.

Με τον πρωταγωνιστικό του ρόλο στην ταινία «Τομ Τζόουνς» του Τόνι Ρίτσαρντσον (που στην ουσία σηματοδοτεί και το τέλος του συγκεκριμένου κινήματος), έλαβε την πρώτη του υποψηφιότητα για Όσκαρ. Συνολικά ο Φίνεϊ προτάθηκε πέντε φορές στην

Ακαδημία (τέσσερις για Α' Ανδρικού και μία για Β' Ανδρικού ρόλου), αλλά ποτέ δεν ανέβηκε στη σκηνή να παραλάβει χρυσό αγαλματίδιο. Έχει βραβευτεί με Χρυσή Σφαίρα, με BAFTA, με Έμμι και με SAG.

Ο Άλμπερτ Φίνεϊ ήταν ηθοποιός και αυτό ήταν που τον όριζε και τον ενδιέφερε περισσότερο από οτιδήποτε άλλο στη ζωή του. Αρνήθηκε ακόμη και να αναλάβει το Βρετανικό Εθνικό Θέατρο, παρόλο που ήταν η πρώτη επιλογή του Λόρενς Ολίβιε όταν αυτός αποσύρθηκε.

Τέλος, αρνήθηκε δύο τίτλους, αυτόν του διοικητή του «Εξαίρετου Τάγματος της Βρετανικής Αυτοκρατορίας» το 1980 και εκείνον του «Ιππότη» το 2000, ενώ, εμφανίστηκε και στην παράσταση του Ρότζερ Γούτερς: «The Wall-Live in Berlin», μπροστά στο τείχος του Βερολίνου στις 21 Ιουλίου του 1990.

Καλό κούμπι...

Πάνος Κατσαχνιάς

* Το «Πριν ο διάβολος καταλάβει ότι πέθανες» είναι μια ταινία του Σίντνεϊ Λιούμετ (2007) με τον Άλμπερτ Φίνεϊ.

Ο τίτλος της ταινίας είναι το τελευταίο κομμάτι από μια ρήση που αγαπάνε ιδιαίτερος οι Ιρλανδοί όταν τσουγκρίζουν τα ποτήρια τους, και λέει: «Είθε να πας στον παράδεισο μισή ώρα πριν ο διάβολος καταλάβει ότι πέθανες».

ΚΟΛΙΝ ΜΠΑΡΚΕΡ Αφοσιωμένος στον σοσιαλισμό από τα κάτω

Μετά τον Erik Olin Wright και τον Jeremy Hardy, ο Colin Barker είναι ο τελευταίος εξαιρετικός σοσιαλιστής τον οποίο χάσαμε τις τελευταίες ημέρες. Ο Κόλιν ήταν από τους τελευταίους της ομάδας των λαμπρών διανοούμενων που συγκεντρώθηκαν γύρω από τον Τόνι Κλιφ στους Διεθνείς Σοσιαλιστές (International Socialists, τωρινό SWP) ανάμεσα στη δεκαετία του '50 και τη δεκαετία του '70.

Γράφει ο Αλέξ Καλλίνικος

Ο Colin εντάχθηκε στους Διεθνείς Σοσιαλιστές ενώ ήταν φοιτητής στο πανεπιστήμιο της Οξφόρδης στις αρχές της δεκαετίας του '60. Μετακόμισε στο Μάντσεστερ (για να εργαστεί στο Polytechnic, τώρα Manchester Met) πόλη στην οποία μαζί με την διά βίου σύντροφό του και συναγωνίστρια Εύα έζησαν μεγαλώνοντας τα παιδιά τους.

Τη δεκαετία του 1960 ο Colin συνεργάστηκε στενά με τον Κλιφ. Αναζήτησαν και ανίχνευσαν την εξέλιξη ενός ταχέως μεταβαλλόμενου εργατικού κινήματος και μαζί έγραψαν ένα μικρό βιβλίο, ("Incomes Policy, Legislation, and Shop Stewards") το οποίο προανήγγειλε την έκρηξη του εργατικού κινήματος από τα κάτω στις αρχές της δεκαετίας του 1970.

Τη δεκαετία του 1970 ο Colin ήταν υπεύθυνος επιμέλειας στην περιοδική θεωρητική έκδοση **International Socialism (IS)**. Ήταν τότε που τον γνώρισα καθώς άρχισε να αναθέτει

σχόλια σε μένα. Η αλληλογραφία μας, καθώς ο Κόλιν διόρθωνε ευγενικά τα λάθη μου και ξεφούσκωνε τις επιτηδεύσεις, με έμαθε να γράφω. Αργότερα βοήθησε -με λίγο ενθουσιασμό αλλά πολύ υπομονή- στο πρώτο μου βιβλίο, "Ο μαρξισμός του Αλτουσέρ". Ήμουν απλά ένας από τους πολλούς νέους σοσιαλιστές διαοφρετικών γενιών στους οποίους, ο Κόλιν λειτουργησε σαν πνευματικός μέντορας. Αγαπούσαμε τη ζεστασιά του, την καλοσύνη και το καλό χιούμορ του (έκανε το χειρότερο κράξιμο). Αλλά είναι λάθος να νομίζει κανείς ότι αυτές του οι ιδιότητες είχαν να κάνουν με έλλειψη αιχμηρού πνεύματος.

Ο Κόλιν το έδειξε αυτό, παρεμβαίνοντας στη μεγάλη αντιπαράθεση που απασχόλησε πολλούς μαρξιστές θεωρητικούς τη δεκαετία του '70 για τη σχέση μεταξύ κράτους και κεφάλαιου. Προσδιόρισε δύο κρίσιμα πράγματα που οι υπόλοιποι είχαν χάσει: Πρώτον, το κράτος ως κεφάλαιο - ότι δηλαδή το κράτος δεν παρέχει απλώς τις συνθήκες της συσσώρευσης κεφαλαίου, αλλά το ίδιο ενεργεί ως καπιταλιστής. Και, δεύτερον, ότι τα κράτη υπάρχουν «στον πληθυντικό», σε ένα σύστημα ανταγωνιστικών κρατών. Και οι δύο αυτές γνώσεις βασίστηκαν

στη θεωρία του κρατικού καπιταλισμού που αναπτύχθηκε νωρίτερα από τον Κλιφ.

Αλλά ο Κόλιν δεν ήταν μόνο ένας θεωρητικός. Στα τέλη της δεκαετίας του 1970 έπαιξε ενεργό ρόλο στην εκτόξευση της **Αντιναζιστικής Συμμαχίας (Anti Nazi League)**. Και όταν το γιγαντιαίο εργατικό κίνημα της **Αλληλεγγύης (Solidarnosc)** εξερράγη στην Πολωνία το 1980-1, ο Colin υποστήριξε την Έβα, που ήταν πολωνικής καταγωγής, στην κάλυψη των γεγονότων στο πεδίο. Μετά την συντριβή της

Solidarnosc από το στρατιωτικό πραξικόπημα, η Εύα και ο Κόλιν έγραψαν ένα ειδικό τεύχος του IS που αφιερώθηκε στην κατανόηση της ήττας. Ο Κόλιν έγραψε αργότερα ένα εξαιρετικό βιβλίο, "Το Φεστιβάλ των καταπιεσμένων", σχετικά με την πολωνική εμπειρία, που συμπεριλήφθηκε επίσης στο **Revolutionary Rehearsals**, μια συλλογή κειμένων που ο Μπάρκερ εξέδωσε για τις εξεγέρσεις των εργατών από το Μάιο του 1968 στη Γαλλία μέχρι το Ιράν το 1978-9.

Όπως ακριβώς μελέτησε την περίοδο της ανόδου του βρετανικού εργατικού κινήματος στα τέλη της δεκαετίας του 1960 και τις αρχές της δεκαετίας του '70, ο Κόλιν έφερε μια σχο-

λαστική μαρξιστική μέθοδο που να αντέχει καθώς τα μεγάλα κινήματα ενάντια στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση και τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο αναπτύχθηκαν εκρηκτικά το 1999-2001. Μέσα από την επήσια "Συνδιάσκεψη των Κοινωνικών Κινήματων" που διοργάνωσε στο Μάντσεστερ βοήθησε να δημιουργηθεί μια ριζοσπαστική πνευματική κοινότητα που ξεπέρασε τα όρια μεταξύ ακαδημαϊσμού και ακτιβισμού. Χάρη στον δικό του ρόλο εδώ, στο δικό του έργο και στη συνεχή ενθάρρυνση που έδινε στους νεότερους μελετητές, η επιρροή του Colin αυξήθηκε σταθερά μετά την συνταξιοδότησή του από το Manchester Met. Αντέδρασε στην έντονη εσωτερική κρίση που αντιμετώπιζε το SWP το 2012-13 αποφασίζοντας να εγκαταλείψει την οργάνωση στην οποία συμμετείχε εδώ και περισσότερα από 50 χρόνια. Για μένα και για πολλούς άλλους συντρόφους του SWP, αυτή ήταν μια πηγή μεγάλης θλίψης.

Αλλά η αποχώρηση του Κόλιν δεν έσβησε ό,τι κοινό είχαμε αναπτύξει σε αυτό το μακρύ ταξίδι μαζί. Στο τελευταίο του email προς τους φίλους και τους συντρόφους του την περασμένη Κυριακή, ο Κολίν επιβεβαίωσε ότι το όραμα του σοσιαλισμού από κάτω είναι το πιο κεντρικό στη διεθνή σοσιαλιστική παράδοση. Αυτό το όραμα ανακατεύεται με τις αναμνήσεις από τους καιρούς που περάσαμε μαζί, καθώς πενθώ τον Κολίν και εκφράζω τα συλλυπητήριά μου στην Εύα και στις κόρες τους.

ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ Αποκρουστική υποκρισία της ΕΕ

“Κάντε ένα πραξικόπημα γρήγορα και όσο το δυνατόν πιο ήσυχα”. Αυτή είναι η υποκριτική γραμμή της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Βενεζουέλα. Όση “δημοκρατική” επένδυση και να βάζουν στις διακηρύξεις τους, οι ηγέτες της ΕΕ λένε ακριβώς το ίδιο με τον Τραμπ.

Μπορεί οι εσωτερικές εντάσεις και η διαφωνία της Ιταλίας να μπλόκαραν την ομόφωνη αναγνώριση στον αυτοανακηρυγμένο πρόεδρο Χουάν Γκουαϊδό, αλλά η ΕΕ έχει ήδη στείλει τελεσίγραφο στον Μαδούρο και τα περισσότερα κράτη αναγνωρίζουν “πρεσβευτές” των πραξικοπηματιών.

Εξελίσσεται ένα ντόμινο υποκρισίας. Τα κράτη της ΕΕ αναγνωρίζουν τον Γκουαϊδό, λέγοντας ότι εύχονται να μην εξελιχθεί στρατιωτικό πραξικόπημα που θα οδηγήσει σε εμφύλιο, ούτε στρατιωτική επέμβαση. Αλλά ο Γκουαϊδό και οι περί αυτόν δέχονται τη στήριξη της ΕΕ ακριβώς για να απευθύνουν κάλεσμα σε πραξικόπημα και επέμβαση των ΗΠΑ. Την αλήθεια την λένε πιο καθαρά οι “εξόριστοι” Βενεζολάνοι, εκατομμυριούχοι και ρατσιστές, πολλοί από τους οποίους κατοικοεδρεύουν στη Μαδρίτη ή σε ισπανικά θέρετρα. Η ισπανική εφημερίδα Ελ Παίς άνοιξε τις στήλες της για παράδειγμα στον Ίψεν Μαρτίνες, ο οποίος γράφει ότι αυτό που χρειάζε-

ται: “ονομάζεται ‘προνουντσιαμέντο’ [κηρυξη πραξικοπήματος] και όσο και αν ενοχλούνται διάφοροι άπραγοι Αριστεροί στην Ισπανία, το Μεξικό ή την Ουρουγουάη, αυτό είναι που επιθυμούν πατριωτικά εκατομμύρια δημοκράτες Βενεζολάνοι, με τον ίδιο ζήλο που ο σαμάνος καλεί τις θεότητες για καλό κυνήγι και καλή ψαριά. Εμφανίστηκαν μια σειρά διακηρύξεις στρατιωτικών που στήριζαν τον Γκουαϊδό, αλλά προς το παρόν είναι αξιωματικοί που είχαν το θάρρος να τοποθετηθούν χωρίς δύναμη πυρός, αλλά με μόνη την αξία του λόγου τους. Και γρήγορα μπήκαν φυλακή.

Αυτό που χρειάζεται η συλλογική φαντασία είναι ένα σώμα που θα αναπτυχθεί σε ένα στρατηγικό σημείο, με επαρκή αριθμό από θαρρετούς αξιωματικούς και στρατιώτες, κατάλληλα εξοπλισμένο για να εξασφαλίσει τον έλεγχο πχ ενός γηπέδου σοφτμπολ και μια πίστα ενός χιλιόμετρου για να μπορούν να κληθούν τα C-17 της αμερικάνικης αεροπορίας, τα οποία θα είναι γεμάτα από χειρουργικό εξοπλισμό, κυκλοσπορίνη για την αιμοκάθαρση και γάλα σόγιας για κρέμες για μωρά. Με αρχή ένα τέτοιο επεισόδιο είναι λογικό να περιμένουμε ότι ο τσαβιστικός στρατός [...] θα άρχιζε να

διαλύεται όπως έγινε και με την Προεδρική Φρουρά του Σαντάμ Χουσεϊν”.

Τέτοιου είδους καλέσματα είναι οι πιο “ειρηνικές” εκδοχές που φτάνουν να στηρίζονται και από το κατεστημένο της δημοκρατικής Ισπανίας. Αν κανείς διαβάσει πώς εκφράζονται μέσα στην ίδια τη Βενεζουέλα, λίγο απέχουν από το “Τραμπ, βομβάρδισέ μας”. Η ΕΕ κάνει ότι δεν βλέπει όλο αυτό το σχεδιασμό, ο οποίος έχει κερδίσει περισσότερη νομιμοποίηση με τα ευρωπαϊκά τελεσίγραφα κατά του Μαδούρο.

Η υποκρισία γίνεται ακόμη πιο αποκρουστική, επειδή συνδυάζεται και με τα παιχνίδια πείνας που παίζουν μαζί οι ΗΠΑ και οι λατινοαμερικάνικες κυβερνήσεις. Το εμπάργκο σφίγγει, η βενεζολάνικη κρατική πετρελαϊκή εταιρεία από όπου εξαρτώνται όλα τα έσοδα του κράτους θα αναγκαστεί να ρίξει στο μισό την παραγωγή της μέσα στο 2019, οι Αμερικάνοι “επενδυτές” που έχουν ομολόγα της Βενεζουέλας πρέπει να τα ξεφορτωθούν. Και την ώρα που εξελίσσονται όλα αυτά, στήνουν θεάματα στα σύνορα με την Κολομβία, όπου караβάνια με ανθρωπιστική βοήθεια μένουν μπλοκαρισμένα επειδή ο Μαδούρο “δεν θέλει να ταϊσει το λαό

του”. Οι εκβιαστές παρουσιάζονται ως σωτήρες. Απουσία, προς το παρόν, μιας πίστας όπου θα... προσγειωθούν τα αμερικάνικα αεροσκάφη, όπως ζητάει ο Μαρτίνες, ο Γκουαϊδό εκμεταλλεύεται την απόγνωση και την πείνα στα σύνορα για να καλέσει εκεί τμήματα του στρατού να ξεσηκωθούν κατά της κυβέρνησης: “Σας καλώ να ενωθείτε με τον αγώνα του λαού και να επιτρέψετε να περάσουν τα τρόφιμα”. Από αυτά τα ίδια σύνορα εδώ και χρόνια είδη πρώτης ανάγκης περνούσαν προς την Κολομβία για να μοσχοπουληθούν και να γεμίσουν τις τσέπες τους οι μαυραγορίτες που εκμεταλλεύονταν τις κρατικές ενισχύσεις, ενώ τα ράφια στη Βενεζουέλα άδειάζαν. Αλλά σε αυτή την περίπτωση, ήταν αποτέλεσμα των δυνάμεων της “ελεύθερης αγοράς” που ασφυκτιούσαν από τον κρατισμό.

Όσα χειρουργικά γάντια και να φοράει στις ανακοινώσεις της η ΕΕ, έχει ταχθεί με τους πραξικοπηματίες. Όσες φορές και να κλίνει την λέξη δημοκρατία, έχει συνταχθεί με τους διάφορους Μπολσονάρο της Λατινικής Αμερικής. Κι όσο “ευρωπαϊσμός” και να υπόσχεται, ο Τραμπ και ο Μπόλτον θα βρεθούν να βομβαρδίζουν το Καράκας αν τα πράγματα ξεφύγουν.

Νίκος Λούντος

ΙΣΠΑΝΙΑ. Ο “ανένδοτος” της δεξιάς - ένα επικίνδυνο φιάσκο

Σε ένα μεγάλο φιάσκο κατέληξε η πανκινητοποίηση της Δεξιάς την περασμένη Κυριακή στη Μαδρίτη. Καλούσαν σε “ανένδοτο” αγώνα κατά της κυβέρνησης του Σάντσεθ, ζητάνε εκλογές γιατί πλέον αποκαλούν την κυβέρνηση “μη δημοκρατικά νομιμοποιημένη”, έβαλαν δωρεάν πούλμαν από όλη τη χώρα και τελικά δεν συγκέντρωσαν ούτε 50 χιλιάδες. Η κινητοποίηση έχει ήδη μετατραπεί σε ανέκδοτο. Από το Κάνπιθ στο Νότο, οι οπαδοί της τοπικής ομάδας μπήκαν στα δωρεάν πούλμαν, αλλά για να πάνε να δουν τον αγώνα με την Αλκορκόν στη Μαδρίτη. Μόνο το τελευταίο Pride στη Μαδρίτη είχε πάνω από δεκαπλάσιο κόσμο από ό,τι η συγκέντρωση της Δεξιάς. Το ίδιο έχει γίνει με πολλές από τις μεγάλες στιγμές των κινημάτων.

Η δεξιά διαδήλωση ωστόσο σηματοδοτεί μια πραγματική αλλαγή. Την κάλεσαν από κοινού τα τρία κόμματα της δεξιάς πολυκατοικίας: το Λαϊκό Κόμμα, οι Θιουδαδάνος [Πολίτες] και το Vox που μετατρέπεται στην πιο πετυχημένη στέγη φασιστών τα τελευταία 40 χρόνια. Τα τρία κόμματα συνεργάστηκαν μετά τις πρόσφατες εκλογές στην Ανδαλουσία και πλέον ελέγχουν την κυβέρνηση. Όμως εκεί οι συνομιλίες με το Vox έγιναν εν κρυπτώ, καθώς οι Θιουδαδάνος δεν ήθελαν να εμφανιστούν να δίνουν χειραψία με τους φασίστες. Πλέον τα προσχήματα εξαφανίζονται. Στη Μαδρίτη οι τρεις “ηγέτες” έκαναν από κοινού εμφάνιση, προαναγγέλλοντας σιωπηρά ότι θα πάνε για συγκυβέρνηση μετά τις επόμενες εκλογές. Πίσω τους, συμμετέχοντας και στηρίζοντας, βρίσκονταν και οι ανοιχτά φασιστικές συμμορίες της Φάλαγγας, των νοσταλγών του Φράνκο και του Πρίμο ντε Ριβέρα. Όλα τα νεκροζώντανα του Φρανκισμού, που είτε

κρύβονταν είτε είχαν μεταμφιεστεί, ξαναβγήκαν στους δρόμους.

Το Λαϊκό Κόμμα με τη νέα ηγεσία του Κασάδο πιστεύει ότι έχει ανακαλύψει τη μαγική λύση για να επιστρέψει στην κυβέρνηση, κάνοντας ανοιχτή στροφή δεξιά. Αξιοποιεί την άνοδο του Vox για να δικαιολογηθεί. Προς το παρόν τα αποτελέσματα στις δημοσκοπήσεις δεν τους δικαιώνουν. Το Vox σταθεροποιείται ενώ το Λαϊκό Κόμμα εμφανίζεται μέχρι και τέταρτο.

Πίσω από την επίθεση στην κυβέρνηση βρίσκεται η επίθεση στην Αριστερά. Κατηγορούν τον Σάντσεθ ότι στηρίζεται στις ψήφους του Ποδέμος, της Ενωμένης Αριστεράς και των “προδοτών της πατρίδας” (των κομμάτων της καταλανικής κυβέρνησης). Θέλουν να μπλοκάρουν κάθε διάλογο με την κυβέρνηση της Καταλωνίας. Ο Σάντσεθ δεν κάνει “αριστερή πολιτική”.

Έχει ήδη μπλοκάρει τις διασώσεις μεταναστών και προσφύγων, μετατρέποντας την εμπειρία του Ακουάριους σε εξαίρεση, ενώ αναγνώρισε και τον Γκουαϊδό στη Βενεζουέλα. Ενώ στο καταλανικό η κυβέρνηση βρίσκεται επικεφαλής της καμπάνιας δυσφήμισης του δημοψηφίσματος του 2017, τις μέρες που πλέον ξεκινάει μια στημένη δίκη κατά της κυβέρνησης, του προεδρείου του κοινοβουλίου και άλλων αγωνιστών των κινημάτων. Οι περισσότεροι αγωνιστές παραμένουν φυλακισμένοι ή εξόριστοι.

Ο δρόμος που στρώνει η τριπλή συμμαχία της Δεξιάς την φέρνει σε ευθεία σύγκρουση με το κίνημα, ήδη πριν προκύψουν εκλογές. Αυτό που προαναγγέλλει είναι ότι αν επιστρέψει θα επιβάλει ξανά άρθρο 155 στην Καταλωνία, δηλαδή θα διαλύσει την αυτοκυβέρνηση και θα κυβερνάει από τη Μαδρίτη. Η συμμαχία με το Vox μετατρέπεται ταυτόχρονα σε μια “υπόσχεση” ότι με το καλημέρα θα ξεκινούσε μια επίθεση στις εκτρώσεις και σε πολλά άλλα γυναικεία δικαιώματα.

Η απεργιακή 8 Μάρτη που έρχεται θα είναι ένα τεράστιο γεγονός. Όχι μόνο ενάντια στους βιαστές και τους δικαστές που τους αθώνουν όπως ήταν πέρσι. Ούτε μόνο ενάντια στους φασίστες όπως έγινε φανερό μετά τις εκλογές στην Ανδαλουσία. Αλλά και ενάντια στα αφεντικά και ενάντια στην επιστροφή της Δεξιάς.

Και η αντιρατσιστική αντιφασιστική δράση θα συνεχιστεί και στις 16 Μάρτη και στις 23 Μάρτη σε διάφορα σημεία της χώρας. Τα ζόμπι της Δεξιάς έχουν μια τεράστια δύναμη με την οποία θα συγκρουστούν καθώς προσπαθούν να ξανασηκώσουν κεφάλι.

Κλείνει τρεις μήνες αυτή τη βδομάδα το κίνημα των Κίτρινων Γιλέκων στη Γαλλία, και όλες οι προσπάθειες να το σταματήσουν μέχρι στιγμής έχουν πέσει στο κενό. Ούτε οι πολιτικές προσπάθειες για “εθνικό διάλογο” έκαναν τίποτα. Ούτε η άγρια καταστολή, οι νεκροί, τα βγαλμένα μάτια και τα σπασμένα κεφάλια. Και ούτε η πιο βρόμικη εκστρατεία που εξαπέλυσαν οι φασίστες για να το καπελώσουν έφερε αποτελέσματα.

Αυτή η τελευταία είχε πάντα δύο πλευρές: από τη μια μεριά η κυβέρνηση και το φιλελεύθερο κατεστημένο που δεν σταμάτησε να λέει ότι πίσω από τις κινητοποιήσεις βρίσκονται οι φασίστες, φουσκώνοντάς τους τα πανιά. Από την άλλη οι ίδιοι οι φασίστες που επιχειρήσαν οργανωμένα και να ελέγξουν κομμάτια του κινήματος, αλλά και να το χρησιμοποιήσουν ως όχημα για να επιτεθούν στην Αριστερά, τους Εβραίους, τους μετανάστες, τους μουσουλμάνους και κάθε είδους μειονότητα.

Η μάχη συνεχίζεται. Πρώτα απ’ όλα για τη μαζική συμμετοχή. Το περασμένο Σάββατο τα Κίτρινα Γιλέκα εκτιμούν συμμετοχή πάνω από 100 χιλιάδες στις διαδηλώσεις σε όλη τη Γαλλία. Είναι η επιμονή στη μαζική κινητοποίηση που δεν επέτρεψε τη διάσπαση και την ήττα. Δεύτερον, συνεχίζεται ως μάχη για τον έλεγχο των δρόμων. Οι φασίστες όπου εμφανίζονται παίρνουν απάντηση και πετιούνται έξω από τις διαδηλώσεις. Οι επιθέσεις σε βάρος αγωνιστών και αγωνιστριών της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς έχουν μετατραπεί σε αφορμή για καλύτερη οργάνωση της Αριστεράς στις διαδηλώσεις. Στη Λυόν το Σάββατο 40 φασίστες

ΓΑΛΛΙΑ Συνεχίζουν τα Κίτρινα Γιλέκα κόντρα στις φασιστικές προβοκάτσες

9 Φεβράρη, Παρίσι

απομονώθηκαν και έφυγαν με τα γιλέκα σκισμένα.

Όμως, τρίτο και σημαντικότερο, συνεχίζεται η μάχη για τον πολιτικό προσανατολισμό. Η 24ωρη απεργία που οργανώθηκε την Τρίτη 5 Φεβράρη ήταν μεγάλη επιτυχία, ακριβώς γιατί ήρθε μετά από επίμονα καλέσματα να ενωθούν τα Κίτρινα Γιλέκα με το εργατικό κίνημα, την ώρα που η διάσπαση φαινόταν η επιλογή που είχαν κάνει όλες οι πλευρές. Όμως η 24ωρη απεργία είναι μόνο μία μέρα. Ο αγώνας που δίνουν οι αγωνιστές της αντικαπιταλιστικής αριστεράς είναι να υπάρξει συνέχεια. Οι αγώνες ενάντια στις απολύσεις και τη λιτότητα μέσα σε κάθε χώρο να

ενωθούν με τη μάχη ενάντια στην κυβέρνηση. Η ορμή των διαδηλώσεων στους δρόμους να γίνει δύναμη μέσα στους χώρους, αλλά και η δύναμη της οργανωμένης μας τάξης που μπορεί και παραλύει την οικονομία και όχι απλά τους κυκλοφοριακούς κόμβους να μπει στην πρώτη γραμμή.

Ο πολιτικός προσανατολισμός έχει να κάνει και με τη σύγκρουση με τους φασίστες. Εδώ και δεκαετίες οι αγωνιστές στη Γαλλία είχαν να αναμετρηθούν με μια πολύ δεδομένη στη γαλλική Αριστερά άποψη που έλεγε πως το Εθνικό Μέτωπο (Εθνικός Συναγερμός πλέον) της οικογένειας Λεπέν δεν είναι

πραγματικά φασιστικό κόμμα, μιας και κάνει κυρίως “κοινοβουλευτική” πολιτική και δεν στηρίζεται σε “τάγματα εφόδου” που θέλουν να τσακίσουν τα κινήματα. Αν οργανώνουμε τη δράση μας ενάντια στο Εθνικό Μέτωπο, έλεγε αυτή η λογική, τους κάνουμε απλώς διαφήμιση. Η ίδια η πραγματικότητα έφερε τη σύγκρουση με τους φασίστες στους δρόμους στο προσκήνιο. Όσο και να παρουσιάζεται πιο “πολιτική” η Λεπέν, το κόμμα της είναι το μεγάλο σκέπαστρο που δίνει νομιμότητα στις συμμορίες που πάνε στις διαδηλώσεις με ξυράφια και σφεντόνες.

Όμως η δύναμή μας απέναντι

στους φασίστες δεν είναι στις μάχες σώμα με σώμα, ακόμη και αν κάποιες φορές είναι αναγκαίες. Οι εξελίξεις έχουν βοηθήσει σε ξεκαθάρισμα. Αυτή τη βδομάδα τα συνδικάτα στη Λυόν καλούν σε μέρα δράσης για την αντιμετώπιση των φασιστών. Αυτά είναι τα πρώτα βήματα. Η μάχη ενάντια στους φασίστες αφορά όλους και όλες, μέσα και έξω από το κίνημα των Κίτρινων Γιλέκων, τα συνδικάτα, τις γυναίκες, τους μετανάστες, τους Εβραίους, τους Γάλλους πολίτες τέταρτης και πέμπτης γενιάς που λόγω του χρώματος του δέρματός τους ή του επωνύμου τους μπαίνουν στο στόχαστρο των ναζί.

Γι’ αυτό και η πρωτοβουλία για τις 16 Μάρτη σε πανευρωπαϊκό επίπεδο έχει ιδιαίτερη σημασία στη Γαλλία. Στα μέσα Δεκεμβρίου προηγήθηκαν μαζικές αντιρατσιστικές διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα που καλέστηκαν από την πρωτοβουλία που προέκυψε πέρσι μετά το κάλεσμα της ΚΕΕΡΦΑ. Πλέον, η μάχη για την απομόνωση των φασιστών μέσα στα Κίτρινα Γιλέκα, έχει αναζωπυρώσει αντιφασιστικές πρωτοβουλίες παντού. Η 16 Μάρτη είναι ένα ακόμη βήμα για το χτίσιμο ενός μετώπου ενάντια στους φασίστες, που είναι αναγκαίο για να βγάλει εκτός μάχης τις εφεδρείες του μίσους που αξιοποιεί το σύστημα όταν δεν έχει τίποτα άλλο για να μας σταματήσει.

Ν.Λ.

ΙΡΛΑΝΔΙΑ Ξεσηκωμός για τα νοσοκομεία

Πάνω από 45.000 νοσηλεύτριες, μαίες και συμπαράστατες-τριες διαδήλωσαν στο Δουβλίνο το περασμένο Σάββατο στα πλαίσια των απεργιακών κινητοποιήσεων που έχουν ξεσπάσει στα νοσοκομεία - στο μεγαλύτερο κύμα κινητοποιήσεων που έχει δει η Ιρλανδία μετά από εκείνες ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του νερού πριν λίγα χρόνια.

Οι απεργίες της Ιρλανδικής Ομοσπονδίας Νοσηλευτών και Μαιών (INMO) ξεκίνησαν με 24ωρη στις 30/1 -την πρώτη πανεθνική απεργία του κλάδου εδώ και δύο δεκαετίες-ακολούθησε 48ωρη απεργία στις 5 και 7 Φεβρουαρίου διεκδικώντας αυξήσεις στους μισθούς τους, στελέχωση των νοσοκομείων και βελτίωση των συνθηκών εργασίας.

Μετά και το μαζικό συλλαλητήριο του Σαββάτου, οι νοσοκόμες και οι μαίες είχαν εξαγγείλει ξανά τριήμερη απεργία για τις 12,13,14 Φεβράρη αυτήν τη βδομάδα. Όμως η κλιμάκωση της απεργίας και η πλατιά συμπαράσταση τρύμαξε την ιρλανδική κυβέρνηση αναγκάζοντάς την, ενώ αρχικά αρνιόταν να μιλήσει για αυξήσεις, να υποσχεθεί την Δευτέρα, παραμονή της τριήμερης απεργίας, αυξήσεις 2.5% κατά μέσο όρο με στόχο το σταμάτημα των κινητοποιήσεων.

Την στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές η απεργία έχει ανασταλεί από την συνδικαλιστική ηγεσία (που ζητάει από τις περίπου 40.000 νοσηλεύτριες και μαίες να ψηφίσουν αν εγκρίνουν τις αυξήσεις) ενώ στο αντίπαλο κυβερνητικό στρατόπεδο (το υπουργικό συμβούλιο συνεδρίαζε για να εγκρίνει τις αυξήσεις την ώρα που η εργατική αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο) σύμφωνα με τους Irish Times εκφράζονται ανησυχίες μήπως η υποχώρηση της κυβέρνησης ανοίξει την όρεξη και σε άλλους κλάδους να διεκδικήσουν αυξήσεις.

9 Φεβράρη, Δουβλίνο